Poetae lyrici graeci minores

REESE LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY OF CALIFORNIA.
Received July, 1889
Accessions No. 39157 Shelf No.
Greek Collections
752
P191
v.1

Digitized by Google

Digitized by Google

REESE LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA.

Digitized by Google

POETAE LYRICI GRAECI

MINORES

LIPSIAE

APUD S. HIRZELIUM

MDCCCLXXXV

Digitized by Google

Digitized by Google

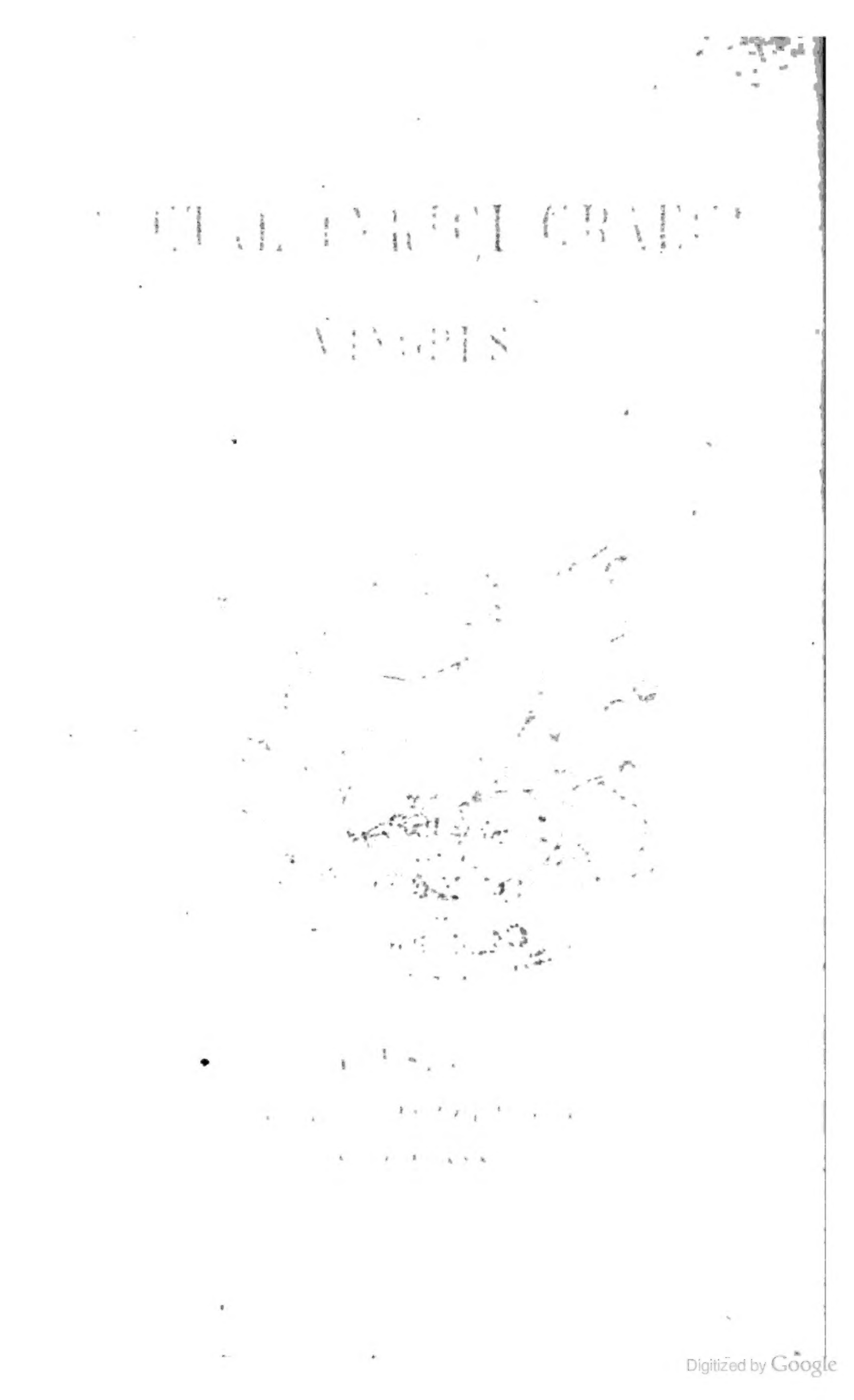

Digitized by Google

POETAE LYRICI GRAECI

MINORES

EDIDIT

IOH. POMTOW

VOL. I

LIPSIAE
APUD S. HIRZELIUM
MDCCCLXXXV

Digitized by Google

39153

Digitized by Google

PA3443
P6
1885
v.1
MAIN

MANIBUS

EMANUELIS GEIBEL

S.

Digitized by Google

Digitized by Google

VOL. I.

pg.

SAECULUM VIII 7
Eumelus 9
Callinus 10

SAECULUM VII 13
Terpander 15
Archilochus 17
Simonides Amorginus 33
Adespota 42
Alcman 44
Adespota 59
Asius 60
Pisander 61
Tyrtaeus 62
Adespota 72
Mimnermus 73
Arion 80

SAECULUM VI 83
Alcaeus 85
Pittacus 99
Sappho 100
Erinna 117
Adespota 120
Solon 123

pg.
Bias 141
Chilo 142
Thales 143
Cleobulus 144
Cleobuline 145
Echembrotus 146
Aesopus 147
Stesichorus 148
Ibycus 152
Demodocus 156
Phocylides 158
Adespota 162
Xenophanes 164
Theognis 169
Pythermus 276
Hipponax 277
Ananius 285
Anacreon 287
Lasus 311
Hipparchus 312
Adespota 313
Callistratus 315
Adespota 316
Incerta saeculi sexti; adespota 321
Index poetarum, tabulae fragmentorum . . . 325

SAECULUM OCTAVUM.

ΚΑΛΛΙΝΟΣ.

1.

Μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότ' ἄλκιμον ἔξετε θυμόν,
ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπεριπτίονας,
ὧδε λίην μεθιέντες, ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἧσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

* * *

καί τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω.
τιμῆέν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι καὶ παίδων κουριδίης τ' ἀλόχου
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ', ἀλλά τις ἰθὺς ἴτω
ἔγχος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
ἔλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.
οὐ γάρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἱμαρμένον ἐστὶν
ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἦ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δηϊοτῆτα φυγὼν καὶ δοῦπον ἀκόντων
ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου·
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπας δήμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός,
τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἤν τι πάθῃ

λαῷ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
θνήσκοντος· ζώων δ' ἄξιος ἡμιθέων·
ὡσπερ γάρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσιν·
ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μοῦνος ἐών.

Εἰς Δία.

2.

Σμυρναίους δ' ἐλέησον . . . . . .
μνῆσαι δ' εἴ ποτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν
(Σμυρναῖοι κατέκηαν) . . . . . .

3.

Νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὀβριμοεργῶν.

4.

Τρήρεας ἄνδρας ἄγων.

SAECULUM SEPTIMUM.

Digitized by Google

REESE LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA.

ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΣ.

Νόμοι.

1.

(Νόμος Τροχαῖος.)

(εἰς Δία)

Ζεῦ πάντων ἀρχά,
πάντων ἀγήτωρ,
Ζεῦ, σοὶ πέμπω
ταύταν ὕμνων ἀρχάν.

2.

Νόμος Ὄρθιος.

(εἰς Ἀπόλλωνα.)

Ἀμφί μοι αὖτε ἄναχθ' ἑκαταβόλον
ἀειδέτω φρήν.

*3.

Ἀλλά, ἄναξ μάλα χαῖρε ....

*4.

(σπονδαί.)

Σπένδωμεν ταῖς Μνάμας
παισὶν Μώσαις
καὶ τῷ Μωσάρχῳ
Λατοῦς υἱεῖ.

5.

Σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγηρυν ἀποστέρξαντες ἀοιδὰν
ἑπτατόνῳ φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους.

6.

(περὶ Λακεδαιμονίων.)

Ἔνθ' αἰχμά τε νέων θάλλει καὶ μῶσα λίγεια
καὶ δίκα εὐρυάγυια, καλῶν ἐπιτάρροθος ἔργων.

ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ.

Ἐλεγεῖα.

1.

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνναλίοιο ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

2.

Ἐν δορὶ μέν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

3.

Οὔ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται οὐδὲ θαμεῖαι
σφενδόναι, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ
ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον·
ταύτης γὰρ κεῖνοι δαίμονες εἰσὶ μάχης
δεσπόται Εὐβοίης δουρικλυτοί.

4.

Ἀλλ᾽ ἄγε, συν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
φοίτα καὶ κοίλων πώματ᾽ ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ᾽ οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα.

5.

Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·
αὐτὸς δ᾽ ἐξέφυγον θανάτου τέλος· ἀσπὶς ἐκείνη
ἐρρέτω· ἐξαῦτις κτήσομαι οὐ κακίω.

6.

Αἰσιμίδη, δειλοῦ μὲν ἐπίρρησιν μελεδαίνων,
οὐδεὶς ἂν μάλα πόλλ᾽ ἱμερόεντα πάθοι.

*7.

Γλαῦκ᾽, ἐπίκουρος ἀνὴρ τοσσὸν φίλος, ἔσκε μάχηται.

8.

Ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι.

Πρὸς Περικλέα.

9.

Κήδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες, οὐδέ τις ἀστῶν
μεμφόμενος θαλίης† τέρψεται οὐδὲ πόλις†·
τοίους γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἔκλυσεν, οἰδαλέους δ' ἀμφ' ὀδύνῃς ἔχομεν
πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
φάρμακον· ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τάδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἕλκος ἀναστένομεν,
ἐξαῦτις δ' ἑτέρους ἐπαμείψεται· ἀλλὰ τάχιστα
τλῆτε γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

10.

Κρύπτωμεν δ' ἀνιρὰ Ποσειδάωνος ἄνακτος
δῶρα.

11.

Παλλάδ' εὐπλοκάμου πολιῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν
θεσσάμενοι γλυκερὸν νόστον . . . . .

12.

Εἰ κείνου κεφαλην καὶ χαρίεντα μέλεα
Ἥφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονήθη.

13.

Οὔτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι οὔτε κάκιον
θήσω τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

14.

Πάντα τύχη καὶ μοῖρα, Περίκλεες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

15.

Πάντα πόνος τεύχει θνητοῖς μελέτη τε βροτείη.

Ἐπιγράμματα.

16.

Ὑψηλοὺς Μεγάτιμον Ἀριστοφόωντα τε Νάξου
κίονας, ὦ μεγάλη γαῖ', ὑπένερθεν ἔχεις.

17.

Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
Ἥρῃ, κουριδίων εὖτ' ἐκύρησε γάμων.

18.

Συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

Ἴαμβοι.

Τρίμετρα.

19.

(Θάσος.)

Ἥδε δ' ὥστ' ὄνου ῥάχις
ἕστηκεν ὕλης ἀγρίης ἐπιστεφής·
οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

20.

Καί μ' οὔτ' ἰάμβων οὔτε τερπωλέων μέλει.

21.

Καὶ δὴ 'πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.

22.

Οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει,
οὐδ' εἶλέ πώ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

23.

Βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
χορωνός, ἔργων ἴδρις, οὐδαμῶς . . .

24.

Οἵην Λυκάμβεω παῖδα τὴν ὑπερτέρην.

25.

Ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος, ἡ δέ οἱ κόμη
ὤμους κατεσκίαζε καὶ μετάφρενα.

26.

Ἐσμυρισμένας κόμας
καὶ στῆθος, ὡς ἄν καὶ γέρων ἠράσσατο.

27.

Οὐκ ἄν μύροισι γραῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

28.

Ὡσπερ παρ' αὐλῷ βρῦτον ἢ Θρῃΐξ ἀνὴρ
ἢ Φρὺξ ἔβρυζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

29.

Ἀλλ᾽ ἄλλος ἄλλῳ καρδίην ἰαίνεται.

30.

Ἄναξ Ἄπολλον, καὶ σὺ τοὺς μεταιτίους
σήμαινε καί σφεας ὄλλυ᾽ ὡς ἀπολλύων.

31.

Ἰστη κατ᾽ ἤκην κύματός τε καὐέμου.

Τετράμετρα.

32.

Ὡς Πανελλήνων οἴζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

33.

Μηδ᾽ ὁ Ταντάλου λίθος
τῆσδ᾽ ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω.

34.

Ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματ᾽.

35.

Τοῖς θεοῖς τίθει τὰ πάντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,
πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὑπτίους κλίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακά,
καὶ βίου χρήμῃ † πλανᾶται καὶ νόου παρήορος.

36.

Νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,
Λεωφίλῳ δὲ πάντα κεῖται, Λεώφιλος δ' ἀκουέτω.

37.

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον,
οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον,
ἀλλά μοι σμικρός τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
ῥοικός, ἀσφαλέως βεβηκὼς ποσσί, καρδίης πλέος.

38.

Ἑπτα γὰρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,
χίλιοι φονῆες ἐσμέν.

39.

Ἐρξίη, πῇ δῆτ' ἄνολβος ἀθροΐζεται στρατός;

40.

Ἔλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος κατανανεῖ,
ὀξὺς ἐλλάμπων.

41.

. . . Μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
ὡς ἐρέω.

42.

Καὶ νέους θάρσυνε· νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

43.

Οὐ γαρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομέειν ἐπ' ἀνδράσιν.

44.

Ἓν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς με δρῶντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

45.

Θυμέ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
ἄνα δ' ἔχευ μένων τ' ἀλέξευ προσβαλὼν ἐναντίον
στέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεὶς
ἀσφαλέως†· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο,
μήτε νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο·
ἀλλὰ χαρτοῖσίν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

46.

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε, Λεπτίνεω πάϊ,
γίγνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐπ᾽ ἡμέρην ἄγῃ,
καὶ φρονεῦσι τοῖ᾽, ὁκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασιν.

47.

Γλαῦκ᾽, ὅρα, βαθὺς γαρ ἤδη κύμασιν ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ᾽ ἄκρα Γυρέων ὀρθὸν ἵσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος· κιχάνει δ᾽ ἐξ ἀελπτίης φόβος.

48.

Εἰ γὰρ ὣς ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θιγεῖν.

49.

Καὶ πεσεῖν δρήστην ἐπ᾽ ἀσκὸν κἀπὶ γαστρὶ γαστέρα
προσβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς.

50.

Ἤμβλακον, καὶ πού τιν᾽ ἄλλον ἥδ᾽ ἄτη κιχήσατο.

51.

Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον,
οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
ἐκ μεσημβρίης ἔθηκε νύκτ' ἀποκρύψας φάος
ἠλίου λάμποντος· λυγρὸν† δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους
δέος.
ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κἀπίελπτα γίγνεται
ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω,
μηδ' (ὅταν) δελφῖσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν
ἐνάλιον καί σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
φίλτερ' ἠπείρου γένηται, τοῖσιν ἥδιον δ' ὄρος.

52.

Κλῦθ' ἄναξ Ἥφαιστε καί μοι σύμμαχος γουνουμένῳ
Ἴλαος γενοῦ, χαρίζευ δ' οἷάπερ χαρίζεαι.

53.

Ὡς Διωνύσοι' ἄνακτος καλον ἐξάρξαι μέλος
οἶδα διθύραμβον, οἴνῳ συγκεραυνωθεὶς φρένας.

54.

Ἔα Πάρον καὶ σῦκα κεῖνα καὶ θαλάσσιον βίον.

Ἐπῳδοί.

55.

Δύστηνος ἔγκειμαι πόθῳ
ἄψυχος, χαλεπῇσι θεῶν ὀδύνῃσιν ἔκητι
πεπαρμένος δι᾽ ὀστέων.

56.

Ἀλλά μ᾽ ὁ λυσιμελής, ὦ ᾽ταῖρε, δάμναται πόθος.

57.

Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε,
ὡς ἆρ᾽ ἀλώπηξ καὶ ετὸς ξυνωνίην
ἔμιξαν.

* * *

Ὁρᾷς ἵν᾽ ἔστ᾽ ἐκεῖνος ὑψηλὸς πάγος
τρηχύς τε καὶ παλίγκοτος,
ἐν τῷ κάθημαι σὴν ἐλαφρίζων μάχην.

* * *

Ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σον μὲν οὐρανοῦ κράτος,
σὺ δ᾽ ἔργ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπων ὁρᾷς
λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων
ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει.

58.

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρυκίδη·
ἀχνυμένη σκυτάλη·
πίθηκος ἦει θηρίων ἀποκριθεὶς
μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν·
τῷ δ' ἆρ' ἀλώπηξ κερδαλέη συνήντετο
πυκνὸν ἔχουσα νόον.

* * *

Ῥόπτρῳ ἐρειδόμενον.

* * *

Τοιήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων;

59.

Πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὰς παρήειρε φρένας;
ἧς τὸ πρὶν ἠρήρησθα· νῦν δὲ δὴ πολὺς
ἀστοῖσι φαίνεαι γέλως.

60.

(εἰς Λυκάμβην.)

Ὅρκον δ' ἐνοσφίσθης μέγαν
ἅλας τε καὶ τράπεζαν. . . . . .

61.

Τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει
δολοφρονέουσα χειρί, τὴτέρῃ δὲ πῦρ.

62.

Φαινόμενον κακὸν οἰκαδ᾽ ἄγεσθαι.

63.

Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ᾽ ἐδαισάμην.

64.

Οὐκέθ᾽ ὁμῶς θάλλεις ἁπαλὸν χρόα· κάρφεται γὰρ
ἤδη.

65.

Τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθεὶς
πολλὴν κατ᾽ ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευεν,
κλέψας ἐκ στηθέων ἀταλὰς φρένας.

66.

Πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα.

67.

Πάρελθε, γενναῖος γὰρ εἶς.

Ὕμνος εἰς Ἡρακλέα.

68.

α′. *Τήνελλα καλλίνικε.*
χαῖρ᾽ ἄναξ, Ἡράκλεες,
(τήνελλα καλλίνικε,)
αὐτός τε καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ δύο.
τήνελλα καλλίνικε.
β′. *(Τήνελλα καλλίνικε).*
χαῖρ᾽ ἄναξ, Ἡράκλεες.
. . . . . .

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ Ο ΑΜΟΡΓΙΝΟΣ.

Ἐλεγεῖα.

1.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ᾽ ἔμπεδον αἰεί·
ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ·
οἵη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν·
παῦροι μὴν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι
στέρνοις ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἐλπὶς ἑκάστῳ,
ἀνδρῶν ἥτε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ᾽ ὅφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ᾽ ἀτέλεστα νοεῖ·
οὔτε γὰρ ἐλπιδ᾽ ἔχει γηρασέμεν οὔτε θανεῖσθαι,
οὐδ᾽ ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντιδ᾽ ἔχει καμάτου.
νήπιοι οἷς ταύτῃ κεῖται νόος, οὐδὲ ἴσασιν
ὡς χρόνος ἔσθ᾽ ἥβης καὶ βιότοι᾽ ὀλίγος
θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

Ἴαμβοι.

2.

Ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
πάντων ὅσ᾽ ἔστι, καὶ τίθησ᾽ ὅπῃ θέλει·
νόος δ᾽ οὐκ ἐπ᾽ ἀνθρώποισιν· ἀλλ᾽ ἐφήμεροι
ἃ δὴ βότ᾽ αἰεὶ ζῶμεν, οὐδὲν εἰδότες,
ὅπως ἕκαστον ἐκτελευτήσει θεός.
ἐλπὶς δὲ πάντας κἀπιπειθὴς τρέφει
ἄπρηκτον ὁρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ᾽ ἐτέων περιτροπάς.
νέωτα δ᾽ οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκέει βροτῶν
πλούτῳ τε κἀγαθοῖσιν ἵξεσθαι (πλέον).
φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,
πρὶν τέρμ᾽ ἵκηται, τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
φθείρουσι θνητῶν, τοὺς δ᾽ Ἄρει δεδμημένους
πέμπει μελαίνης Ἀΐδης ὑπὸ χθονός·
οἱ δ᾽ ἐν θαλάσσῃ λαίλαπι κλονεύμενοι
καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἁλὸς
θνήσκουσιν, εὖτ᾽ ἂν εὖ δυνήσωνται ζόειν†·
οἱ δ᾽ ἀγχόνην ἅψαντο δυστήνῳ μόρῳ,
καὐτάγρετοι λείπουσιν ἠλίου φάος.
οὕτω κακῶν ἄπ᾽ οὐδέν· ἀλλὰ μυρίαι

βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δύαι
καὶ πήματ' ἐστίν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθοίατο,
οὐκ ἄν κακῶν ἐρῷμεν, οὐδ' ἐπ' ἄλγεσιν
κακοῖς ἔχοντες θυμὸν αἰκιζοίμεθα.

3.

Τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἄν ἐνθυμοίμεθα,
εἴ' τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρης μιῆς.

4.

Πολλὸς γὰρ ἡμῖν ἐστι τεθνάναι† χρόνος,
ζῶμεν δ' ἀριθμῷ παῦρα (καὶ) κακῶς ἔτεα.

5.

Πάμπαν δ' ἄμωμος οὔτις οὐδ' ἀκήριος.

6.

Γυναικὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνὴρ λήΐζεται
ἐσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ῥίγιον κακῆς.

7.

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἐξ ὑὸς τανύτριχος,
τῇ πάντ᾽ ἀν᾽ οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα
ἄκοσμα κεῖται καὶ κυλίνδεται χαμαί·
αὐτὴ δ᾽ ἄλουτος ἀπλύτοις τ᾽ ἐν εἵμασιν
ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη πιαίνεται.

Τὴν δ᾽ ἐξ ἀλιτρῆς θεὸς ἔθηκ᾽ ἀλώπεκος
γυναῖκα, πάντων ἴδριν· οὐδέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδέν, οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων.
τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε† πολλάκις κακόν,
τὸ δ᾽ ἐσθλόν· ὀργὴν δ᾽ ἄλλοτ᾽ ἀλλοίην ἔχει.

Τὴν δ᾽ ἐκ κυνὸς λίταργον, αὐτομήτορα†,
ἣ πάντ᾽ ἀκοῦσαι, πάντα δ᾽ εἰδέναι θέλει,
πάντῃ δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη
λέληκεν, ἤν καὶ μηδέν᾽ ἀνθρώπων ὁρᾷ.
παύσειε δ᾽ ἄν μιν οὔτ᾽ ἀπειλήσας ἀνήρ,
οὐδ᾽ εἰ χολωθεὶς ἐξαράξειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὔτ᾽ ἂν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ᾽ εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχοι·
ἀλλ᾽ ἐμπέδως ἄπρηκτον αὐονὴν ἔχει.

Τὴν δὲ πλάσαντες γηΐνην Ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακόν,

οὔτ᾽ ἐσθλὸν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή,
ἔργων δὲ μοῦνον ἐσθίειν ἐπίσταται·
κοὐδ᾽ ἢν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
ῥιγῶσα δίφρον ἆσσον ἕλκεται πυρός.

Τὴν δ᾽ ἐκ θαλάσσης, ἣ δύ᾽ ἐν φρεσὶν νοεῖ.
τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην·
ἐπαινέσει μιν ξεῖνος ἐν δόμοις ἰδών·
„Οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λωΐων γυνὴ
ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν, οὐδὲ καλλίων.“
τὴν δ᾽ οὐκ ἀνεκτὸς οὔτ᾽ ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν,
οὔτ᾽ ἆσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
ἄπλητον, ὥσπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύων·
ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κἀποθυμίη
ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίγνεται.
ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμὴς
ἔστηκ᾽ ἀπήμων, χάρμα ναύτῃσιν μέγα,
θέρεος ἐν ὥρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται
βαρυκτύποισι κύμασιν φορευμένη —
ταύτῃ μάλιστ᾽ ἔοικε τοιαύτη γυνή.
[ὀργήν· φυην δὲ πόντος ἀλλοίην ἔχει].

Τὴν δ᾽ ἐκ σποδείης καὶ παλιντριβέος ὄνου,
ἣ σύν τ᾽ ἀνάγκῃ σύν τ᾽ ἐνιπῇσιν μόγις
ἔστερξεν† ὧν ἅπαντα καὶ πονήσατο
ἀρεστά†· τόφρα δ᾽ ἐσθίει μὲν ἐν μυχῷ
προνύξ, προῆμαρ, ἐσθίει δ᾽ ἐπ᾽ ἐσχάρῃ·

ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
ἐλθόνθ᾽ ἑταῖρον ὁντινῶν ἐδέξατο.

Τὴν δ᾽ ἐκ γαλῆς, δύστηνον οἰζυρὸν γένος.
κείνη γὰρ οὔ τι καλὸν οὐδ᾽ ἐπίμερον
πρόσεστιν, οὐδὲ τερπνόν, οὐδ᾽ ἐράσμιον·
εὐνῆς δ᾽ ἀληνὴς ἐστιν ἀφροδισίης,
τὸν δ᾽ ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίῃ διδοῖ·
κλέπτουσα δ᾽ ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
ἄθυστα δ᾽ ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει.

Την δ᾽ ἵππος ἀβρὴ χαιτέεσσ᾽ ἐγείνατο,
ἣ δούλι᾽ ἔργα καὶ δύην περιτρέμει·
κοὔτ᾽ ἂν μύλης ψαύσειεν, οὔτε κόσκινον
ἄρειεν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
οὔτε πρὸς ἰπνόν, ἀσβόλην ἀλευμένη,
ἵζοιτ᾽· ἀνάγκῃ δ᾽ ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἄπο ῥύπον
δίς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροις ἀλείφεται·
αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ
βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνὴ
ἄλλοισι, τῷ δ᾽ ἔχοντι γίγνεται κακόν,
ἢν μή τις ἢ τύραννος, ἢ σκηπτοῦχος ἦ,
ὅστις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.

Τὴν δ᾽ ἐκ πιθήκου· τοῦτο δὴ διακριδὸν
Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὤπασεν κακόν.

αἰσχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνὴ
εἶσιν δι᾽ ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως·
ἐπ᾽ αὐχένα βραχεῖα, κινεῖται μόγις,
ἄπυγος, αὐτόκωλος· αἰ τάλας ἀνήρ,
ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
δήνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
ὥσπερ πίθηκος, οὐδέ οἱ γέλως μέλει.
οὐδ᾽ ἄν τιν᾽ εὖ ἔρξειεν, ἀλλὰ τοῦθ᾽ ὁρᾷ,
καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλεύεται,
ὅκως τιν᾽ ὡς μέγιστον ἔρξειεν κακόν.

Τὴν δ᾽ ἐκ μελίσσης· τήν τις εὐτυχεῖ λαβών·
κείνῃ γὰρ οἴῃ μῶμος οὐ προσιζάνει,
θάλλει δ᾽ ὑπ᾽ αὐτῆς κἀπαέξεται βίος·
φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσει,
τεκοῦσα καλὸν κοὐνομάκλυτον γένος·
κἀριπρεπὴς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
πάσῃσι, θείη δ᾽ ἀμφιδέδρομεν χάρις·
οὐδ᾽ ἐν γυναιξὶν ἥδεται καθημένη,
ὅκου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.

Τοίας γυναῖκας ἀνδράσιν χαρίζεται
Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας·
τὰ δ᾽ ἄλλα φῦλα ταῦτα μηχανῇ Διὸς
ἔστιν τε πῆμα, καὶ παρ᾽ ἀνδράσιν μένει†.

* * *

Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
γυναῖκας· ἤν τι καὶ δοκῶσιν ὠφελεῖν,
ἔχοντί τοι μάλιστα γίγνεται κακόν.
οὐ γάρ κοτ' εὔφρων ἡμέρην διέρχεται
ἅπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ πέλεται †.
οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεόν.
ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
εὑροῦσα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.
ὅκου γυνὴ γάρ ἐστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
ξεῖνον μολόντα προφρόνως δεχοίατο.
ἥτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
κεχηνότος γὰρ ἀνδρὸς — οἱ δὲ γείτονες
χαίρουσ' ὁρῶντες καὶ τόν, ὡς ἁμαρτάνει.
τὴν ἣν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
γυναῖκα, τὴν δὲ τοὐτέρου μωμήσεται·
ἴσην δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γιγνώσκομεν.
Ζεὺς γαρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄρρηκτον πέδης,
ἐξ οὗτε τους μὲν Ἀΐδης ἐδέξατο
γυναικὸς εἵνεκ' ἀμφιδηριωμένους.

8.

Τί ταῦτα μακρῶν διὰ λόγων ἀνέδραμον;

9.

Οὐκ ἄν τις οὕτω δασκίοις ἐν οὔρεσιν
ἀνὴρ λέοντ᾽ ἔδεισεν οὐδὲ πάρδαλιν,
μοῦνος στεννγρῇ συμπεσὼν ἐν ἀτραπῷ.

10.

Κήλειφόμην μύροισι καὶ θυώμασιν
καὶ βακκάρι· καὶ γάρ τις ἔμπορος παρῆν.

11.

(περὶ κανθάρου.)

(Οἰοῖ,) τόδ᾽ ἡμῖν ἑρπετὸν παρέπτατο,
τὸ ζωΐων κάκιστον ἔκτηται βίον.

ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

Ἐπιγράμματα

1.

Χαλκέη παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι·
(Τρίγωνον.)
Οφρ' ἂν ὕδωρ τε νάῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου,
ἀγγελέω παριοῦσι Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

REESE LIBRARY OF THE UNIVERSITY

Ἐν Θήβαις.

2.

(ἐπὶ τῷ Ἀλκμήνης θαλάμῳ.)

Ἀμφιτρύων ὅτ' ἔμελλ' ἀγαγέσθαι δεῦρο γυναῖκα
Ἀλκμήνην, θάλαμόν θ' εἱλίξατο† τοῦτον ἑαυτῷ,
Ἀγχάσιος δ' ἐποίησε Τροφώνιος ἠδ' Ἀγαμήδης.

3—5.

(ἐπὶ τρίποσιν ἐν τῷ Ἰσμηνίῳ.)

3.

Ἀμφιτρύων μ' ἀνέθηκε ἐὼν ἀπὸ Τηλεβοάων.

4.

Σκαῖος πυγμαχέων με ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
νικήσας ἀνέθηκε τεῖν περικαλλὲς ἄγαλμα.

5.

Λαοδάμας τριπόδ' αὐτὸν† ἐυσκόπῳ Ἀπόλλωνι
μουναρχέων ἀνέθηκε τεῖν περικαλλὲς ἄγαλμα.

ΑΛΚΜΑΝ.

Ὕμνοι.

Εἰς Δία Λυκαῖον.

1.

Μῶσ' ἄγε, Μῶσα λίγεια πολυμμελὲς
αἰενάοιδε μέλος
νεοχμὸν ἄρχε παρσένοις ἀείδεν.

2.

. . . . . Ἐγώνγα δ' ἀείσομαι
ἐκ Διὸς ἀρχομένα.

3.

Ὑμέ τε καὶ σφετέρως
ἵππως . . . . . .

4.

Καὶ ναὸς ἁγνᾶς εὐπύργω Σεράπνας.

*5

Χερσόνδε κωφὸν ἐν φύκεσσι πιτνεῖ.

6.

Ἃ Μῶσα κέκλην', ἀ λίγεια Σειρήν.

Εἰς Διοσκούρους.

7.

Κάστωρ τε πώλων ὠκέων δματῆρες, ἱππόται σοφοί,
καὶ Πωλυδεύκης κυδρός.

*8.

Καὶ κῆνος ἐν σάλεσσι πολλοῖς ἥμενος μάκαρς ἀνήρ.

9.

(Εἰς Ἀπόλλωνα.)

Ἄδοι Διὸς δόμῳ
ὁ χόρος ἀμὸς καὶ τοί, Fάναξ.

10.

(Εἰς Ἥραν.)

Καὶ τὶν εὔχομαι φέροισα
τόνδ' ἐλιχρύσω πυλεῶνα
κἠρατῶ κυπαίρω.

11.

Εἰς Ἀφροδίταν.

Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιρρύταν.

12.

(Παιάν.)

Φοίναις δὲ καὶ ἐν θιάσοισιν
ἀνδρείων παρα δαιτυμόνεσσιν
πρέπει παιᾶνα κατάρχειν.

Παρθένεια.

13.

Στρ. α'.

. . . . . .

. . . . . .

– ∪ ∪ *Πωλυδεύκης.*

Οὐκ ἐγὼν Λύκαισον ἐγ καμοῦσιν ἀλέγω,
(ἀλλ' Ἐνα)ρσφόρον τε καὶ Σέβρον ποδώκη,
(Βωκόλο)ν τε τὸν βιατάν,
(Ἱππόθων) τε τὸν χορυστάν,
Εὐτείχη τε, Ϝάναχτά τ' Ἀρήϊον,
(Ἄλκμον)ά τ' ἔξοχον ἡμισίων.

Στρ. β'.

(Κἄλκιμο)ν τὸν ἀγρέταν
(στρατῶ) μέγαν, Εὔρυτόν τε
(ἄν ταλαι)πώρω κλόνον
(μάχας πο)τὲ τὼς ἀρίστως
– ∪ *(οὐ) παρήσομες.*
(κράτησε γ)ὰρ Αἶσα πάντων
(καὶ Πόρος,) γεραιτάτοι
(σιῶν· ἀπ)έδιλος ἀλκά.
– ∪ *(ἀνθ)ρώπων ἐς ὠρανὸν ποτήσθω*
– ∪ – *ῥήτω γαμὲν τὰν Ἀφροδίταν*

– ∪ – ἄνασσαν, ἤ τιν᾽
– ∪ – ἢ παῖδα Πόρκω
– ∪ ∪ – (Χά)ριτες δὲ Διὸς δόμον
(ἐσβαίνοι)σιν ἐρογλεφάροι.

Στρ. γ′.

– ∪ – ∪ – τάτοι
∪ – ∪ ∪ – α δαίμων
– ∪ – ∪ – φίλοις
∪ – ∪ (ἔ)δωκε δῶρα
– ∪ – ∪ γαρέον
∪ – ∪ ∪ ὤλεσ᾽ ἔβα
– ∪ – ∪ – (χ)ρόνον
∪ – ∪∪ – (μα)ταίας
– ∪ – ∪ – ἔβα· τῶν δ᾽ ἄλλος ἰῷ
(ἔφθιτ᾽, ἄλλος δ᾽ αὖτε) μαρμάρῳ μυλάκρῳ
– ∪ – ∪ – εν Ἀΐδας
– ∪ – ∪ – ∪ αὐτοὶ
– ∪∪ – ∪ (ἐπέσ)πον, ἄλαστα δὲ
ἔργα πάσον κακὰ μησαμένοι.

Στρ. δ′.

Ἔστι τις σιῶν τίσις·
ὅδ᾽ ὄλβιος, ὅστις εὔφρων
ἁμέραν διαπλέκει
ἄκλαυστος. ἐγὼν δ᾽ ἀείδω

Ἀγιδῶς τὸ φῶς· ὁρῶ
ῥ᾽ ὥτ᾽ ἄλιον, ὅνπερ ἄμιν
Ἀγιδὼ μαρτύρεται
φαίνεν· ἐμὲ δ᾽ οὔτ᾽ ἐπαινὲν
οὔτε μωμέσθαι νιν ἁ κλεννὰ χοραγὸς
οὐδαμῶς ἐᾷ· δοκέει γὰρ ἦμεν αὔτα
ἐκπρεπὴς τώς ὤπερ αἴ τις
ἐν βοτοῖς στάσειεν ἵππον
παγὸν ἀεθλοφόρον καναχάποδα,
τῶν ὑποπετριδίων ὀνείρων.

Στρ. ε΄.

Ἦ οὐχ ὁρῇς; ὁ μὲν κέλης
Ἐνετικός· ἁ δὲ χαίτα
τᾶς ἐμᾶς ἀνεψιᾶς
Ἀγησιχόρας ἐπανθεῖ
χρυσὸς ὥτ᾽ ἀκήρατος,
τό τ᾽ ἀργύριον πρόσωπον
διαφάδαν τί τοι λέγω;
Ἀγησιχόρα μὲν αὔτα·
ἅδε δευτέρα πεδ᾽ Ἀγιδὼν τὸ εἶδος
ἵππος εἰβήνῳ κόλαξ ἀὲς δραμείται.
ταὶ Πελειάδες γὰρ ἄμιν
Ὀρθίᾳ φάρος φεροίσαις
νύκτα δ᾽ ἀμβροσίαν ἀγεσήριον
ἄστρον αὐειρομέναι μάχονται.

Στρ. ς'.

Οὔτε γάρ τι πορφύρας
τόσσος κόρος ὥστ᾽ ἀμύναι,
οὔτε ποικίλος δράκων
παγχρύσιος, οὐδὲ μίτρα
Λυδία, νεανίδων
ἱανὸν κ(ροτ)άφων ἄγαλμα,
οὐδὲ ταὶ Ναννῶς κόμαι,
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ Ἐράτα σιειδής,
οὐδὲ Συλακίς τε καὶ Κλεησισήρα,
οὐδ᾽ ἐς Αἰνησιμβρότας ἐνθοῖσα φασεῖς·
„Ἀσταφὶς τέ μοι γένοιτο
καὶ ποτηνέποι Φιλύλλα,
Δαμαίπα τ᾽ ἐρατά τε Ἰανθεμίς,“
ἀλλ᾽ Ἀγησιχόρα με τηρεῖ.

Στρ. ζ'.

Οὐ γὰρ ἃ καλλίσφυρος
Ἀγησιχόρα πάρ᾽ αὐτεῖ;
Ἀγιδοῖ μέσφ᾽ ἄρ μένει,
θωστήρια κἄμ᾽ ἐπαινεῖ.
ἀλλὰ τᾶν(δ᾽ ἀμ)ῶν, σιοί,
δέξασθ᾽· ἀπονητὶ ἄνα
καὶ τέλος· γραὺς τό τις
εἴποιμι κ᾽· „ἅπαν μὲν αὐτὰ

παρσένος μάταν ἀπὸ θράνω λέλακα
γλαύξ·" ἐγὼν δὲ τᾷ μὲν Ἀώτι μάλιστα
ἀνδάνην ἐρῶ· πόνων γὰρ
ἄμιν ἰάτωρ ἔγεντο.
ἐξ Ἀγησιχόρας δὲ νεάνιδες
(ἦ ῥ') αἴνας ἐρατᾶς ἐπέβαν.

Στρ. η'.

Ὥιτε γαρ ∪ – ∪ –
οὐτῶς ἔδος, αἴ' κ' ἐράμαι·
τ(ο)ὶ κυβερνάται δ' ἔχ(ο)ν·
ἦ ἄν νᾷ μολοίη . . . ὥκα·
ἄδε τᾶν Σηρηνίδων
ἀοιδοτέρα κ' ἐχμ(άσδοι).
σιαὶ γὰρ· ἀντὶ δ' ἕνδεκα
παίδων δέκα σῆκ' ἀείδεν·
φθέγγεται δ' (ἄρ') ὥ(τ') ἐπὶ Ξάνθω ῥοαῖσι
κύκνος· ἁδεῖ δ' ἰμέρῳ ξανθᾷ κομίσκᾳ
– ∪ – ∪ – ∪ – ∪
– ∪ – ∪ – ∪ – ∪
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ – ∪.

14.

Οὐκ εἷς ἀνὴρ ἄγροικος οὐδὲ
σκαιὸς οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν†
οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος
οὐδ' Ἐρυσιχαῖος οὐδὲ ποιμήν,
ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἀκρᾶν.

15.

Μῶσ' ἄγε, Καλλιόπα, θύγατερ Διός,
ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἵμερον
ὕμνῳ καὶ χαρίεντα τίθει χορόν.

16.

Ἔπη τάδε καὶ μέλος Ἀλκμὰν
εὗρε, γεγλωσσαμένον
καχκαβίδων στόμα συνθέμενος.

17.

Ὅσαι δὲ παίδες ἀμέων
ἐντί, τὸν κιθαριστὰν
αἰνέοντι.

18.

Οὔ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱμερόφωνοι,
γυῖα φέρειν δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἴην,
ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται
νηλε(γ)ὲς ἦτορ ἔχων, ἁλιπόρφυρος εἴαρος ὄρνις.

19.

Πολλαλέγων ὄνυμ' ἀνδρί, γυναικὶ δὲ Πασιχάρηα.

20.

Δῦσαν δ' ἄπρακτα νεάνιδες, ὥστ'
ὄρνεις ἱέρακος ὑπερπταμένω.

21.

Ζεῦ πάτερ, αἰ γὰρ ἐμὸς πόσις εἴη.

22.

Καί ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,
ᾧ κ᾽ ἔνι (πνάνιόν σοι) ἀγείρῃς·
ἀλλ᾽ ἔτι νῦν γ᾽ ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
ἔτνεος, οἷον ὁ παμφάγος Ἀλκμὰν
ἠράσθη χλιερὸν πεδὰ τὰς τροπάς·
οὔτι γὰρ ἠΰ τετυγμένον ἔσθει,
ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
ζατεύει.

23.

Πολλάκι δ᾽ ἐν κορυφαῖς ὀρέων, ὅκα
θεοῖσιν ἅδῃ πολύφαμος ἑορτά,
χρύσιον ἄγγος ἔχοισα μέγαν σκύφον,
οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν,
χερσὶ λεόντειον γάλα θήσαο,
τυρὸν ἐτύρησας μέγαν ἄτρυφον ἀργιφόνταν.

24.

Κλῖναι μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι τράπεσδαι
μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι,
λίνῳ τε σασάμῳ τε κὴν πελίχναις
πέδεσσι† χρυσοκόλλα.

25.

Ἤδη παρέξει πυάνιόν τε πόλτον
χίδρον τε λευκὸν κηρίναν τ᾽ ὀπώραν.

~~26.~~

Ὥρας δ᾽ ἔσηκε τρεῖς, θέρος
καὶ χεῖμα κὠπώραν τρίταν,
καὶ τέτρατον τὸ ϝῆρ, ὄκα
σάλλει μέν, ἐσθλεν δ᾽ ἄδαν
οὐκ ἔστιν.

27.

Ἔρπει γὰρ ἄντα τῷ σιδά-
ρῳ τὸ καλῶς κιθαρισδην.

28.

Ἔρος με δαῦτε Κύπριδος ϝέκατι
γλυκὺς κατείβων καρδίαν ἰαίνει.

29.

Τοῦθ᾽ ἁδεᾶν Μωσᾶν ἔδειξεν
δῶρον μάκαιρα παρθένων
ἃ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

30.

Ἀφροδίτα μὲν οὐκ ἔστι, μάργος δ' Ἔρως
οἷα παῖς παίσδει
ἄκρ' ἐπ' ἄνθη καβαίνων, ἃ μή μοι θίγῃς,
τῶ κυπαιρίσκω.

~~31.~~

Εὕδουσιν δ' ὀρέων κορυφαί τε καὶ φάραγγες,
πρώονές τε καὶ χαράδραι,
φῦλά θ' ἑρπετά θ' ὅσσα τρέφει μέλαινα γαῖα,
θῆρές τ' ὀρεσκῷοι καὶ γένος μελισσᾶν
καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσι πορφυρέας ἁλός·
εὕδουσιν δ' οἰωνῶν
φῦλα τανυπτερύγων.

32.

Οἷα Διὸς θυγάτηρ
Ἔρσα τρέφει καὶ Σέλανας [δίας].

33.

Ῥιπᾶν ὄρος ἀνθέον ὕλᾳ †,
Νυκτὸς μελαίνας στέρνον.

34.

. (*Τύχα*), *Εὐνομίας τε καὶ Πειθοῦς ἀδελφὰ*
καὶ Προμαθείας θυγάτηρ.

35.

Λεπτὰ δ' ἄταρπος, νηλεὴς δ' ἀνάγκα.

36.

Ταῦτα μὲν ὡς ἄν ὁ δᾶμος ἄπας.

37.

Εἶπατέ μοι τάδε, φῦλα βροτήσια.

38.

Τίς δ' ἄν, τίς ποκα ῥᾲ ἄλλω νόον ἀνδρὸς ἐνίσποι;

39.

Δύσπαρις, αἰνόπαρις, κακον Ἑλλάδι βωτιανείρᾳ.

40.

Καί ποτ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ὤϝαθ' ἑταίρων
Κίρκη ἐπαλείψασα. . . . .

41.

Πεῖρά τοι μαθήσιος ἀρχά.

42.

Μέγα γειτονι γειτων.

43.

Νικῶ δ' ὁ κάρρων.

~~44.~~

(Τάνταλος.)

Ἀνὴρ δ' ἐν ἁρμένοισιν
ἁλιτρὸς ἦστ' ἐπὶ θάκω κατὰ πέτρας
ὀρέων μὲν οὐδέν, δοκέων δέ.

ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

Ἄισμα Χαλκιδέων.

(μετὰ τὸν περὶ τοῦ Λελάντου πεδίου πόλεμον.)

Ὦ παῖδες, ὅσοι Χαρίτων τε
καὶ πατέρων λάχετ' ἐσθλῶν,
μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖν·
σὺν γὰρ ἀνδρείᾳ καὶ ὁ λυσιμελὴς
ἔρως ἐπὶ Χαλκιδέων θάλλει πόλεσιν.

ΑΣΙΟΣ.

Χωλός, στιγματίης, πολυγήραος, ἶσος ἀλήτῃ
ἦλθεν κνισοκόλαξ, εὖτε Μέλης ἐγάμει,
ἄκλητος, ζωμοῦ κεχρημένος, ἐν δὲ μέσοισιν
ἥρως εἱστήκει βορβόρου ἐξαναδύς.

ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΣ.

1.

Ἀνδρὶ μὲν Ἱππαίμων ὄνομ' ἦν, ἵππῳ δὲ Πόδαργος,
καὶ κυνὶ Λήθαργος, καὶ θεράποντι Βάβης·
Θεσσαλός, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἵμονος υἱός,
ὤλετο δ' ἐν προμάχοις ὀξὺν Ἄρη συνάγων.

2.

Οὐ νέμεσις, καὶ ψεῦδος ὑπὲρ ψυχῆς ἀγορεύειν.

ΤΥΡΤΑΙΟΣ.

Εὐνομία.

1.

Αὐτὸς γὰρ Κρονίων καλλιστεφάνου πόσις Ηρης
Ζεὺς Ἡρακλείδαις τήνδε δέδωκε πόλιν·
οἷσιν ἅμα προλιπόντες Ἐρινεον ἠνεμόεντα
εὐρεῖαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

2.

[*Ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν.*]

* * * * *

ὧδε γαρ ἀργυρότοξος ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
χρυσοκόμης ἔχρη πίονος ἐξ ἀδύτου.

3.

Φοίβου ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἶκαδ' ἔνεικαν
μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἔπεα·
ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,
οἷσι μέλει Σπάρτας ἱμερόεσσα πόλις·
πρεσβυγενεῖς δὲ γέροντας, ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας
εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπομειβομένους
μυθεῖσθαί τε τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια,
μηδέ τι βουλεύειν τῇδε πόλει (σκολιόν),
. . . . . .
. . . . . .
δήμου τε πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἕπεσθαι·
Φοῖβος γαρ περὶ τῶν ὧδ' ἀνέφηνε πόλει·

4.

. . . . . .

ἡμετέρῳ βασιλῆϊ, θεοῖσι φίλῳ Θεοπόμπῳ,
ὃν διὰ Μεσσήνην εἵλομεν εὐρύχορον,
Μεσσήνην ἀγαθὴν μὲν ἀροῦν, ἀγαθην δὲ φυτεύειν·
ἀμφ᾽ αὐτὴν δ᾽ ἐμάχοντ᾽ ἐννεακαίδεκ᾽ ἔτη
νωλεμέως αἰεί, ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες,
αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες·
εἰκοστῷ δ᾽ οἱ μὲν κατὰ πίονα ἔργα λιπόντες
φεῦγον Ἰθωμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων,
(οἱ δὲ) . . . . . .
ὥσπερ ὄνοι μεγάλοις ἄχθεσι τειρόμενοι,
δεσποσύνοισι φέροντες ἀναγκαίης ὕπο λυγρῆς
ἥμισυ παντὸς ὅσον καρπὸν ἄρουρα φέρει,

* * * *

δεσπότας οἰμώζοντες ὁμῶς ἄλοχοί τε καὶ αὐτοί,
εὖτέ τιν᾽ οὐλομένη μοῖρα κίχοι θανάτου.

Ὑποθῆκαι.

5.

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα
ἄνδρ᾽ ἀγαθὸν περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενον.
τὴν δ᾽ αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγροὺς
πτωχεύειν πάντων ἔστ᾽ ἀνιηρότατον,
πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
παισί τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ᾽ ἀλόχῳ.
ἐχθρὸς μὲν γαρ τοῖσι μετέσσεται, οὕς κεν ἵκηται
χρησμοσύνῃ ϝείκων καὶ στυγερῇ πενίῃ,
αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ᾽ ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
παισὶ δ᾽ ἀτιμίη καὶ κακότης ἕπεται.
εἰ δ᾽ οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου οὐδεμί᾽ ὤρη
γίγνεται, οὔτ᾽ αἰδὼς οὔτ᾽ ὄπις οὔτ᾽ ἔλεος,
θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων
θνήσκωμεν ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ᾽ ἀλλήλοισι μένοντες,
μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε μηδὲ φόβου,
ἀλλὰ μέγαν ποιεῖσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
μηδὲ φιλοψυχεῖτ᾽ ἀνδράσι μαρνάμενοι·
τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ὧν οὐκέτι γούνατ᾽ ἐλαφρά,
μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραιούς·

αἰσχρὸν γαρ δη τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,
θυμὸν ἀποπνείοντ᾽ ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
αἱματόεντ᾽ αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα —
αἰσχρόν τ᾽ ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν —
καὶ χρόα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ᾽ ἐπέοικεν,
ὄφρ᾽ ἐρατῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ·
ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξὶν,
ζωὸς ἐών, καλὸς δ᾽ ἐν προμάχοισι πεσών.

6.

Ἀλλ᾽ Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικήτου γένος ἐστέ,
θαρσεῖτ᾽, οὔπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει·
μηδ᾽ ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
ἰθὺς δ᾽ εἰς προμάχους ἀσπίδ᾽ ἀνὴρ ἐχέτω,
ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
κῆρας ὁμῶς αὐγαῖς ἠελίοιο φίλας.
ἵστε γὰρ Ἄρηος πολυδακρύου ἔργ᾽ ἀΐδηλα·
εὖ δ᾽ ὀργὴν ἐδάητ᾽ ἀργαλέου πολέμου,
καὶ πρὸς φευγόντων τε διωκόντων τ᾽ ἐγένεσθε,
ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ᾽ εἰς κόρον ἠλάσατε.
οἳ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ᾽ ἀλλήλοισι μένοντες
ἔς τ᾽ αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι,

παυρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.
οὐδεὶς δ' ἄν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
ὅσσ', ἢν αἰσχρὰ πάθῃ, γίγνεται ἀνδρὶ κακά.
ἀργαλέον† γὰρ ὄπισθε μετάφρενον ἐστὶ δαΐζειν
ἀνδρὸς φεύγοντος δηΐῳ ἐν πολέμῳ·
αἰσχρὸς δ' ἐστὶ νέκυς κακκείμενος ἐν κονίῃσιν
νῶτον ὄπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος.
ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών,
μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὤμους
ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος·
δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος,
κινείτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς·
ἔρδειν δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζων,
μηδ' ἐκτὸς βελέων ἑστάτω ἀσπιδ' ἔχων.
ἀλλά τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ
ἢ ξίφει οὐτάζων δήϊον ἄνδρ' ἑλέτω·
καὶ πόδα παρ ποδὶ θεὶς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπιδ' ἐρείσας,
ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέῃ
καὶ στέρνον στέρνῳ πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
ἢ ξίφεος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἑλών.
ὑμεῖς δ', ὦ γυμνῆτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος
πτώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις,

δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς,
τοῖσι πανόπλοισι πλησίον ἱστάμενοι.

7.

Οὔτ' ἄν μνησαίμην οὔτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην
οὔτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαισμοσύνης,
οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
νικῴη δὲ θέων Θρηΐκιον Βορέην,
οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαριέστερος εἴη,
πλουτοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρεω μάλιον,
οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μειλιχόγηρυν ἔχοι,
οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν πλὴν θούριδος ἀλκῆς·
οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,
εἰ μὴ τετλαίη μὲν ὁρῶν φόνον αἱματόεντα
καὶ δηΐων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἱστάμενος.
ἥδ' ἀρετή, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.
ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληΐ τε παντί τε δήμῳ,
ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ
νωλεμέως, αἰσχρᾶς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθηται,
ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
θαρσύνῃ δ' ἔπεσιν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστώς·
οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ·

αἶψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
τρηχείας, σπουδῇ τ᾽ ἔσχεθε κῦμα μάχης·
ὃς δ᾽ αὖτ᾽ ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὤλεσε θυμον
ἄστυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ᾽ εὐκλείσας,
πολλὰ διὰ στέρνοιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος,
τὸν δ᾽ ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
ἀργαλέῳ τε πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις·
καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι
καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἐξοπίσω.
οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ᾽ ὄνομ᾽ αὐτοῦ,
ἀλλ᾽ ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίγνεται ἀθάνατος,
ὅντιν᾽ ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρνάμενόν τε
γῆς πέρι καὶ παίδων θοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ.
ἢν δὲ φύγῃ μὲν κῆρα τανηλεγέος θανάτοιο,
νικήσας δ᾽ αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἕλῃ,
πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί,
πολλὰ δὲ τερπνὰ παθὼν ἔρχεται εἰς Ἀΐδην·
[γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
βλάπτειν οὔτ᾽ αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει,
πάντες δ᾽ ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι οἵ τε κατ᾽ αὐτὸν
εἴκουσ᾽ ἐκ χώρης οἵ τε παλαιότεροι.]
ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἱκέσθαι
πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθιεὶς πολέμου.

8.

Αἴθωνος δὲ λέοντος ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν.

9.

Πρίν γ' ἀρετῆς πελάσαι τέρμασιν ἢ θανάτου.

Ἐμβατήρια.

10.

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνδρου
κοῦροι πατέρων πολιατᾶν,
λαιᾷ μὲν ἴτυν προβάλεσθε,
δόρυ (δεξιτερᾷ) δ' εὐτόλμως
μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς·
οὐ γὰρ πάτριον τᾷ Σπάρτᾳ.

*11.

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας ἔνοπλοι κοῦροι, ποτὶ τὰν Ἄρεος
κίνασιν.

---

*12.

ἄμμες πόκ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι.

ἄμμες δέ γ' εἰμές· αἱ δὲ λῇς, αὐγάσδεο.

ἄμμες δέ γ' ἐσσόμεσθα πολλῷ κάρρονες.

ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

1.

(ἆσμα τῶν ἐν Ἀνδανίᾳ γυναικῶν.)

Ἐς τε μέσον πεδίον Στενυκλήριον, ἔς τ' ὄρος ἄκρο
εἶπετ' Ἀριστομένης τοῖς Λακεδαιμονίοις.

2.

Ἐπίγραμμα περὶ Ἀριστοκράτους.

(ἐν τῷ Διὸς Λυκαίου τεμένει.)

Πάντως ὁ χρόνος εὗρε δίκην ἀδίκῳ βασιλῆϊ,
εὗρε δὲ Μεσσήνης σὺν Διΐ τὸν προδότην
ῥηϊδίως. χαλεπὸν δὲ λαθεῖν θεὸν ἄνδρ' ἐπίορκον.
χαῖρε Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ σάου Ἀρκαδίαν.

ΜΙΜΝΕΡΜΟΣ.

Ν α ν ν ώ.

1.

Τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσέης Ἀφροδίτης;
τεθναίην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
κρυπταδίη φιλότης καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐνή·
εἰ† ἥβης ἄνθεα γίγνεται ἁρπαλέα
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ἐπεὶ δ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ
γῆρας, ὅ τ' αἰσχρὸν ὁμῶς καὶ καλὸν ἄνδρα τιθεῖ,
αἰεί μιν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρουσι μέριμναι,
οὐδ' αὐγὰς προσορῶν τέρπεται ἠελίου,
ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·
οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός.

2.

Ἡμεῖς δ' οἷά τε φύλλα φύει πολυανθέος ὥρη
ἔαρος, ὅτ' αἶψ' αὐγῇς αὔξεται ἠελίου,
τοῖς ἴκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἥβης
τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακὸν
οὔτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι,
ἡ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέου,
ἡ δ' ἑτέρη θανάτοιο· μίννυνθα δὲ γίγνεται ἥβης
καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἠέλιος·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὥρης,
αὐτίκα τεθνάμεναι βέλτιον ἢ βίοτος·
πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται· ἄλλοτε οἶκος
τρυχοῦται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·
ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδεύεται, ὧντε μάλιστα
ἱμείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Ἀΐδην·
ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οἰδέ τις ἔστιν
ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοῖ.

3.

Τὸ πρὶν ἐὼν κάλλιστος, ἐπὴν παραμείψεται ὥρη,
οὐδὲ πατὴρ παισὶν τίμιος οὔτε φίλοις.

4.

Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἄφθιτον ὁ Ζεὺς
γῆρας, ὅ καὶ θανάτου ῥίγιον ἀργαλέου.

5.

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρώς,
πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης
τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὤφελεν εἶναι·
ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερχρέμαται,
ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὅ τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,
βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

6.

Αἰ γὰρ ἄτερ νούσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδωνῶν
ἑξηκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

7.

Μήτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν
τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

8.

Ἀληθείη δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιότατον.

9.

Καί μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξις ἔχει χαλεπή.

10.

Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλον Νηλήϊον ἄστυ λιπόντες
ἱμερτὴν Ἀσίην νησὶν ἀφικόμεθα,
ἐς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
ἐξόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες·
κεῖθεν δ' αὖτις † Ἄλεντος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο
θεῶν βουλῇ Σμύρνην εἵλομεν Αἰολίδα.

11.

Οὐδέ κοτ' ἂν μέγα κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἰήσων
ἐξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδόν,
ὑβριστῇ Πελίῃ τελέων χαλεπῆρες ἄεθλον,
οὐδ' ἂν ἐπ' Ὠκεανοῦ καλὸν ἵκοντο ῥόον,
* * *
Αἰήταο πόλιν, τόθι τ' ὠκέος Ἠελίοιο
ἀκτῖνες χρυσέῳ κείαται ἐν θαλάμῳ,
Ὠκεανοῦ παρὰ χεῖλος, ἵν' ᾧχετο θεῖος Ἰήσων.

12.

Ἠέλιος μὲν γὰρ πόνον ἔλλαχεν ἤματα πάντα,
οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίγνεται οὐδεμία
ἵπποισίν τε καὶ αὐτῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς
Ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῇ·
τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνὴ
κοιλη, Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη
χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ
εὔδονθ' ἁρπαλέως χώρου ἀφ' Ἑσπερίδων
γαῖαν ἐς Αἰθιόπων, ἵνα οἱ θοὸν ἅρμα καὶ ἵπποι
ἑστᾶσ', ὄφρ' Ἠὼς ἠριγένεια μόλῃ·
ἔνθ' ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός,
. . . . . .

13.

(εἰς τὴν μάχην τὴν Σμυρναίων πρὸς Γύγην τε καὶ Λυδούς.)

Καὶ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμὸν
τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἵ μιν ἴδον
Λυδῶν ἱππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας
Ἕρμιον ἀμ πεδίον, φῶτα φερεμμελίην·
τοῦ μὲν ἄρ' οὔποτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη
δριμὺ μένος κραδίης, εὖθ' ὅγ' ἀνὰ προμάχους
σεύαιθ', αἱματόεντος ἐν ὑσμίνῃ πολέμοιο
πικρὰ λιαζόμενος δυσμενέων βέλεα·
οὐ γάρ τις κείνου δηΐων ἔπ' ἀμεινότερος φὼς
ἔσχεν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς
ἔργον, ὅτ' αὐγῇσιν φέρετ' ὠκέος ἠελίοιο,
. . . . . .

ΑΡΙΩΝ.

1.

(ἐπὶ τῷ Ἀρίονος ἀναθήματι ἐπὶ Ταινάρῳ.)

Ἀθανάτων πομπαῖσιν Ἀρίονα, Κύκλονος υἱόν,
ἐκ Σικελοῦ πελάγους σῶσεν ὄχημα τόδε.

*2.

Ὕψιστε θεῶν,
πόντιε χρυσοτρίαινα Πόσειδον,
γαιάοχ', ἐγκυμονάλμαν†·
βραγχίοις περὶ δὲ σὲ πλωτοὶ
θῆρες χορεύουσι κύκλῳ,
κούφοισι ποδῶν ῥίμμασιν
ἐλάφρ' ἀναπαλλόμενοι, σιμοί,
φριξαύχενες, ὠκύδρομοι σκύλακες, φιλόμουσοι
δελφῖνες, ἔναλα θρέμματα
κουρᾶν Νηρεΐδων θεᾶν,
ἃς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα·
οἵ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ Ταιναρίαν ἀκτὰν
ἐπορεύσατε πλαζόμενον Σικελῷ ἐνὶ πόντῳ,
κυρτοῖσι νώτοις ὀχέοντες,
ἄλοκα Νηρεΐας πλακὸς
τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον, φῶτες δόλιοι
ὥς μ' ἀφ' ἁλιπλόου γλαφυρᾶς νεὼς
εἰς οἶδμα πορφυροῦν λίμνας ἔριψαν.

SAECULUM SEXTUM.

ΑΛΚΑΙΟΣ.

Ὕμνοι.

1.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

Ὦ ναξ Ἄπολλον, παῖ μεγάλω Διος.

2.

Εἰς Ἑρμῆν.

Χαῖρε Κυλλάνας ὀ μέδεις, σὲ γάρ μοι
θῦμος ὕμνην, τὸν κορύφαις ἐν ἄκραις
Μαῖα γέννατο Κρονίδᾳ μίγεισα,
. . . . . .

3.

Εἰς Ἀθηνᾶν.

Ὦνασσ' Ἀθανάα πολεμαδόκος,
ἄ ποι Κορωνήας ἐπὶ (πίσεων)
νάυω πάροιθεν ἀμφι(βαίνεις)
Κωραλίω ποτάμω παρ' ὄχθαις.

4.

Εἰς Ἔρωτα.

. . . . . .
. . . . . *Δεινότατον θέων,*
ἐγέννατ' εὐπέδιλλος Ἶρις
χρυσοκόμᾳ Ζεφύρῳ μίγεισα.

Στασιωτικά.

5.

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος
χαλκῷ· πᾶσα δ᾽ Ἄρῃ κεκό-
σμηται στέγα
λάμπραισιν κυνέαισι, κατ-
τᾶν λεῦκοι κατύπερθεν ἵπ-
πιοι λόφοι
νεύοισιν, κεφάλαισιν ἄν-
δρων ἀγάλματα· χάλκιαι
δὲ πασσάλοις
κρύπτοισιν περικείμεναι
λάμπραι κνάμιδες, ἄρκος ἰ-
σχύρω βέλευς,
θώρακές τε νέοι λίνω
κοΐλαί τε κατ᾽ ἄσπιδες
βεβλήμεναι·
παρ δὲ Χαλκίδικαι σπάθαι,
παρ δὲ ζώματα πόλλα καὶ
κυπάττιδες·
τῶν οὐκ ἔστι λάθεσθ᾽, ἐπεὶ-
δὴ πρώτιστ᾽ ὑπὸ ϝέργον ἔ-
σταμεν τόδε.

6./

Ὡς γὰρ δήποτ' Ἀριστόδα-
μόν φαισ' οὐκ ἀπάλαμνον ἐν
Σπάρτᾳ λόγον
εἶπην· 'χρήματ' ἄνηρ', πένι-
χρος δ' οὐδεὶς πέλετ' ἔσλος οὐ-
δὲ τίμιος.

7.

Πρὸς Ἀντιμενίδαν.

Ἦλθες ἐκ περάτων γᾶς ἐλεφαντίναν
λάβαν τῶ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων,
(ἐπειδὴ μέγαν ἆθλον Βαβυλωνίοις
συμμάχεις τέλεσας, ῥύσαό τ' ἐκ πόνων,)
κτένναις ἄνδρα μαχαίταν βασιλήϊων
παλαίσταν ἀπολείποντα μόνον μίαν
παχέων ἀπὺ πέμπων.

8.

Ἀσυνέτημι τῶν ἀνέμων στάσιν·
τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται,
τὸ δ' ἔνθεν· ἄμμες δ' ἂν τὸ μέσσον
νᾶϊ φορήμεθα σὺν μελαίνᾳ,

χείμωνι μοχθεῦντες μεγάλῳ μάλα·
περ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαν ἔχει,
λαῖφος δὲ πὰν ζάδηλον ἤδη
καὶ λάκιδες μέγαλαι κατ' αὖτο·

χόλαισι δ' ἄγκοιναι. . . . . .

* * *

τὸ δηῦτε κῦμα τῶν προτέρων ὄνω
στείχει, παρέξει δ' ἄμμι πόνον πόλυν
ἄντλην, ἐπεί κε νᾶος ἐμβᾷ
νή(ατα). . . . . .

*9.

(Πόρρωθεν) ἐκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον,
εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχοι·
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
τῷ παρεόντι τρέχειν † ἀνάγκη.

10.

. . . οὐδέ πω Ποσείδαν
ἄλμυρον ἐστυφέλιξε πόντον·

οἷον (πέδον) γᾶς γὰρ πέλεται σέων.

11.

. . . . . Βλήχρων ἀνέμων ἀχείμαντοι πνόαι.

12.

. . . . . Γαίας καὶ νιφόεντος ὠράνω μέσοι.

13.

Νῦν χρὴ μεθύσθην καί τινα πρὸς βίαν
πώνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μύρσιλος.

14.

Μέλαγχρος αἴδως ἄξιος εἰς πόλιν.

15.

. . . . . (οὐ λίθοι
τείχεων εὖ δεδομάμενοι·)
ἄνδρες γὰρ πόλιος πύργος ἀρήϊοι.

16.

Ὄνηρ οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κρέτος
ἀντρέψει τάχα τὰν πόλιν· ἃ δ' ἔχεται ῥόπας.

17.

. . νῦν δ' οὗτος ἐπικρέτει
κινήσαις τὸν ἀπ' ἴρας πύματον λίθον.

* 18.

Ἔπταζον ὥστ᾽ ὄρνιθες ὦχνν
αἴετον ἐξαπίνας φάνεντα.

* 19.

Το γὰρ
Ἄρενϊ κατθάνην κάλον.

20.

Αἰ δέ κ᾽ ἄμμι Ζεὺς τελέσῃ νόημα.

UNIVERSITY
CALIFORNIA.

Σκόλια.

21.

Ὗει μὲν ὁ Ζεύς, ἐκ δ' ὀράνω μέγας
χείμων, πεπάγασιν δ' ὐδάτων ῥόαι.

. . . . . .

. . . . . .

κάββαλλε τὸν χείμων', ἐπὶ μὲν τίθεις
πῦρ, ἐν δὲ κίρναις οἶνον ἀφειδέως
μέλιχρον, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσᾳ
μάλθακον ἀμφι(τίθεις) γνόφαλλον.

* * *

οὐ χρὴ κάκοισι θῦμον ἐπιτρέπην·
προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
ὦ Βύκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνεικαμένοις μεθύσθην.

* * *

πάμπαν δὲ τύφως ἐκϝέλετο φρένας.

22.

Ἀλλ᾽ ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέραισιν
περθέτω πλέκταις ὑποθύμιδάς τις,
καδ δὲ χενάτω μύρον ἆδυ κατ τῶ
στήθεος ἄμμι.

23.

Τὸν κακοπάτριδα
Πίττακον πόλιος τᾶς ἀχόλω καὶ βαρυδαίμονος
ἐστάσαντο τύραννον μέγ᾽ ἐπαινέοντες ἀόλλεες.

24.

Τέγγε πνεύμονα ϝοίνῳ· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
ἀ δ᾽ ὥρα χαλέπα, πάντα δὲ δίψαισ᾽ ὑπὸ καύματος.
ἄχει δ᾽ ἐκ πετάλων ϝάδεα τέττιξ, πτερύγων δ᾽ ὕπο
κακχέει λιγύραν (πύκνον) ἀοίδαν, (θέρος) ὄπποτα
φλόγιον κατὰ γᾶν πεπτάμενον πάντα ἰκατανάνῃ. 5
ἄνθει καὶ σκόλυμος· νῦν δὲ γύναικες μιαρώταται,
λέπτοι δ᾽ ἄνδρες, ἐπεὶ καὶ κεφάλαν καὶ γόνα Σείριος
ἄζει.

25.

Πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

26.

Πίνωμεν· τί τὸ λύχνον μένομεν; δάκτυλος ἀμέρα.
καδ δ' ἄειρε κυλίχναις μεγάλαις αἰπυτοκοιλίοις·
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διος υἷος λαθικάδεα
ἀνθρώποισιν ἔδωκ'· ἔγχεε κίρναις ἕνα καὶ δύο
πλέαις κακ κεφάλας, ἀ δ' ἀτέρα τὰν ἀτέραν κύλιξ
ὠθήτω.

27.

Μηδὲν ἄλλο φυτεύσῃς πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

28.

Κατ τᾶς πόλλα παθοίσας κεφάλας κακχεάτω μύρον
καὶ κατ τῶ πολίω στήθεος.

29.

Ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπάϊον ἐρχομένοιο.

* * * *

ἐν δὲ κίρνατε τῶ μελιάδεος ὄττι τάχιστα
κράτηρα.

*30.

Κέλομαί τινα τὸν χαρίεντα Μένωνα κάλεσσαι,
αἰ χρὴ συμποσίας ἐπ᾽ ὄνασιν ἔμοι γεγένησθαι.

31.

Ἄλλοτα μὲν μελιάδεος, ἄλλοτα δ᾽
ὀξυτέρω τριβόλων ἀρυτήμενοι.

32.

Λάταγες ποτέονται
κυλιχνᾶν ἀπὸ Τηϊᾶν.

33.

Οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον.

34.

Χαῖρε καὶ πῶ τάνδε.

Ἐρωτικά.

35.

Ἰόπλοκ' ἄγνα μελλιχόμειδε Σάπφοι,
θέλω τι ϝείπην, ἀλλά με κωλύει αἴδως.

36.

Δέξαι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

37.

Οἶνος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλάθεα.

38.

Ἔμε δείλαν, ἔμε πασᾶν κακοτάτων πεδέχοισαν.

39.

Αἴκ᾽ εἴπῃς, τὰ θέλεις, (αὖτος) ἀκούσαις κε, τά κ᾽ οὐ θέλοις.

40.

Ὄρνιθες τίνες οἴδ᾽; ὠκεάνω γᾶς τ᾽ ἀπὺ περράτων ἦλθον πανέλοπες ποικιλόδειροι τανυσίπτεροι.

41.

Ἀργάλεον πενία κάκον ἄσχετον, ἃ μέγα δάμναι λᾶον ἀμαχανίᾳ σὺν ἀδελφεᾷ.

ΠΙΤΤΑΚΟΣ.

Ἔχοντα δεῖ τόξον (τε) καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
στείχειν ποτὶ φῶτα κακόν·
πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος
λαλεῖ διχόμυθον ἔχουσα
καρδίᾳ νόημα.

ΣΑΠΦΩ.

1.

Ποικιλόθρον᾽, ἀθάνατ᾽ Ἀφρόδιτα,
παῖ Δίος, δολόπλοκε, λίσσομαί σε,
μή μ᾽ ἄσαισι μήτ᾽ ὀνίαισι δάμνα,
πότνια, θῦμον·

ἀλλὰ τυῖδ᾽ ἔλθ᾽, αἴποτα κἀτέρωτα
τᾶς ἔμας αὔδως ἀΐοισα πήλυι
ἔκλυες, πάτρος δὲ δόμον λίποισα
χρύσιον ἦλθες

ἄρμ᾽ ὑποζεύξαισα· κάλοι δέ σ᾽ ἆγον
ὤκεες στροῦθοι περὶ γᾶς μελαίνας
πύκνα δινεῦντες πτέρ᾽ ἀπ᾽ ὠράνω† αἴθε-
ρος διὰ μέσσω.

αἶψα δ᾽ ἐξίκοντο· τὺ δ᾽, ὦ μάκαιρα,
μειδιάσαισ᾽ ἀθανάτῳ προσώπῳ,
ἤρε᾽, ὄττι δηὖτε πέπονθα κὤττι
δηὖτε κάλημι,

κὤττι μοι μάλιστα θέλω γένεσθαι
μαινόλᾳ θύμῳ· τίνα δηὖτε Πείθω †
μαῖς ἄγην ἐς σὰν φιλότατα, τίς σ᾽, ὦ
Ψάπφ᾽, ἀδικήει;

καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει,
αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ᾽, ἀλλα δώσει,
αἰ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
κωὐκ ἐθέλοισα.

ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
ἐκ μεριμνᾶν, ὅσσα δέ μοι τέλεσσαι
θῦμος ἰμέρρει, τέλεσον· συ δ᾽ αὔτα
σύμμαχος ἔσσο.

2.

Φαίνεταί μοι κῆνος ἴσος θέοισιν
ἔμμεν ὤνηρ, ὄστις ἐναντίος τοι
ἰζάνει καὶ πλασίον ἆδυ φωνεύ-
σας ὑπακούει

καὶ γελαίσας ἰμερόεν, τό μοι μὰν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν·
ὠς γαρ εἰσίδω† βροχέως σε, φώνας
οὐδὲν ἔτ᾽ εἴκει·

ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα ϝέαγε, λέπτον δ᾽
αὔτικα χρῳ πῦρ ὐπαδεδρόμακεν,
ὀππάτεσσι δ᾽ οὐδὲν ὄρημ᾽, ἐπιρρόμ-
βεισι δ᾽ ἄκουαι.

ἀ δὲ ϝίδρως κακχέεται, τρόμος δὲ
παῖσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
ἔμμι, τεθνάκην δ᾽ ὀλίγω ᾽πιδεύης
φαίνομαι (ἄλλα).

ἀλλὰ πὰν τόλματον, ...

3.

Ἄστερες μὲν ἀμφὶ κάλαν σελάνναν
αἶψ' ἀποκρύπτοισι φάεννον εἶδος,
ὅππότα πλήθοισα μάλιστα λάμπη
γᾶν (ἐπὶ πᾶσαν)
. . . . . ἀργυρία. . . . . .

4.

. . . . . ἀμφὶ δ' ὕδωρ
(ἴψοθεν) ψῦχρον κελάδει δι' ὔσδων
μαλίνων, κατθυσσομένων δὲ φύλλων
κῶμα καταρρεῖ.

5.

ἤ σε Κύπρος καὶ Πάφος ἢ Πάνορμος
. . . . . .
. . . . . ἔλθε Κύπρι,
χρυσίαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἄβρως
συμμεμιγμένον θαλίαισι νέκταρ
οἰνοχοεῦσα.

6.

Αἴθ' ἔγω, χρυσοστέφαν' Ἀφρόδιτα,
τόνδε τὸν πάλον λαχόην . . . . . .

7.

. . . . . (Μοῖσαι),
αἴ με τιμίαν ἐπόησαν, ἔργα
τὰ σφὰ δοῖσαι . . . . . .

8.

. . . . . τάδε νῦν ἑταίραις
ταῖς ἔμαισι τέρπνα κάλως ἀείσω.

9.

. . . . . .
. . . . . ὄττινας γὰρ
εὖ θέω, κῆνοί με μάλιστα σίννον-
ται . . . .

*10.

Ταῖς κάλαις ὔμμιν (τὸ) νόημα τῶμον
οὐ διάμειπτον.

11.

. . . . . κατ᾽ ἔμον στάλαγμον·
τὸν δ᾽ ἐπιπλάζοντ᾽ ἄνεμοι φέροιεν
καὶ μελεδῶναι.

12.

. . . . . πόδας δὲ
ποίκιλος μάσλης ἐκάλυπτε, Λύδι-
ον κάλον ἔργον.

*13.

. . . . . ἔμεθεν δ᾽ ἔχεισθα
. . . . . λάθαν . . . . , ἦ τιν᾽ ἄλλον
(μᾶλλον) ἀνθρώπων ἔμεθεν φίλησθα.

[14.]

Κεῖνον, ὦ χρυσόθρονε Μοῦσ᾽, ἔνισπες
ὕμνον, ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς
Τήιος χώρας ὃν ἄειδε τερπνῶς
πρέσβυς ἀγανός.

15.

(πρὸς Ἀλκαῖον.)

Αἰ δ' ἦχες ἔσλων ἵμερον ἢ κάλων,
καὶ μή τι ϝείπην γλῶσσ' ἐκύκα κάκον,
αἴδως κέ σ' οὐ κίχανεν ὄππατ',
ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῶ δικαίως.

16.

Σκιδναμένας ἐν στήθεσιν ὄργας
μαψυλάκαν γλῶσσαν πεφύλαχθαι.

17.

Ἄλλα, μὴ μεγαλύνεο δακτυλίω πέρι.

18.

Μνάσεσθαί τινά φαμι καὶ ὕστερον ἀμμέων.

19.

Οὐκ οἶδ' ὅττι θέω· δύο μοι τὰ νοήματα.

20.

Ἠράμαν μὲν ἔγω σέθεν, Ἄτθι, πάλαι πότα.

* * *

Σμίκρα μοι πάϊς ἔμμεν ἐφαίνεο κἄχαρις.

21.

Ἄτθι, σοὶ δ' ἔμεθεν μὲν ἀπήχθετο
φροντίσδην, ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν πότῃ.

22.

Ἔρος δαῦτέ μ' ὁ λυσιμέλης δόνει,
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.

23.

(Ἔρος δαῦτ' ἐτίναξεν ἔμοι φρένας),
ἄνεμος κατ' ὄρος δρύσιν ἐμπέσων.

24.

Ἔρος ἄγγελος, ἰμερόφωνος ἀήδων.

25.

Ἄγέ μοι χέλυ δῖα
φωνάεσσα γένοιο.

* 26.

Δέδυκε μὲν ἀ σελάννα
καὶ Πληΐαδες, μέσαι δὲ
νύκτες, παρὰ δ᾽ ἔρχετ᾽ ὤρα,
ἔγω δὲ μόνα κατεύδω.

27.

Πλήρης μὲν ἐφαίνετ᾽ ἀ σελάννα,
αἱ δ᾽ ὡς περὶ βῶμον ἐστάθησαν.

* 28.

Κρῆσσαί νύ ποτ᾽ ὧδ᾽ ἐμμελέως πόδεσσιν
ὠρχεῦντ᾽ ἀπάλοις ἀμφ᾽ ἐρόεντα βῶμον,
πόας τέρεν ἄνθος μάλακον μάτεισαι.

29.

Ἔχει μὲν Ἀνδρομέδα κάλαν ἀμοίβαν.

30.

Ψάπφοι, τί τὰν πολύολβον Ἀφρόδιταν;

31.

Βροδοπάχεες ἄγναι Χάριτες, δεῦτε Δίος κόραι.

32.

Δεῦτέ νυν ἄβραι Χάριτες, καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

*33.

Κατθνάσκει, Κυθέρη᾽, ἄβρος Ἄδωνις, τί κε θεῖμεν;
Καττύπτεσθε κόραι καὶ κατερείκεσθε χίτωνας.

* * *

Ὤ τὸν Ἄδωνιν.

34.

Κατθάνοισα δὲ κείσεαι πότα, κωὐ μναμοσύνα σέθεν
ἔσσετ᾽ οὔτε τότ᾽ οὔτ᾽ ὕστερον· οὐ γὰρ πεδέχεις
βρόδων
τῶν ἐκ Πιερίας, ἀλλ᾽ ἀφάνης κήν Ἀΐδα δόμοις
φοιτάσεις πεδ᾽ ἀμαύρων νεκύων ἐκπεποταμένα.

* * *

οὐδ᾽ ἴαν δοκίμοιμι προσίδοισαν φάος ἀλίω
ἔσσεσθαι σοφίαν πάρθενον εἰς οὐδένα πω χρόνον
τοιαύταν.

35.

Τίς δ᾽ ἀγροιῶτίς τοι θέλγει νόον,
οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκε᾽ ἔλκην ἐπὶ τῶν σφύρων;

36.

. . Ἀλλά τις οὐκ ἔμμι παλιγκότων
ὄργαν, ἀλλ᾽ ἀβάκην τὰν φρέν᾽ ἔχω . .

37.

Ἀλλ᾽ ἔων φίλος ἄμμιν λέχος ἄρνυσο νεώτερον·
οὐ γὰρ τλάσομ᾽ ἔγω ξυνοίκην † .....ἔσσα γεραιτέρα.

38.

Εὐμορφοτέρα Μνασιδίκα τᾶς ἀπάλας Γυρίννως.

39.

Ἀσαροτέρας οὔδαμ᾽ ἐπ᾽, ὦ "ραννα, σέθεν τύχοισα.

40.

Σὺ δὲ στεφάνοις, ὦ Δίκα, περθέσθ᾽ ἐράταις φόβαισιν,
ὄρπακας ἀνήτοιο συνέρραισ᾽ ἀπάλαισι χέρσιν·
εὐάνθεσιν (ἐκ) γὰρ πέλεται καὶ χάριτος μακαιρᾶν
μᾶλλον προτέρην· ἀστεφανώτοισι δ᾽ ἀπυστρέφονται.

41.

Ὁ πλοῦτος ἄνευ (τᾶς) ἀρετᾶς οὐκ ἀσίνης πάρ
οικος.

* * *

ἔγω δὲ φίλημ᾽ ἀβροσύναν, καί μοι .. τὸ λάμπρον
ἔρος . . . ἀελίω καὶ τὸ κάλον λέλογχεν.

*42.

Ἔστι μοι κάλα πάϊς, χρυσίοισιν ἀνθέμοισιν
ἐμφέρην ἔχοισα μόρφαν, Κλῆϊς ἀγαπάτα,
ἀντὶ τᾶς ἔγω οὐδὲ Λυδίαν παῖσαν οὐδ᾽ ἔρανναν.

43.

. . . . . πόλλα μοι τὰν
Πωλυανάκτιδα παῖδα χαίρην.

44.

Γλύκεια μᾶτερ, οὔτοι δύναμαι κρέκην τὸν ἶστον,
πόθῳ δάμεισα παῖδος βραδίναν δι᾽ Ἀφρόδιταν.

Ἐπιθαλάμια.

45.

Κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν κράτηρ ἐκέκρατο,
Ἑρμᾶς δ' ἔλεν ὄλπιν θεοῖς οἰνοχόησαι.
κῆνοι δ' ἄρα πάντες καρχήσιά τ' ἦχον
κἄλειβον, ἀράσαντο δὲ πάμπαν ἔσλα
τῷ γάμβρῳ.

46.

Ἴψοι δὴ τὸ μέλαθρον
Ὑμήναον
ἀέρρετε τέκτοντες ἄνδρες·
Ὑμήναον.
γάμβρος ἔρχεται ἴσος Ἄρευϊ,
(Ὑμήναον)
ἄνδρος μεγάλω πόλυ μείζων·
(Ὑμήναον).

47.

Πέρροχος, ὡς ὅτ' ἄοιδος ὁ Λέσβιος ἀλλοδάποισιν.

48.

Ϝέσπερε, κάλλιστος . . . . . ἄστρων (πολὺ) πάντων.

49.

Ϝέσπερε, πάντα φέρων, ὅσα φαίνολις ἐσκέδασ' αὔως,
φέρεις οἶν, φέρες αἶγα, φέρεις ἄπυ ματέρι παῖδα.

50.

Οἷον τὸ γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρῳ ἐπ' ὔσδῳ
ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ· λελάθοντο δὲ μαλοδρόπηες,
οὐ μὰν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐπίκεσθαι.

51.

Οἵαν τὰν ὐάκινθον ἐν οὔρεσι ποίμενες ἄνδρες
πόσσι καταστείβοισι, χάμαι δέ τε πόρφυρον ἄνθος. . .

52.

Δώσομεν, ἦσι πάτηρ.

53.

Θυρώρῳ πόδες ἐπτορόγυιοι,
τὰ δὲ σάμβαλα πεμπεβόηα,
πίσυγγοι δὲ δέκ᾽ ἐξεπόνασαν.

54.

Ὄλβιε γάμβρε σοὶ μὲν
δὴ γάμος, ὡς ἄραο,
ἐκτετέλεστ᾽, ἔχης δὲ
πάρθενον, ἄν ἄραο.

* * *

μελλίχιος δ᾽ ἐπ᾽ ἰμέρ-
τῳ κέχυται προσώπῳ.

55.

Ὁ μὲν γὰρ κάλος, ὅσσον ἴδην, πέλεται (κάλος),
ὁ δὲ κἄγαθος αὔτικα καὶ κάλος ἔσσεται.

*56.

Τίῳ σ᾽, ὦ φίλε γάμβρε, κάλως ἐϊκάσθω;
ὄρπακι βραδίνῳ σε κάλιστ᾽ ἐϊκάσδω.

57.

Λαύοις ἀπάλας ἐράτας
ἐν στήθεσιν. . . . . .

58.

Χαῖρε, νύμφα,
χαῖρε, τίμιε γάμβρε, πόλλα.

59.

Οὐ γὰρ ἦν ἀτέρα πάϊς, ὦ γάμβρε, τοιαύτα.

60.

A. *Παρθενία, παρθενία, ποῖ με λίποισ᾽ ἀπολχῃ;*
B. *Οὐκέτι, (νύμφα), προτὶ σ᾽ ἴξω, (προτὶ σ᾽)*
οὐκέτ᾽ ἴξω.

Ἐπιγράμματα.

61.

Παῖδες †, ἄφωνος ἐοῖσα τόδ' ἐννέπω, αἴ τις ἔρηται,
φωνὰν ἀχαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν·
Αἰθοπίᾳ με κόρᾳ Λατοῦς ἀνέθηκεν Ἀρίστα
Ἑρμοκλειδαία τῶ Σαοναϊάδα,
σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· ἇ συ χαρεῖσα 5
πρόφρων ἀμετέραν εὐκλέϊσον γενεάν.

62.

Τιμάδος ἅδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσαν
δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος,
ἃς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθᾶγι σιδάρῳ
ἄλικες ἰμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

63.

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε Μενίσκος
κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζοΐας.

ΗΡΙΝΝΑ.

Ἠ λ α κ ά τ η.

1.

Πομπίλε, ναύταισιν πέμπων πλόον εὔπλοον ἰχθύ,
πομπεύσαις πρύμναθεν ἐμὰν ἀδεῖαν ἑταίραν.

2.

Τοῦτό κεν† εἰς Ἀΐδαν κενεὰ διανήχεται ἀχώ,
σιγᾷ δ' ἐν νεκύεσσι· τὸ δὲ σκότος ὄσσε καταγρεῖ.

3.

Παυρολόγοι πολιαί, ταὶ γήραος ἄνθεα θνατοῖς.

Ἐπιγράμματα.

4.

Ἐξ ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα· λῶστε Προ-
μαθεῦ,
ἔντι καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν·
ταύταν γῶν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
αἰ καὶδὰν ποτέθηκ', ἦς κ' Ἀγαθαρχὶς ὅλα.

5.

Στᾶλαι καὶ Σειρῆνες ἐμαὶ καὶ πένθιμε κρωσσέ,
ὅστις ἔχεις Ἀΐδα τὰν ὀλίγαν σποδίαν,
τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἠρίον εἴπατε χαίρειν,
αἴτ' ἀστοὶ τελέθωντ' αἴθ' ἑτεροπτόλιες·
χὤτι με νύμφαν εὖσαν ἔχει τάφος, εἴπατε καὶ τό· 5
χὤτι πατήρ μ' ἐκάλει Βανκίδα, χὤτι γένος
Τηνία, ὡς εἰδῶντι· καὶ ὅττι μοι ἁ συνεταιρὶς
Ἤριν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

*6.

Νύμφας Βανχίδος εἰμί· πολυχλαύταν δὲ παρέρπων
στάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἀΐδᾳ·
„Βάσκανος ἔσσ', Ἀΐδα·“ τὰ δὲ ποικίλα σάμαθ' ὁρῶντι
ὠμοτάταν Βανκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,
ὡς τὰν παῖδ' Ὑμέναιος ὑφ' ἃς εἰσάγετο πεύκας,
τᾷδ' ἐπὶ καδεστὰς ἔφλεγε πυρκαϊάν·
καὶ σὺ μέν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδὰν
ἐς θρηνῶν γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσαο.

ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

1.

(Ἱματιος.)

(ἆσμα ἐπιμύλιον ἐν Λέσβῳ.)

Ἄλει μύλα ἄλει·
καὶ γὰρ Πιττακὸς ἄλει,
μεγάλας Μιτυλάνας βασιλεύων.

Ἐπιγράμματα.

2.

(ἐν Κρίσσῃ.)

Τάςδε γ' Ἀθαναίᾳ δ.... Φ..άριστος ἔθηκε
Ἥρᾳ τε, ὡς καὶ κῆνος ἔχοι κλέϝος ἄπθιτον αἰϝεί.

3—4.

(ἐν Κερκύρᾳ.)

3.

Υἱοῦ Τλασίαϝο Μενεκράτεος τόδε σᾶμα,
Οἰανθέος γενεάν· τόδε δ' αὐτῷ δᾶμος ἐποίει·
ἦς γὰρ πρόξενϝος δάμου φίλος· ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ὤλετο, δαμόσιον δὲ (καθίκετο πένθος ἅπαντας)·
Πραξιμένης δ' αὐτῷ γ(αία)ς ἀπὸ πατρίδος ἐνθὼν
σὺν δάμῳ τόδε σᾶμα κασιγνήτοιο πονήθη.

4.

Σᾶμα τόδε Ἀρνιάδα· χαροπὸς τόνδ' ὤλεσεν Ἄρης
βαρνάμενον παρὰ ναυσὶν ἐπ' Ἀράθθοιο ϙοϝαῖσι
πολλὸν ἀριστεύοντα κατὰ στονόϝε(σ)σαν ἀϝυτάν.

5.

(ἐν Μήλῳ.)

Παῖ Διός, Ἐκφάντῳ δέξαι τόδ' ἀμενφὲς ἄγαλμα·
σοὶ γαρ ἐπευχόμενος τοῦτ' ἐτέλεσσε γρόφων.

6.

(εἰς Πυθαγόραν Σάμιον τὸν πύκτην.)

Οὗτος πυκτεύσων ἐς Ὀλύμπια παισὶν ἄνηβος
ἦλυθε Πυθαγόρας ὁ Κράτεω Σάμιος.

. . . . . .

7.

(ἐπ' ἀγάλμασιν ἐν Νάξῳ.)

Νάξιος Εὔεργός με γένει Λητοῦς πόρε, Βύζεω
παῖς, ὃς πρώτιστος τεῦξε λίθου κέραμον.

8.

(ἐφ' ἁλτῆρι ηὑρημένῳ ἐν Ἐλευσῖνι.)

Αλ(λ)όμενος νίκησεν Ἐπαίνετος οὕνεκα τοῦδε.
Ἀ(λῴοις).

9.

(ἐν Κορίνθῳ.)

Δϝεινία τόδε (σᾶμα), τὸν ὤλεσε πόντος ἀναι(δής).

ΣΟΛΩΝ.

1.

Σ α λ α μ ί ς.

Αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀφ᾽ ἱμερτῆς Σαλαμῖνος,
κόσμον ἐπέων ᾠδὴν τ᾽ ἀντ᾽ ἀγορῆς θέμενος.

* * *

Εἴην δὴ τότ᾽ ἐγὼ Φολεγάνδριος ἢ Σικινήτης
ἀντί γ᾽ Ἀθηναίου, πατρίδ᾽ ἀμειψάμενος·
αἶψα γὰρ ἂν φάτις ἥδε μετ᾽ ἀνθρώποισι γένοιτο·
Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμιναφετῶν.

* * *

Ἴομεν εἰς Σαλαμῖνα, μαχησόμενοι περὶ νήσου
ἱμερτῆς, χαλεπόν τ᾽ αἶσχος ἀπωσόμενοι.

Ὑποθῆκαι εἰς Ἀθηναίους.

2.

Ἡμετέρα δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὔποτ' ὀλεῖται
αἶσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων·
τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτρη
Παλλὰς Ἀθηναίη χεῖρας ὕπερθεν ἔχει·
αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν
ἀστοὶ βούλονται χρήμασι πειθόμενοι,
δήμου θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἑτοῖμον
ὕβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν·
οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας
εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ.

. . . . . .

πλουτοῦσιν δ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι

. . . . . .

οὔθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
φειδόμενοι κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,
οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ θέμεθλα Δίκης,
ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα πρό τ' ἐόντα,
τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ἀποτισομένη.
τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἕρχεται ἕλκος ἄφυκτον,
εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἦλυθε δουλοσύνην,

ἦ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὕδοντ' ἐπεγείρει,
ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην·
ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστυ
τρύχεται ἐν συνόδοις τοῖς ἀδικοῦσι φίλαις.
ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακά· τῶν δὲ πενιχρῶν
ἱκνοῦνται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλοδαπὴν
πραθέντες δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες,
(καὶ κακὰ δουλοσύνης στυγνὰ φέρουσι βίᾳ).
οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἑκάστῳ,
αὐλείοι δ' ἔτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἕρκος ὑπέρθορεν, εὗρε δὲ πάντας
εἰ καί τις φεύγων ἐν μυχῷ ἢ θαλάμων.
ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,
ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομία παρέχει,
εὐνομία δ' εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει,
καί θ' ἅμα τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας·
τραχέα λειαίνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,
αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα,
εὐθύνει δὲ δίκας σκολιὰς ὑπερήφανά τ' ἔργα
πραΰνει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης,
παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον, ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά.

3.

Δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον κράτος, ὅσσον ἐπαρκεῖ,
τιμῆς οὔτ' ἀφελὼν οὔτ' ἐπορεξάμενος·
οἳ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγητοί,
καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν·
ἕστην δ' ἀμφιβαλὼν κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροισιν,
νικᾶν δ' οὐκ εἴασ' οὐδετέρους ἀδίκως.

4.

Δῆμος δ' ὧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἕποιτο,
μήτε λίην ἀνεθεὶς μήτε πιεζόμενος.

5.

Ἔργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἁδεῖν χαλεπόν.

6.

Τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται.

7—10.

(Πεισίστρατος).

7.

Δείξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς,
δείξει ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

8.

Ἐκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ἠδὲ χαλάζης,
βροντὴ δ' ἐκ λαμπρᾶς γίγνεται ἀστεροπῆς·
ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται· εἰς δὲ μονάρχου
δῆμος ἀϊδρίῃ δουλοσύνην ἔπεσεν·
λίην δ' ἐξάραντ' οὐ ῥᾴδιόν ἐστι κατασχεῖν
ὕστερον, ἀλλ' ἤδη χρὴ (περὶ) πάντα νοεῖν.

9.

Εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι᾽ ὑμετέρην κακότητα,
μή τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
αὐτοὶ γὰρ τούτους ηὐξήσατε ῥύματα δόντες,
καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην·
ὑμέων δ᾽ εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἴχνεσι βαίνει,
σύμπασιν δ᾽ ὑμῖν χαῦνος ἔνεστι νόος·
εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἰόλον ἀνδρός,
εἰς ἔργον δ᾽ οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

10.

Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται· ἢν δέ τις αὐτὴν
μὴ κινῇ, πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

Ὑποθῆκαι εἰς ἑαυτόν.

11.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ·
ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ προς ἁπάντων
ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθήν·
εἶναι δὲ γλυκὺν ὧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρόν,
τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.
πλοῦτον δ' ὃν μὲν δῶσι θεοί, παραγίγνεται ἀνδρὶ
ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος εἰς κορυφήν·
ὃν δ' ἄνδρες μετίωσιν ὑφ' ὕβριος, οὐ κατὰ κόσμον
ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενος
οὐκ ἐθέλων ἕπεται· ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτη·
ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται ὥστε πυρός,
φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνιηρὴ δὲ τελευτᾷ·
οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἐξαπίνης δὲ
ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἶψα διεσκέδασεν

[ἠρινός, ὃς πόντου πολυκύμονος ἀτρυγέτοιο
πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον
δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἔδος αἰπὺν ἱκάνει
οὐρανόν, αἰθρίην δ' αὖθις ἔθηκεν ἰδεῖν·
λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατὰ πίονα γαῖαν
καλόν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν·]
τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἑκάστῳ,
ὥσπερ θνητὸς ἀνήρ, γίγνεται ὀξύχολος·
αἰεὶ δ' οὗ ἐ λέληθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρὸν
θυμὸν ἔχει, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη·
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕστερον· εἰ δὲ φύγωσιν
αὐτοί, μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιοῦσα κίχῃ,
ἦλυθε πάντως αὐτίκ'†, ἀναίτιοι ἔργα τίνουσιν
ἢ παῖδες τούτων ἢ γένος ἐξοπίσω.
θνητοὶ δ' ὧδε νοεῦμεν ὁμῶς ἀγαθός τε κακός τε·
εὐθηνεῖν αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει,
πρίν τι παθεῖν· τότε δ' αὖθις ὀδύρεται· ἄχρι δὲ τούτου
χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα.
χὥστις μὲν νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέῃσι πιεσθῇ,
ὡς ὑγιὴς ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·
ἄλλος, δειλὸς ἐών, ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνήρ,
καὶ καλός, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων·
εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενίης δέ μιν ἔργα βιᾶται,
κτήσεσθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.

σπεύδει δ᾽ ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλᾶται
ἐν νηυσὶν χρῄζων οἴκαδε κέρδος ἄγειν
ἰχθυόεντ᾽, ἀνέμοισι φορεύμενος ἀργαλέοισιν,
φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίην θέμενος·
ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτὸν
λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ᾽ ἄροτρα μέλει·
ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτέχνεω
ἔργα δαεὶς χειροῖν ξυλλέγεται βίοτον·
ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρα δέδεκται,
ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος·
ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
ἔγνω δ᾽ ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
ᾧ συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως
οὔτε τις οἰωνὸς φύσεται οὔθ᾽ ἱερά·
ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες
ἰητροί· καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος·
πολλάκι δ᾽ ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
κοὐκ ἄν τις λύσαιτ᾽ ἤπια φάρμακα δούς·
τὸν δὲ κακαῖς νούσοισι κακούμενον ἀργαλέαις τε
ἁψάμενος χειροῖν αἶψα τίθησ᾽ ὑγιῆ.
Μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἐσθλόν·
δῶρα δ᾽ ἄφυκτα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.
πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ᾽ ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν
πῇ σχήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου·

ἀλλ᾽ ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
τῷ δὲ καλῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσιν
συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.
πλούτου δ᾽ οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κεῖται·
οἳ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον,
διπλασίως σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσει᾽ ἕνα πάντως;
κέρδεά τοι θνητοῖς ὤπασαν ἀθάνατοι·
ἄτη δ᾽ ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὁπόταν Ζευς
πέμψῃ τισομένην, ἄλλοθεν ἄλλος ἔχει.

12.

Οὐδὲ μάκαρς οὐδεὶς πέλεται βροτός, ἀλλα πόνηροι
πάντες, ὅσους θνητοὺς ἠέλιος καθορᾷ.

13.

Πολλοὶ γὰρ πλουτεῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλ᾽ ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί,
χρήματα δ᾽ ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

14.

Γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι
μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μοῦνον ἔχει.

15.

Πάντῃ δ' ἀθανάτων ἀφανὴς νόος ἀνθρώποισιν.

16.

Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

17.

Πρὸς Φιλόκυπρον.

Νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσων
τήνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον·
αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηῒ θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσου
ἀσκηθῆ πέμποι Κύπρις ἰοστέφανος·
οἰκισμῷ δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῦδος ὀπάζοι
ἐσθλὸν καὶ νόστον πατρίδ' ἐς ἡμετέρην.

18.

Πρὸς Μίμνερμον.

Ἀλλ᾽ εἴ μοι κἄν νῦν ἔτι πείσεαι, ἔξελε τοῦτο,
μηδὲ μέγαιρ᾽ ὅτι σεῦ λῷον ἐπεφρασάμην,
καὶ μεταποίησον, Λιγυαστάδη, ὧδε δ᾽ ἄειδε·
Ὀγδωκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

* * *

Μηδέ μοι ἄκλαυστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισιν
ποιήσαιμι θανὼν ἄλγεα καὶ στοναχάς.

19.

Πρὸς Κριτίαν.

Εἰπέμεναι Κριτίῃ ξανθότριχι πατρὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ ἀμαρτινόῳ πείσεται ἡγεμόνι.

20.

Ὄλβιος ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
καὶ κύνες ἀγρευταὶ καὶ ξένος ἀλλοδαπός.

21.

Ἶσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ τὰ δέοντα πάρεστιν
γαστρί τε καὶ πλευρῇς καὶ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν,
παιδός τ' ἠδὲ γυναικός, ἐπὴν κατὰ ταῦτ' ἀφίκηται,
ἥβη† σὺν δ' ὥρῃ γίνεται ἁρμοδία·
ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἀΐδεω·
οὐδ' ἄν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

22.

Ἔσθ' ἥβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι παιδοφιλήσῃ
μηρῶν ἱμείρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

23.

Ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

24.

Πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.

25.

Παῖς μὲν ἄνηβος ἐὼν ἔτι νήπιος ἕρκος ὀδόντων
φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἑπτ' ἔτεσιν·
τοὺς δ' ἑτέρους ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἑπτ' ἐνιαυτούς,
ἥβης ἐκφαίνει σήματα γεινομένης·
τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀεξομένων ἔτι γυίων
λαχνοῦται, χροιῆς ἄνθος ἀμειβομένης·
τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μέγ' ἄριστος
ἰσχύν, ἥντ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς.
πέμπτῃ δ' ὥριον ἄνδρα γάμου μεμνημένον εἶναι
καὶ παίδων ζητεῖν εἰσοπίσω γενεήν·
τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτύεται νόος ἀνδρός,
οὐδ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμνα θέλει·
ἑπτὰ δὲ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἑβδομάσιν μέγ' ἄριστος
ὀκτώ τ'· ἀμφοτέρων τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη·
τῇ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύναται, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ
πρὸς μεγάλην ἀρετὴν γλῶσσά τε καὶ σοφίη·
τῆς δεκάτης δ' εἴ τις τελέσας κατὰ μέτρον ἵκοιτο,
οὐκ ἄν ἄωρος ἐὼν μοῖραν ἔχοι θανάτου.

Ἔπη.

*26.

Πρῶτα μὲν εὐχώμεσθα Διὶ Κρονίδῃ βασιλῆϊ,
θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

Ἴαμβοι.

Τετράμετρα.

Πρὸς Φῶκον.

27.

Οὐκ ἔφυ Σόλων βαθύφρων οὐδὲ βουλήεις ἀνήρ·
ἐσθλὰ γὰρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο·
περιβαλὼν δ' ἄγραν, ἁγασθεὶς † οὐκ ἐπέσπασεν μέγα
δίκτυον, θυμοῦ θ' ἁμαρτῇ καὶ φρενῶν ἀποσφαλείς·
ἤθελον γάρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαβὼν
καὶ τυραννεύσας Ἀθηνῶν μοῦνον ἡμέραν μίαν,
ἀσκὸς ὕστερον δεδάρθαι κἀπιτετρῖφθαι γένος.

28.

Εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου
οὐ καθηψάμην, μιάνας καὶ καταισχύνας κλέος,
οὐδὲν αἰδεῦμαι· πλέον γὰρ ὧδε νικήσειν δοκέω
πάντας ἀνθρώπους.

29.

Χαῦνα μὲν τότ' ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολούμενοι
λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὁρῶσιν πάντες ὥστε δηΐοι.

30.

Ἃ μὲν ἄελπτα σὺν θεοῖσιν ἤννσ', ἄλλα δ' οὐ μάτην
(αὐτὸς) ἔρδον.

Τρίμετρα.

31.

Συμμαρτυροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ † χρόνου
μήτηρ μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων
ἄριστα Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγώ ποτε
ὅρους ἀνεῖλον πολλαχῇ πεπηγότας,
πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα.

πολλοὺς δ᾽ Ἀθήνας πατρίδ᾽ εἰς θεόκτιτον
ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
ἄλλον δικαίως, τοὺς δ᾽ ἀναγκαίης ὕπο
χρησμὸν λέγοντας, γλῶσσαν οὐκέτ᾽ Ἀττικὴν
ἰέντας, ὡς ἂν πολλαχῇ πλανωμένους,
τοὺς δ᾽ ἐνθάδ᾽ αὐτοῦ δουλίης ἀεικέα
ἔχοντας ἤθη, δεσποτῶν τρομευμένους,
ἐλευθέρους ἔθηκα· ταῦτα μὲν κράτει,
ὁμοῦ βίην τε καὶ δίκην συναρμόσας,
ἔρεξα καὶ (διήνυσ᾽) ὡς ὑπεσχόμην.
θεσμοὺς δ᾽ ὁμοίους τῷ κακῷ τε κἀγαθῷ
εὐθεῖαν εἰς ἕκαστον ἁρμόσας δίκην
ἔγραψα. κέντρον δ᾽ ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβὼν
κακοφραδής τε καὶ φιλοκτήμων ἀνὴρ
οὔτ᾽ ἂν κατέσχε δῆμον, οὔτ᾽ ἐπαύσατο,
πρὶν ἂν ταράξας πῖαρ ἐξέλῃ γάλα.

* * *

Εἰ γὰρ ἤθελον
ἃ τοῖς ἐναντίοισιν ἤνδανεν τότε,
αὖθις δ᾽ ἃ τοῖσιν ἀτέροις †, δρᾶσαι δίχα,
πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἥδ᾽ ἐχηρώθη πόλις.
τῶν οὕνεκ᾽ ἀρχὴν † πάντοθεν κυκ(λ)εύμενος
ὡς ἐν κυσὶν πολλαῖσιν ἐστράφην λύκος.

*32.

Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως κἀδίκως.

33.

Πίνουσι καὶ τρώγουσιν, οἱ μὲν ἴτρια,
οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους
γούρους φακοῖσι· κεῖθι δ' οὔτε πεμμάτων
ἄπεστιν οὐδέν, ἅσσα τ' ἀνθρώποισι γῆ
φέρει μέλαινα, πάντα δ' ἀφθόνως πάρα.
* * *
Σπεύδουσι δ' οἱ μὲν ἴγδιν, οἱ δὲ σίλφιον,
οἱ δ' ὄξος.
* * *
κόκκωνα δ' ἄλλος, ἕτερος† δὲ σήσαμα.

Μέλη.

*34.

Πεφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαστον ὅρα,
μη κρυπτὸν ἔχων ἔγχος κραδίῃ
φαιδρῷ (σε) προσεννέπῃ προσώπῳ,
γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος
ἐκ μελαίνης φρενὸς γεγωνῇ.

ΒΙΑΣ.

Ἀστοῖσιν ἀρέσκεο πᾶσιν
ἐν πόλει, ἆχε μένης·
πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν.
αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι (δὴ) βλαβερὰν
ἐξέλαμψεν ἄταν.

ΧΕΙΛΩΝ.

Ἐν λιθίναις ἀκόναις
ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται
διδοὺς βάσανον φανεράν·
ἐν δὲ χρυσῷ
ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε
νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.

ΘΑΛΗΣ.

Οὔ τι τὰ πολλὰ ἔπη φρονίμην ἀπεφήιατο δόξαν·
ἕν τι μάτευε σοφόν,
ἕν τι κεδνὸν αἱροῦ·
παύσεις γὰρ ἀνδρῶν κωτίλων
γλώσσας ἀπεραντολόγους.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ.

1.

Αἴνιγμα.

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυώδεκα· τῶν δὲ ἑκάστῳ
παῖδες δὶς τριάκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ᾽ αὖτε μέλαιναι·
ἀθάνατοι δέ τ᾽ ἐοῦσαι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

---

*2.

Ἄμουσία τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσιν
λόγων τε πλῆθος· ἀλλ᾽ ὁ καιρὸς ἀρκέσει.
[φρόνει τι κεδνόν· μὴ μάταιος ἄχαρις γενέσθαι.]

ΚΛΕΟΒΟΥΛΙΝΗ.

Γρῖφοι.

1.

Ἄνδρ᾽ εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ᾽ ἀνέρι κολλήσαντα·
οὕτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

2.

Ἄνδρ᾽ εἶδον κλέπτοντα καὶ ἐξαπατῶντα βιαίως·
* * * * *
καὶ τὸ βίᾳ ῥέξαι τοῦτο δικαιότατον.

ΕΧΕΜΒΡΟΤΟΣ.

(ἐπὶ τρίποδι χαλκῷ ἐν Θήβαις.)

Ἔχέμβροτος Ἀρκὰς ἔθηκεν
τῷ Ἡρακλεῖ,
νικήσας τόδ' ἄγαλμα
Ἀμφικτυόνων ἐν ἀέθλοις,
Ἕλλησι δ' ἀείδων
μέλεα καὶ ἐλέγους.

ΑΙΣΩΠΟΣ.

*

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γάρ σευ
λυγρά, καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρὲς οὔτε φέρειν·
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
ἄστρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἠελίου·
τἄλλα δὲ πάντα φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κἢν τι πάθῃ τις
ἐσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ.

Γηρυονηΐς.

1.

Ταρτησσοῦ ποταμοῦ σχεδὸν ἀντιπέ-
ρας κλεινᾶς Ἐρυθείας
ἐν κευθμῶνι πέτρας παρὰ παγὰς
ἀπείρονας ἀργυροῤῥίζους.

2.

Σκυφίον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον
πῖνεν ἐπισχόμενος, τό ῥά οἱ
παρέθηκε Φόλος κεράσας.

3.

Ἁέλιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινεν
χρύσεον, ὄφρα δι' Ὠκεανοῖο περάσας
ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς
ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον
παῖδάς τε φίλους·
ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι κατάσκιον
ποσσὶ πάϊς Διός.

Ἑλένα.

4.

Οὕνεκα Τυνδάρεως ῥέ-
ζων ποτὲ πᾶσι θεοῖς μούνας λάθετ᾽ ἠπιοδώρω
Κύπριδος· κείνα δὲ Τυνδάρεω
κόραις χολωσαμένη διγάμους τε
καὶ τριγάμους τίθησιν
καὶ λιπεσάνορας.

5.

Πολλὰ μὲν Κυδώνια μᾶλα ποτέρριπτον ποτὶ δίφρον ἄνακτι,
πολλὰ δὲ μύρσινα φύλλα
καὶ ῥοδίνους στεφάνους ἰ-
ων τε χορωνίδας οὔλας.

6.

Παλινῳδία.

Οὐκ ἔστ᾽ ἔτυμος λόγος οὗτος,
οὐδ᾽ ἔβας ἐν ναυσὶν εὐσέλμοις,
οὐδ᾽ ἵκεο πέργαμα Τροίας.

Ὀρεστεία.

7.

Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη, μετ' ἐμοῦ
κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας
καὶ θαλίας μακάρων.

8.

Ὅταν ἦρος ὥρᾳ κελαδῇ χελιδών.

9.

Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
ὑμνεῖν Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἁβρῶς
ἦρος ἐπερχομένου.

10.

Τᾷ δὲ δράκων ἐδόκησε μολεῖν κά-
ρα βεβροτωμένος ἄκρον·
ἐκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἐφάνη.

11.

Ῥαδινά.

Ἄγε Μοῦσα λίγει᾽, ἄρξον ἀοιδᾶς ἐρατωνύμου
Σαμίων περὶ παίδων ἐρατᾷ φθεγγομένα λύρᾳ.

12.

. . . . . *Μάλα τοι (μελιστᾶν)*
παιγμοσύνας (τε) φιλεῖ μολπάς τ᾽ Ἀπόλλων·
κάδεα δὲ στοναχάς τ᾽ Ἀΐδας ἔλαχεν.

13.

Ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμάχανα τοὺς θανόντας
κλαίειν.

14.

Θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ᾽ ἀπόλ-
λυται ποτ᾽ ἀνθρώπων χάρις.

ΙΒΥΚΟΣ.

1.

στρ. Ἦρι μὲν αἵ τε Κυδώνιαι
μηλίδες ἀρδόμεναι ῥοᾶν
ἐκ ποταμῶν, ἵνα παρθένων
κῆπος ἀκήρατος, αἵ τ᾽ οἰνανθίδες
αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑφ᾽ ἕρνεσιν
οἰναρέοις θαλέθοισιν· ἐμοὶ δ᾽ ἔρος
οὐδεμίαν κατάκοιτος ὥ-
ραν, ἄθ᾽ ὑπὸ στεροπᾶς φλέγων
Θρηΐκιος βορέας,
ἄσσων παρὰ Κύπριδος ἀζαλέαις
μανίαισιν ἐρεμνὸς ἀθαμβὴς
ἐγκρατέως παιδόθεν φυλάσσει

ἀντ. ἠμετέρας φρένας. . . . .

2.

Ἔρος αὖτέ με κυανέοισιν ὑπὸ
βλεφάροις ταχέρ᾽ ὄμμασι δερκόμενος
κηλήμασι παντοδαποῖς ἐς ἄπειρα
δίκτυα Κύπριδός (με) βάλλει·
ἦ μὰν τρομέω νιν ἐπερχόμενον,
ὥστε φερέζυγος ἵππος ἀεθλοφό-
ρος ποτὶ γήραϊ ἀέκων
σὺν ὄχεσφι θοοῖς ἐς ἄμιλλαν ἔβα.

3.

Φλεγέθων, ἅπερ διὰ νύκτα μακρὰν
σείρια παμφανόωντα.

4.

Εὐρύαλε, γλανκέων Χαρίτων θάλος,
. . . . . .
καλλικόμων μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις
ἄ τ᾽ ἀγανοβλέφαρος Πειθὼ
ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν.

5.

Μύρτα τε καὶ ἴα καὶ ἑλίχρυσος,
μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρεινα δάφνα.

6.

Τᾶμος ἄϋπνος κλυτὸς ὄρθρος
ἐγείρησιν ἀηδόνας.

7.

Τούς τε λευκίππους κόρους
τέκνα Μολιόνας κτάνον,
ἅλικας ἰσοπάλους, ἐνιγυίους,
ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὠέῳ
ἀργυρέῳ . . . . .

8.

. . Παρὰ χέρσον
λίθινον ἔκλεκτον παλάμαισι βροτῶν·
πρόσθε (δέ) νιν πεδ᾽ ἀναριτᾶν
ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο.

9.

Δέδοικα, μή τι παρ θεοῖς
ἀμβλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.

10.

Οὐκ ἔστιν ἀποφθιμένοις
ζωᾶς ἔτι φάρμακον εὑρεῖν.

11.

Δαρον (δ' ἄνεῳ) χρόνον ἦστο τάφει πεπαγώς.

ΔΗΜΟΔΟΚΟΣ.

Ἐπιγράμματα.

1.

(Καὶ τόδε Δημοδόκου·) Μιλήσιοι ἀξύνετοι μὲν οὐκ εἰσί, δρῶσιν δ' οἷά περ ἀξύνετοι.

2.

Καὶ τόδε Δημοδόκου· Χῖοι κακοί· οὐχ ὁ μέν, ὃς δ' οὔ, πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλὴς δὲ Χίος.

---

*3.

Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἀνέρες· ἐν δὲ Κίλιξιν εἷς ἀγαθὸς Κινύρης, καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.

* 4.

Καππαδόκην ποτ᾽ ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
κάτθανε, γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

Ἴαμβοι.

5.

(περὶ τῆς Βίαντος δικαιοσύνης.)

Ἤν τύχης κρίνων, δικάζευ τὴν Πριηνίην δίκην.

ΦΩΚΥΛΙΔΗΣ.

Ἐπιγράμματα.

1.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μέν, ὃς δ' οὔ·
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης Λέριος.

[2.]

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα,
τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.

[3.]

Οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὓς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Ἔπη.

4.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· τετόρων ἀπὸ τῶνδε γένοντο
φῦλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνός, ἡ δὲ μελίσσης,
ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης·
εὔφορος ἥδε, ταχεῖα, περίδρομος, εἶδος ἀρίστη·
ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, οὔτ' ἄν κακὴ οὐδὲ μὲν ἐσθλή·
ἡ δὲ κυνός, χαλεπή τε καὶ ἄγριος· ἡ δὲ μελίσσης
οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι·
ἧς εὔχου, φίλ' ἑταῖρε, λαχεῖν γάμου ἱμερόεντος.

5.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· τί πλέον, γένος εὐγενὲς εἶναι,
οἷς οὔτ' ἐν μύθοις ἕπεται χάρις οὔτ' ἐνὶ βουλῇ;

6.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· πόλις ἐν σκοπέλῳ κατα κόσμον
οἰκεῦσα σμικρὴ κρέσσων Νίνου ἀφραινούσης.

7.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· χρή τοι τὸν ἑταῖρον ἑταίρῳ
φροντίζειν ἅσσ᾽ ἂν περιγογγύζωσι πολῖται.

8.

(Καὶ τόδε Φωκυλίδεω·) χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς
φεύγειν, μή σέ γ᾽ ἀνιήσῃ [διδοὺς] παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

9.

Χρηΐζων πλούτου μελέτην ἔχε πίονος ἀγροῦ·
ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθείης κέρας εἶναι.

10.

Νυκτὸς βουλεύειν, νυκτὸς δέ τοι ὀξυτέρη φρὴν
ἀνδράσιν· ἡσυχίη δ᾽ ἀρετὴν διζημένῳ ἐσθλή.

11.

Πολλοί τοι δοκέουσι σαόφρονες ἔμμεναι ἄνδρες,
σὺν κόσμῳ στείχοντες, ἐλαφρόνοοι περ ἐόντες.

12.

Δίζεσθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ᾽, ὅταν ᾖ βίος ἤδη.

13.

Χρὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισομενάων
ἡδέα κωτίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

14.

Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι.

15.

Χρὴ γὰρ παῖδ' ἔτ' ἐόντα (τὰ) καλὰ διδασκέμεν ἔργα.

* * * * *

Πόλλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν.

16.

Ἀλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι,
οἱ μὲν ἐπερχομένου κακοῦ ἀνέρας ἐκλύσασθαι,
(οἱ δὲ) . . . . . .

17.

Ἐν δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στιν.

ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

Γνῶμαι.

1.

Οὐ χρὴ συμποσίοιο φίλους ἀπέχεσθαι ἑταίρους
δηρόν· ἀνάμνησις δὲ πέλει χαριεστάτη αὖτη.

2.

Αἰδὼς τοι ξυνετοῖσιν ἐπὶ βλεφάροισι κάθηται,
Ὕβρις δ' ἀξυνέτοισι· σοφὸς δέ κε τοῦτο δαείη.

3.

. . . . . ὄφιν μὲν ἐν οὔρεσιν ἠδὲ λέοντα
θηρητὴρ ἀΐων τε καὶ εἰσορόων κ' ἀλέοιτο·
γνωστὴ μὲν γὰρ τῶν βουλή, γνωστὸν δὲ νόημα·
ἀνὴρ δ' ἄλλα κέκευθεν ἐνὶ φρεσίν, ἄλλα δὲ βάζει·
μῦθοι μὲν λεῖοι καὶ μείλιχοι, ἐχθρὰ δὲ ἔργα. 5

4.

Μήποτέ τις (νῦν) ἄνδρα πανόλβιον αὐδήσειε,
πρὶν (γ' ἄν) ἴδῃ, πῶς κεῖνον ἔλοι ποτὲ πότμος ἀπήμων.

5.

Οὐδὲ γυνὴ τοσσόνδε νόου ἐπιδεύεται ἐσθλοῦ,
ὥστε χέρειον ἑλέσθαι, ἀμεινοτέρων (παρεόντων).

ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ.

Ἐλεγεῖα.

1.

Κτίσις Κολοφῶνος.

(Κολοφώνιοι.)

Ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγερῆς,
ἦϊσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε᾽ ἔχοντες,
οὐ μείους ὥσπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν,
αὐχαλέοι χαίτῃσιν ἀγάλμασί τ᾽ εὐπρεπέεσσιν, 5
ἀσκητοῖς ὀδμὴν χρίμασι δευόμενοι.

* * *

Οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον
ἐγχέας, ἀλλ᾽ ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.

2.

Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἁπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ᾽ ἀμφιτιθεῖ στεφάνους,
ἄλλος δ᾽ εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει†·
κρατὴρ δ᾽ ἕστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·
ἄλλος δ᾽ οἶνος ἑτοῖμος, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν,
μείλιχος ἐν κεράμοις, ἄνθεος ὀσδόμενος·
ἐν δὲ μέσοις ἁγνὴν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἵησιν,
ψυχρὸν δ᾽ ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρόν·
πάρκεινται δ᾽ ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τράπεζα
τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·
βωμὸς δ᾽ ἄνθεσιν ἀν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται,
μολπὴ δ᾽ ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
χρὴ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὔφρονας ἄνδρας
εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις.
σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
πρήσσειν — ταῦτα γὰρ ὧν ἐστι προχειρότερον† —
οὐχ ὕβρις†, πίνειν ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
οἶκαδ᾽ ἄνευ προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος·
ἀνδρῶν δ᾽ αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πιὼν ἀναφαίνει,
ὡς ἡ μνημοσύνη, καὶ †τὸν, ὃς† ἀμφ᾽ ἀρετῆς,
οὔτι μάχας διέπει Τιτήνων οὐδὲ Γιγάντων,
οὐδ᾽ αὖ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
ἢ στάσιας σφεδανάς· τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστιν·
θεῶν δὲ προμηθείην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

3.

Ἀλλ᾽ εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο
ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Διὸς τέμενος
παρ Πίσαο ῥοῇς ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων,
ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἕλων,
εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
ἀστοῖσιν κ᾽ εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
καί κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο,
καί κεν σῖτ᾽ εἴη δημοσίων κτεάνων
ἐκ πόλεως καὶ δῶρον, ὃ οἱ κειμήλιον εἴη·
εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά χ᾽ ἅπαντα λάχοι,
οὐκ ἐὼν ἄξιος, ὥσπερ ἐγώ· ῥώμης γὰρ ἀμείνων
ἀνδρῶν ἠδ᾽ ἵππων ἡμετέρη σοφίη.
ἀλλ᾽ εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται· οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη,
οὔτ᾽ εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαισμοσύνην,
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό πέρ ἐστι πρότιμον
ῥώμης ὅσσ᾽ ἀνδρῶν ἔργ᾽ ἐν ἀγῶνι πέλει,
τοὔνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη·
σμικρὸν δ᾽ ἄν τι πόλει χάρμα γένοιτ᾽ ἐπὶ τῷ,
εἴ τις ἀεθλεύων νικῷ Πίσαο παρ᾽ ὄχθας·
οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως.

4.

Πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου, σκέλος ἤραο πῖον
ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,
τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἀφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν ἀοιδοπόλων ᾖ γένος Ἑλλαδικῶν.

5.

(περὶ Πυθαγόρου.)

Νῦν αὖτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον.

* * *

Καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
„παῦσαι μηδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ ἦ φίλου ἀνέρος ἐστὶν
ψυχή, τὴν ἔγνων φθεγξαμένης ἀΐων".

6.

Ἤδη δ' ἑπτά τ' ἔασι καὶ ἑξήκοντ' ἐνιαυτοὶ
βλησταίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἀν' Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὲ τότ' ἦσαν ἐείκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς,
εἴπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως.

7.

Ἀνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἀφαυρότερος.

Παρῳδίαι.

8.

Πάντα θεοῖς ἀνέθηκαν Ὅμηρός θ' Ἡσίοδός τε
ὅσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὀνείδεα καὶ ψόγος ἐστί,
οἳ πλεῖστ' ἐφθέγξαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα,
κλέπτειν, μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν.

9.

Παρ πυρὶ χρὴ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ,
ἐν κλίνῃ μαλακῇ κατακείμενον, ἔμπλεον ὄντα,
πίνοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποτρώγοντ' ἐρεβίνθους·
„τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν, πόσα τοι ἔτη ἐστὶ φέριστε,
πηλίκος ἦσθ' ὅθ' ὁ Μῆδος ἄφικετο;“

ΘΕΟΓΝΙΣ.

Ἐλεγείων α'.

1.

Ὦ ἄνα, Λητοῦς υἱέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπανόμενος,
ἀλλ' αἰεὶ πρῶτον σὲ καὶ ὕστατον ἔν τε μέσοισιν
ἀείσω· σὺ δέ μοι κλῦθι καὶ ἐσθλὰ δίδου.
Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μέν σε θεὰ τέκε πότνια Λητώ,
φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαψαμένη,
ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδέϊ λίμνῃ,
πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίῃ
ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη,
γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἁλὸς πολιῆς.

2.

Ἄρτεμι θηροφόνη, θύγατερ Διός, ἣν Ἀγαμέμνων
εἴσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἔπλεε νηυσὶ θοαῖς,
εὐχομένῳ μοι κλῦθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε·
σοὶ μὲν τοῦτο, θεά, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

3.

Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διός, αἵ ποτε Κάδμου
ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν ἀείσατ' ἔπος·
„ὅττι καλόν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστίν."
τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.

4.

"Κύρνε" σοφιζομένῳ μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω
τοῖσδ' ἔπεσιν, λήσει δ' οὔποτε κλεπτόμενα.
οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοὐσθλοῦ παρεόντος·
ὧδε δὲ πᾶς τις ἐρεῖ· „Θεύγνιδός ἐστιν ἔπη
τοῦ Μεγαρέως·" πάντας μὲν ἐπ' ἀνθρώπους ὀνο-
μαστός,
ἀστοῖσιν δ' οὔ πω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι·
οὐδὲν θαυμαστόν, Πολυπαΐδη· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς
οὔθ' ὕων πάντεσσ' ἀνδάνει οὔτ' ἀνέχων.

* * *

σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτός,
Κύρν', ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἐὼν ἔμαθον.
πέπνυο, μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκοισιν
τιμὰς μηδ' ἀρετὰς ἕλκεο μηδ' ἄφενος.

* * * *

ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν
ἵζε, καὶ ἄνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.
ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλὰ μαθήσεαι· ἢν δὲ κακοῖσιν
συμμίσγῃς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.
ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε, καί ποτε φήσεις
εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.

5.

Κύρνε, κύει πόλις ἥδε, δέδοικα δὲ μη τέκῃ ἄνδρα
εὐθυντῆρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης.
ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔθ' οἵδε σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.

* * *

οὐδεμίαν πω, Κύρν', ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες,
ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἄδῃ·
δῆμον (γαρ) φθείρουσι, δίκας τ' ἀδίκοισι διδοῦσιν
οἰκείων κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεος.
ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμιεῖσθαι,
μηδ' εἰ νῦν πολλῇ κεῖται ἐν ἡσυχίῃ,
εὖτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν
μούναρχοί θ'· ἃ πόλει μήποτε τῇδε ἅδοι.

6.

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἥδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι,
οἳ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν οὔτε νόμους,
ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῇσι δορὰς αἰγῶν κατέτριβον,
ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος,
τοὶ νῦν εἶσ' ἀγαθοί, Πολυπαΐδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.

* * *

μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ, Πολυπαΐδη, ἀστῶν
ἐκ θυμοῦ, χρείης εἵνεκα μηδεμιῆς·
ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
χρῆμα δὲ συμμίξῃς μηδενὶ μηδ' ὁτιοῦν
σπουδαῖον· γνώσῃ γὰρ ὀϊζυρῶν φρένας ἀνδρῶν,
ὥς σφιν ἐπ' ἔργοισιν πίστις ἔπ' οὐδεμία,
ἀλλὰ δόλους τ' ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν
οὕτως, ὡς ἄνδρες μηκέτι σωξόμενοι.

7.

Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πίσυνός βούλευε σὺν ἀνδρί,
εὖτ' ἂν σπουδαῖον πρῆγμ' ἐθέλῃς τελέσαι,
* * * *
ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βουλεύεο πολλὰ μογήσας
καὶ μακρὴν ποσσὶν, Κύρν', ὁδὸν ἐκτελέσας.

8.

Πρῆξιν μηδὲ φίλοισιν ὅλως ἀνακοινέο πᾶσιν·
παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

9.

Παύροισιν πίσυνος μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει,
μήποτ' ἀνήκεστον, Κύρνε, λάβῃς ἄνιην.

10.

Πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι
ἄξιος ἐν χαλεπῇ, Κύρνε, διχοστασίῃ.
* * *
παύρους εὑρήσεις, Πολυπαΐδη, ἄνδρας ἑταίρους
πιστους ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γινομένους,
οἵτινες ἂν τολμῷεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
ἶσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.
τόσσους δ' οὐχ εὕροις διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μια πάντας ἄγοι,
οἷσιν ἐπὶ γλώσσῃ τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν
αἰδώς, οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἔπι κέρδος ἄγει.

11.

Μή μ᾽ ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ᾽ ἔχε καὶ φρένας ἄλλας,
εἴ με φιλεῖς καί σοι πιστὸς ἔνεστι νόος,
ἀλλα φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἤ μ᾽ ἀποειπὼν
ἔχθαιρ᾽, ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος.
ὃς δὲ μιῇ γλώσσῃ δίχ᾽ ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
δεινός, Κύρν᾽, ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὤν.
κἤν τις ἐπαινήσῃ σε τόσον χρόνον ὅσσον ὀρώρῃς,
νοσφισθεὶς δ᾽ ἄλλην γλῶσσαν ἰῇσι κακήν,
τοιοῦτός τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλ᾽ ἐσθλός,
ὅς κ᾽ εἴπῃ γλώσσῃ λῷα, φρονῇ δ᾽ ἕτερα.

. . . . . .

. . . . . .

ἀλλ᾽ εἴη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὃς τὸν ἑταῖρον
γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντὶ κασιγνήτου· σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ᾽ ἐνὶ θυμῷ
φράζεο, καί ποτέ μου μνήσεαι ἐξοπίσω.

12.

Μηδείς σ' ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι,
Κύρνε· τί δ' ἔστ' ὄφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὤν;
οὔτ' ἄν σ' ἐκ χαλεποῖο πόνου ῥύσαιτο καὶ ἄτης,
οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι.
δειλοὺς δ' εὖ ἕρδοντι ματαιοτάτη χάρις ἐστίν·
ἶσον καὶ σπείρειν πόντον ἁλὸς πολιῆς.
οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήϊον ἀμῷς,
οὔτε κακοὺς εὖ δρῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις·
ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον· ἢν δ' ἓν ἁμάρτῃς,
τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης.
οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι† παθόντες,
μνῆμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

* * *

μήποτέ τοι κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον,
ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

[13.]

Πολλοί τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

*14.

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
Κύρν', οὐδ' εὐλαβίης ἐστὶ [περὶ] πλέονος.

15

Χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἄνσχετος ατη,
Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ῥᾴδιον ἀνδρὶ σοφῷ.
εἰ δὲ φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθῃ
ψυδρὸς ἐών, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχῃ,
τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν,
καὶ γνῶναι πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.
οὐδὲ γὰρ εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὐδὲ γυναικός,
πρὶν πειρηθείης ὥσπερ ὑποζυγίου·
οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτ' ἐς ὥριον† ἐλθών·
πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.

16.

Μήτ᾽ ἀρετὴν εὔχου, Πολυπαΐδη, ἔξοχος εἶναι,
μήτ᾽ ἄφενος· μοῦνον δ᾽ ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.

17.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
ἔπλεθ᾽ ὅσοις ὁσίη, Κύρνε, μέμηλε δίκη.

18.

Οὐδείς, Κύρν᾽, ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός,
ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων·
οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεσὶν εἰδὼς
ἐς τέλος εἴτ᾽ ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν.
πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακόν, ἐσθλὸν ἔθηκεν·
καί τε δοκῶν θήσειν ἐσθλόν, ἔθηκε κακόν.
οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται, ὅσσ᾽ ἐθέλησιν·
ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ᾽ ἀμηχανίης.
ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν†, εἰδότες οὐδέν·
θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.

19.

Οὐδείς πω ξεῖνον, Πολυπαΐδη, ἐξαπατήσας
οὐδ' ἱκέτην θνητῶν† ἀθανάτους ἔλαθεν.

20.

Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,
ἢ πλουτεῖν ἀδίκως χρήματα πασάμενος.
ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στιν,
πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἐών.

21.

Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν,
Κύρν'· ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἕπεται.

22.

Ὕβριν, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακὸν ὤπασεν ἀνδρί,
οὗ μέλλει χώρην μηδεμίαν θέμεναι.

23. Σόλωνος (6).

Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται
ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.

*24. (Σόλωνος.)

Μήποτέ τοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθείς,
μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε·
Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει αλλοτε ἄλλως,
ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.

25.

Μήποτε, Κύρν', ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδεὶς
ἀνθρώπων ὅ τι νὺξ χἠμέρη ἀνδρὶ τελεῖ.

(26—27. Σόλωνος.)

*26.

Πολλοί τοι χρῶνται δειλαῖς φρεσί, δαίμονι δ' ἐσθλῷ,
οἷς το κακὸν δοκέον γίνεται εἰς ἀγαθόν.
εἰσὶν δ' οἳ βουλῇ τ' ἀγαθῇ καὶ δαίμονι δειλῷ
μοχθίζουσι, τέλος δ' ἔργμασιν οὐχ ἕπεται.

*27.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρὸς
οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὔτ' ἀγαθός.

28. Σόλωνος (14).

Ἄλλ' ἄλλῳ κακόν ἐστι, τὸ δ' ἀτρεκὲς ὄλβιος οὐδεὶς
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

*29.

Ὃν δὲ θεοὶ τιμῶσ', ὃν καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
ἀνδρὸς δὲ σπουδὴ γίνεται οὐδεμία.

*30.

Θεοῖς εὔχου, θεοῖς (ἐστιν) ἔπι κράτος· οὔ τοι ἄτερ
θεῶν
γίνεται ἀνθρώποις οὔτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

31.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενίη πάντων δάμνησι μάλιστα
καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἠπιάλου,
ἣν δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκήτεα πόντον
ῥιπτεῖν, καὶ πετρέων, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.
καὶ γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
οὔθ' ἕρξαι δύναται, γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.

32.

Χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίζησθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσιν πενίης.

33.

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχρῷ βέλτερον ἀνδρί,
ἢ ζώειν χαλεπῇ τειρόμενον πενίῃ.

34.

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καί τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
ἐσθλὸς ἀνήρ, ἢν οἱ χρήματα πολλὰ διδῷ.
οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίου, ἀλλ᾽ ἀφνεὸν βούλεται ἀντ᾽ ἀγαθοῦ.
χρήματα γὰρ τιμῶσι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγημεν,
καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμιξε γένος.
οὕτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπαΐδη, ἀστῶν
μαυροῦσθαι· σὺν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.

* * *

αὐτός τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριν ἐοῦσαν
εἰς οἴκους ἄγεται χρήμασι πειθόμενος,
εὔδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερή μιν ἀνάγκη
ἐντύει, ἥ τ᾽ ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

*35. (Σόλωνος.)

Χρῆμα δ', ὅ μὲν Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.
εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέϊ θυμῷ
κτήσεται, εἴθ' ὅρκῳ παρ τὸ δίκαιον ἑλών,
αὐτίκα μέν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτὴν
αὖθις ἔγεντο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος.
ἀλλὰ τάδ' ἀνθρώπων ἀπατᾷ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐ-
τοὺς†
τίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίας·
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτισε κακὸν χρέος οὐδὲ φίλοισιν
ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ὑπερκρέμασεν·
ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδὴς
πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἕζετο κῆρα φέρων.

36.

Οὐκ ἔστιν φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ᾽ ἀνιηρότατον.

[37.] = 103.

Οἶνόν τοι πίνειν πουλὺν κακόν· ἢν δέ τις αὐτὸν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ᾽ ἀγαθός.

*38.

Θυμέ, φίλους κάτα πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
ὀργὴν συμμίσγων ἥντιν᾽ ἕκαστος ἔχει.
πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὅς ποτὶ πέτρῃ,
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
νῦν μὲν τῇδ᾽ ἐφέπου, τοτὲ δ᾽ ἀλλοῖος χρόα γίνου·
κρέσσων τοι σοφίη γίνεται ἀτροπίης.

39.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητέων,
Κύρνε, μέσην δ᾽ ἔρχευ τὴν ὁδόν, ὥσπερ ἐγώ.

*40.

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδέν,
ἀλλ᾽ αὐτὸς μοῦνος ποικίλα δήνε᾽ ἔχειν,
κεῖνός γ᾽ ἄφρων ἐστί, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ·
ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ᾽ ἐπιστάμεθα,
ἀλλ᾽ ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδείῃσιν ἕπεσθαι,
τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἅδον.

41.

Σόλωνος (13).

Πλούτου δ᾽ οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν·
οἳ γὰρ νῦν ἡμῶν πλεῖστον ἔχουσι βίον,
διπλάσιον σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη·
ἄτη δ᾽ ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἣν ὁπότε Ζεὺς
πέμψῃ τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

42.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δήμῳ
Κύρν᾽, ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνήρ.

43.

Οὐδὲν ἐπιπρέπει ὔμιν ἅτ᾽ ἀνδράσι σῳζομένοισιν,
ἀλλ᾽ ὡς πάγχυ πόλει, Κύρνε, ἁλωσομένῃ.

44.

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ᾽ ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ᾽ ἀπείρονα πόντον
πωτήσῃ καὶ γῆν πᾶσαν ἀειράμενος
ῥηϊδίως· θοίνῃς δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσσῃ
ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν·
καί σε σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
εὐκόσμως ἐρατοὶ καλά τε καὶ λιγέα
ᾄσονται· καὶ ὅταν δνοφερῆς ὑπὸ κεύθεσι γαίης
βῇς πολυκωκύτους εἰς Ἀΐδαο δόμους,
οὐδὲ τότ᾽ οὐδὲ θανὼν ἀπολεῖς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις
ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,
Κύρνε, καθ᾽ Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος ἠδ᾽ ἀνὰ νήσους,
ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἔπ᾽ ἀτρύγετον,
οὐχ ἵππων νώτοισιν ἐφήμενος· ἀλλά σε πέμψει
ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων·
πᾶσι γάρ, οἷσι μέμηλε, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδὴ
ἔσσῃ ὁμῶς, ὄφρ᾽ ἂν ᾖ γῆ τε καὶ ἠέλιος·
αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγης παρὰ σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς,
ἀλλ᾽ ὥσπερ μικρὸν παῖδα λόγοις μ᾽ ἀπατᾷς.

45.

Δηλιακὸν ἐπίγραμμα.

Κάλλιστον τὸ δικαιότατον· λῷστον δ᾽ ὑγιαίνειν·
πρῆγμα δὲ τερπνότατον, τοῦ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

46—47.

(Γρῖφοι.)

*46.

Ἵππος ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλίη, ἀλλὰ κάκιστον
ἄνδρα φέρω, καί μοι τοῦτ᾽ ἀνιηρότατον·
πολλάκι δ᾽ ἠμέλλησα διαρρήξασα χαλινὸν
φεύγεν, ἀπωσαμένη τὸν κακὸν ἡνίοχον.

*47.

Οὔ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδὶ τερείνῃ
ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμοῦ κακίων·
ψυχρόν μοι παρὰ τῇδε φίλοι πίνουσι τοκῆες,
ὥσθ᾽ ἅμα θ᾽ ὑδρεύει, καί με γοῶσα φέρει·
ἔνθα μέσην περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν᾽ ἐφίλησα
δειρήν, ἡ δὲ τέρεν φθέγγετ᾽ ἀπὸ στόματος,

48.

Γνωτή† τοι πενίη γε καὶ ἀλλοτρίη περ ἐοῦσα·
οὔτε γὰρ εἰς ἀγορὴν ἔρχεται οὔτε δίκας·
πάντῃ γὰρ τοὔλασσον ἔχει, πάντῃ δ' ἐπίμυκτος,
πάντῃ δ' ἐχθρὴ ὁμῶς γίνεται, ἔνθα περ ᾖ.

*49.

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν·
τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις, θανάτου τε
καὶ πασέων νούσων ἐστὶ πονηρότερον,
παῖδας ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἅρμενα πάντα παράσχοις,
χρήματα δ' εἰ καταθῇς πόλλ' ἀνιηρὰ παθών,
τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
καὶ στυγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐπερχόμενον.

*50.

Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
μηδεμίαν κατόπισθ' ἀζόμενον νέμεσιν·
δειλῷ γάρ τ' ἀπάλαμνα βροτῷ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
παρ ποδός, ἡγεῖσθαί θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.

*51.

Ἀστῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα τῶνδε πρόβαινε,
μήθ' ὅρκῳ πίσυνος μήτε φιλημοσύνῃ,
μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλῃ παρέχειν βασιλῆα μέγιστον
ἔγγυον, ἀθανάτων πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

*52.

Ἐν γάρ τοι πόλει ὧδε κακοψόγῳ ἀνδάνει οὐδέν·
ὡς δὲ τὸ σῶσαι† οἱ πολλοὶ ἀνολβότεροι.

53.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
ἀνδρῶν· ἡγέονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις·
αἰδὼς μὲν γὰρ ὄλωλεν, ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

54.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται, ἀλλά μιν ἔμπης
καὶ κρατερόν περ ἐόνθ' αἱρεῖ ἀμηχανίη.

55.

Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος,
φθεγγόμενος δ' ἀδδής†, οἷσι παρῇ, πέλεται,
ἐχθαίρουσι δὲ πάντες, ἀναγκαίη δ' ἐπίμιξις
ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει.

56.

Οὐδεὶς λῇ φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
οὐδ' ᾧ κ' ἐκ γαστρός, Κύρνε, μιᾶς γεγόνῃ.

*57.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνὴς
λάτρισι καὶ δμωσὶν γειτοσί τ' ἀγχιθύροις.

*58.

Οὐ χρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ βάλῃς.

59.

Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν,
ἀλλ' ἄνδρεσσι κακοῖς συνθέμενοι φιλίην
ἔργα τε δειλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

REESF LIBRARY OF THE UNIVERSITY CALIFORNIA.

*60.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἶναι,
γινώσκων ὀργὴν ἥντιν' ἕκαστος ἔχει,
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτερὸς εἴη,
πάντα δέ μιν λήθειν ὡς ἀπεόντα δοκοῖ.

*61.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιότατος.

62.

Σόλωνος (15).

Πολλοί τοι πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

63.

Κύρν', ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεί,
τολμᾷ δ' ἔν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἔν τε κακοῖς.
εἰ δὲ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσῃ,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

64.

Μή ποτ' ἐπὶ σμικρᾷ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἀπολέσσαι
πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαιβολίῃ.
εἴ τις ἁμαρτωλῆσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῷτο,
οὔ ποτ' ἂν ἀλλήλοις ἄρθμιοι οὐδὲ φίλοι
εἶεν· ἁμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔπονται
θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.

65.

Καὶ βραδύς, ὢν δ' εὔβουλος, ἕλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
Κύρνε, σὺν ἰθείῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων.

66.

Ἥσυχος, ὥπερ ἐγώ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν,
μηδ' ἑτέροισι δίδου, Κύρνε, τὰ τῶν ἑτέρων.

67.

Μή ποτε φεύγοντ' ἄνδρα ἐπ' ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήσῃς·
οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βὰς γίνεται αὐτὸς ἔτι.

68.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσ᾽ ἄριστα· καὶ οὕτως
Κύρν᾽, ἔξεις ἀρετήν, ἤντε λαβεῖν χαλεπόν.

69.

Ζεύς μοι τῶν τε φίλων δοίη τίσιν, οἵ με φιλεῦσιν,
τῶν τ᾽ ἐχθρῶν μεῖζον, Κύρνε, δυνησόμενον†.
χοὕτως ἂν δοκέοιμι μετ᾽ ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
εἰ μ᾽ ἀποτισάμενον μοῖρα κίχοι θανάτου.

70.

Ἀλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε καίριον εὐχήν·
δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καί τι παθεῖν ἀγαθόν.
τεθναίην δ᾽, εἰ μή τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων
εὑροίμην δοίην τ᾽ ἀντ᾽ ἀνιῶν ἀνίας·
αἶσα γὰρ οὕτως ἐστί· τίσις δ᾽ οὐ φαίνεται ἡμῖν
ἀνδρῶν, οἳ τἀμὰ χρήματ᾽ ἔχουσι βίῃ
συλήσαντες· ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρην
χειμάρρῳ ποταμῷ πάντ᾽ ἀποσεισάμενος·
τῶν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν, ἐπί τ᾽ ἐσθλὸς ὄροιτο
δαίμων, ὅς κατ᾽ ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε.

*71.

Ἆ δειλὴ πενίη, τί μένεις προλιποῦσα παρ᾽ ἄλλον
ἄνδρ᾽ ἰέναι; μὴ δή μ᾽ οὐκ ἐθέλοντα φίλει·
ἀλλ᾽ ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ᾽ ἡμέων
αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

72.

Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κἀσθλοῖσιν ἔχαιρες,
εὖτέ σε καὶ τούτων μοῖρ᾽ ἐπέβαλλεν ἔχειν·
ὡς δέ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὥς δὲ καὶ αὖτις
ἐκδῦναι πειρῶ, θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

* * *

μηδὲ λίην ἐπίφαινε· κακὸν δέ τε, Κύρν᾽, ἐπιφαίνων
παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.

73.

Ἀνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
Κύρν᾽· ἀποτινυμένου δ᾽ αὔξεται ἐξοπίσω.

*74.

Εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
τῖσαί νιν, πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

*75.

Ἴσχε νόον, γλώσσῃ δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἑπέσθω·
[δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὀξυτέρη.]

76.

Ἀστῶν δ' οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ὅντιν' ἔχουσιν·
οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς·
μωμεῦνταί δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοί,
μιμεῖσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσόφων δύναται.

77.

Μή μ' ἀέκοντα βίῃ κεντῶν ὑπ' ἄμαξαν ἔλαυνε,
εἰς φιλότητα λίην, Κύρνε, προσελκόμενος.

*78.

(Σόλωνος.)

Ζεῦ φίλε, θαυμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις
τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·
ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἑκάστου·
σὸν δὲ κράτος πάντων ἔσθ' ὕπατον, βασιλεῦ.
πῶς δή σευ, Κρονίδη, τολμᾷ νόος ἄνδρας ἀλιτροὺς
ἐν ταὐτῇ μοίρῃ τόν τε δίκαιον ἔχειν;
οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν,
οὐδ' ὁδὸν ἣν τις ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι;
ἢν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῇ νόος, ἢν τε πρὸς ὕβριν,
ἀνθρώπων ἀδίκοις ἔργμασι πειθομένων,
ἔμπης ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
ἔργων ἴσχοντες θυμόν, ὅμως πενίην
μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον, τὰ δίκαια φιλεύντων
ἥ τ' ἀνδρῶν παράγει θυμὸν † ἐς ἀμπλακίην, ...

* * * * *

βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
τολμᾷ δ' οὐκ ἐθέλων αἴσχεα πολλὰ φέρειν,
χρημοσύνῃ εἴκων, ἥ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει
ψευδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας
ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν.
ἡ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμηχανίην.

79.

Ἐν πενίῃ δ᾽ ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὸν ἀμείνων
φαίνεται, εὖτ᾽ ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχῃ·
τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὔ τέ περ αἰεὶ
ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύῃ·
τοῦ δ᾽ αὖτ᾽ οὔτε κακοῖς ἕπεται νόος οὔτ᾽ ἀγαθοῖσιν·
τὸν δ᾽ ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τά τε καὶ τὰ φέρειν.

*80.

Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ᾽ ὀλεσήνορας ὅρκους
ἐντράπελ᾽ †, ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενον.

*81.

(Σόλωνος ἢ Φωκυλίδου.)

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ᾽ ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
ἔργμασιν ἀνθρώπων· πολλάκι δ᾽ εἰς ἀρετὴν
σπεύδει ἀνὴρ κέρδος διζήμενος, ὄντινα δαίμων
πρόφρων ἐς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
καί οἱ ἔθηκε δοκεῖν, ἃ μὲν ἦ κακά, ταῦτ᾽ ἀγάθ᾽ εἶναι
εὐμαρέως, ἃ δ᾽ ἂν ἦ χρήσιμα, ταῦτα κακά.

82.

Φίλτατος ὢν ἥμαρτες· ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
ἀλλ᾽ αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

83.

Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω
αἰδοῦς, ἥ τ᾽ ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρν᾽, ἕπεται.

84.

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
ᾧ γνώμη θ᾽ ἕπεται, Κύρνε, καὶ ᾧ δύναμις.

*85.

Πίνων δ᾽ οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδέ με Ϝοῖνος
ἐξάγει, ὥστ᾽ εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σοῦ.

86.

Οὐδέν᾽ ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὑρεῖν
πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μή τις ἔνεστι δόλος·
ἐς βάσανον δ᾽ ἐλθὼν παρατρίβομαι ὥστε μολύβδῳ
χρυσός, ὑπερτερίης δ᾽ ἄμμιν ἔνεστι λόγος.

87.

Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται· ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
σιγῶ, γινώσκων ἠμετέρην δύναμιν.

*88.

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσσῃ θύραι οὐκ ἐπίκεινται
ἁρμόδιαι, καί σφιν πόλλ᾽ ἀμέλητα μέλει·
πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
† ἐσθλον δ᾽ ἐξελθὸν λωΐον ἢ τὸ κακόν.

89.

Πάντων μὲν μη φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
μηδ᾽ ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου·
φύντα δ᾽ ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι,
καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμησάμενον.

90.

Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥᾷον βροτόν, ἢ φρένας ἐσθλὰς
ἐνθέμεν· οὐδείς πω τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
ᾧ τις σώφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα κἀκ κακοῦ ἐσθλόν·
οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεὸς
ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν.

. . . . . .

εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα,
πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.

. . . . . .

κοὔ ποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός,
πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν· ἀλλὰ διδάσκων
οὔ ποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἄνδρ' ἀγαθόν.

*91.

Νήπιος, ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῇσιν,
τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

92.

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν κοὐκ ἐπίδηλον ὅμως·
δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
θυμὸν ὁμῶς μίσγειν· ἀθανάτων δὲ δόσεις
παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ', ἀλλ' ἐπιτολμᾶν
χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.

*93.

Εἴ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύσεται ἡμετέρης.
εὑρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥσπερ ἄπεφθον
χρυσόν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ,
τοῦ χροιῆς καθύπερθε μέλας οὐχ ἅπτεται ἰὸς
οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν.

---

*94.

Ὦνθρωπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνοίης,
καὶ σώφρων οὕτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένου,
πολλοῖς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν,
οὕτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

*95.

Οὔ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

*96.

Μή ποτ' ἐπ' ἀπρήκτοισι νόον† ἔχε, μηδὲ μενοίνα,
χρήμασι, τῶν ἄννσις γίνεται οὐδεμία.

*97.

Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι [δειλὸν]
οὔτ' ἀγαθόν· χαλεπῷ δ' ἔργματι κῦδος ἔπι.

*98.

Ἀμφ᾽ ἀρετῇ τρίβου, καί σοι τὰ δίκαια φίλ᾽ ἔστω,
μηδέ σε νικάτω κέρδος, ὅτ᾽ αἰσχρὸν ἔῃ.

99.

Εὐήνου.

Μηδένα τῶνδ᾽ ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ᾽ ἡμῖν,
μηδὲ θύραζε κέλευ᾽ οὐκ ἐθέλοντ᾽ ἰέναι,
μηδ᾽ εὖδοντ᾽ ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὅντιν᾽ ἂν ἡμῶν
θωρηχθέντ᾽ οἴνῳ μαλθακὸς ὕπνος ἕλῃ,
μηδὲ τὸν ἀγρυπνέοντα κέλευ᾽ ἀέκοντα καθεύδειν·
πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ᾽ ἀνιηρὸν ἔφυ·
τῷ πίνειν δ᾽ ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοείτω·
οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἁβρὰ παθεῖν·
αὐτὰρ ἐγώ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου —
ὕπνου λυσικάκου μνήσομαι οἴκαδ᾽ ἰών·
ἤξω † δ᾽ ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι †,
οὔτε τι γὰρ νήφω, οὔτε λίην μεθύω.
ὃς δ᾽ ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κεῖνος
τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου·
μυθεῖται δ᾽ ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχρά·
αἰδεῖται δ᾽ ἕρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,

τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος· ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο — μή σε βιάσθω
γαστήρ, ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον —,
ἢ παρεὼν μὴ πῖνε· σὺ δ' ἔγχεε τοῦτο μάταιον
κωτίλλεις αἰεί· τοὔνεκά τοι μεθύεις·
ἡ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἡ δὲ πρόκειται,
τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις·
ἀρνεῖσθαι δ' οὐκ οἶδας· ἀνίκητος δέ τοι οὗτος,
ὅς πολλὰς πίνων μή τι μάταιον ἐρεῖ.
ὑμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
ἀλλήλων ἔριδος δῆριν ἐρυκόμενοι,
ἐς τὸ μέσον φωνεῦντες ὁμῶς ἐνὶ καὶ συνάπασιν·
χοὕτως συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

*100.

Ἄφρονος ἀνδρὸς ομῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ
πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.

*101.

(Σόλωνος.)

Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδριες ἄνδρες
γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον,
καὶ μάλα περ πινυτοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,
ὥστε καταισχῦναι καὶ πρὶν ἐόντα σοφόν.

*102.

Οἰνοβαρέω κεφαλήν, Ὀνομάκριτε, καί με βιᾶται
οἶνος, ἀτὰρ γλώσσης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης
ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει· ἀλλ' ἄγ' ἀναστὰς
πειρηθῶ, μή πως καὶ πόδας οἶνος ἔχει
καὶ νόον ἐν στήθεσσι· δέδοικα δὲ μή τι μάταιον
ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.

*103.

Οἶνος πινόμενος πουλὺς κακόν· ἢν δέ τις αὐτὸν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν.

104.

Ἦλθες δή, Κλεάριστε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
ἐνθάδ᾽ ἐπ᾽ οὐδὲν ἔχοντ᾽, ὦ τάλαν, οὐδὲν ἔχων.
νηός τοι πλευρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,
Κλεάρισθ᾽, οἷ᾽ ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί.
τῶν δ᾽ ὄντων τἄριστα παρέξομεν· ἢν δέ τις ἔλθῃ
σεῦ φίλος ὤν, κατάκεισ᾽ ὡς φιλότητος ἔχεις †.
οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μεῖζον
σῆς ἕνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα.
ἢν δέ τις εἰρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἰπεῖν·
ὡς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ᾽ εὖ,
ὥσθ᾽ ἕνα μὲν ξεῖνον πατρώϊον οὐκ ἀπολείπειν,
ξείνια δὲ πλεόνεσσ᾽ οὐ δυνατὸς παρέχειν.

*105.

Οὔ σε μάτην, ὦ Πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα·
ἦ γὰρ ῥηϊδίως τὴν κακότητα φέρεις.

*106.

Καὶ γάρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν,
ἡ πενίη δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

*107.

(Μιμνέρμου.)

Ὦ μοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ᾽ ἀπονισομένης.

*108.

Οὐδένα πω προὔδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
οὐδ᾽ ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἔνι.

*109.

Αἰεί μοι φίλον ἦτορ ἰαίνεται, ὁππότ᾽ ἀκούσω
αὐλῶν φθεγγομένων ἱμερόεσσαν ὄπα.

*110.

(Ἀρχιλόχου.)

Χαίρω δ' ἐμπίνων καὶ ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδων,
χαίρω δ' εὔφθογγον χερσὶ λύρην ὀχέων·

*111.

(Τυρταίου)

Οὔ ποτε δουλείη κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν,
ἀλλ' αἰεὶ σκολιή, καὐχένα λοξὸν ἔχει.
οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

112.

(Ὅστις) . . . . . .

. . . . . .

οὗτος ἀνήρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὐτῷ,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

113.

Δειμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαΐδη, ὕβρις,
ἥπερ Κενταύρους ὠμοφάγους, ὀλέσῃ.

114.

Χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι,
Κύρνε, δίκην, ἴσόν τ᾽ ἀμφοτέροισι δόμεν.
. . . . . .
. . . . . .
μάντεσί τ᾽ οἰωνοῖς τε καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχω.

115.

Μηδένα πω† κακότητι βιάζεο· τῷ δὲ δικαίῳ
τῆς εὐεργεσίης οὐδὲν ἀρειότερον.

116.

Ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρυν ἐγείρει,
Κύρν᾽, ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς.
ἀλλ᾽ ἵπποις ἔμβαλλε ταχυπτέρνοισι χαλινούς·
δήων γάρ σφ᾽ ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
οὐ πολλὸν τὸ μεσηγύ· διαπρήξουσι κέλευθον,
εἰ μη ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

117.

Χρὴ τολμᾶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα,
πρός τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων.

118.

Φράζεο· κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς·
* * * * *
ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε παυρότερα,
ὥστε σε μήτε λίην ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,
μήτε σέ γ' ἐς πολλὴν χρημοσύνην ἐλάσαι.

119.

Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.

120.

. . . . . .
Κεκλῆσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρέζεσθαι δὲ παρ' ἐσθλὸν
ἄνδρα χρεών, σοφὴν πᾶσαν ἐπιστάμενον·
τοῦ συνιεῖν, ὁπόταν τι λέγῃ σοφόν, ὄφρα διδαχθῇς
καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίῃς.

*121.

(Μιμνέρμου.)

Ἥβῃ τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἔνερθεν
γῆς ὀλέσας ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθος
ἄφθογγος, λείψω δ᾽ ἐρατὸν φάος ἠελίοιο,
ἔμπης δ᾽ ἐσθλὸς ἐὼν ὄψομαι οὐδὲν ἔτι.

*122.

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πεῖρα δ᾽ ἄριστον·
πολλοὶ ἀπειρητοι δόξαν ἔχουσ᾽ ἀγαθῶν.

*123.

Εὖ ἔρδων εὖ πάσχε· τί κ᾽ ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
τῆς εὐεργεσίης ῥηδίη ἀγγελίη.

*124.

Οἵ με φίλοι προδιδοῦσιν, ἐπεὶ τόν γ᾽ ἐχθρον ἀλεῦμαι
ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας.

125.

Ῥῄδιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ ᾽κ κακοῦ ἐσθλόν,
μή με δίδασκ᾽· οὔ τοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.

*126.

Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρειμι,
σμικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον.

*127.

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περίδρομον ἄνδρα τε μάργον,
ὅς τὴν ἀλλοτρίην βούλετ' ἄρουραν ἀροῦν.

*128.

Ἀλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν, ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
ἀεργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακὴ μελέτω.

129.

Σόλωνος (13).

Πᾶσίν τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν,
πῇ σχήσειν μέλλει, πρήγματος ἀρχομένου.
ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
ἐς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·
τῷ δὲ καλῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησιν
συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.

130.

Τολμᾶν χρή τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
ῥηϊδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος.
μηδὲ λίην (χαλεποῖσιν) ἀσῶ φρένα, μηδ' ἀγαθοῖσιν
τερφθῇς ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

*131.

Ἄνθρωπ', ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὦμεν ἑταῖροι·
πλὴν πλούτου παντὸς χρήματός ἐστι κόρος.

*132.

Δὴν δή, παῖ, φίλοι ὦμεν· ἀτάρ τ' ἄλλοισιν ὁμίλει
ἀνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

*133.

Οὔ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἦν ἄρα καὶ πρὶν
ἠλάστρεις, κλέπτων ἡμετέρην φιλίην.
ἔρρε, θεοῖσίν τ' ἐχθρὲ καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
ψυχρὸν ὃς ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχες ὄφιν.

134.

Καλλίνου.

Τοιάδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
οἷα τὰ νῦν ἱερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

135.

Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἔθελον.

*136.

Ἀρχῇ ἔπι ψεύδους μικρὴ χάρις, ἐς δὲ τελευτὴν
αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, ἀμφότερον,
γίνεται· οὐδ' ἔπι καλόν, ὅτῳ ψεῦδος προσομαρτῇ
ἀνδρὶ καὶ ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος.

137.

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτὸν
αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει·
σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.

138.

Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα
τῶν νῦν ἀνθρώπων ἠέλιος καθορᾷ.

*139.

Οὔτι μάλ᾽ ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλὸν γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

*140.

Πόλλ᾽ ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
ἄκρην γὰρ πενίης οὐχ ὑπερεδράμομεν.

*141.

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
πᾶσιν δ᾽ ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.

*142.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν,
παντοῖαι δ᾽ ἀρεταὶ καὶ βιότου παλάμαι.

*143.

Ἀργαλέον φρονέοντα παρ᾽ ἄφροσι πόλλ᾽ ἀγορεύειν
καὶ σιγᾶν αἰεί· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

*144.

Αἰσχρόν τοι μεθύοντα παρ᾽ ἀνδράσι νήφοσι μεῖναι,
αἰσχρὸν δ᾽ εἰ νήφων παρ μεθύουσι μένοι.

*145.

Ἥβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
πολλῶν δ᾽ ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην.

146.

Ὥιτ᾽ ἔνι μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἰὲν ἐν ἄταις,
Κύρνε, καὶ ἐν μεγάλαις κεῖται (ἀμηχανίαις.)

*147.

Βουλεύου δὶς καὶ τρίς, ὅ τοι κ᾽ ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ·
ἀτηρὸς γάρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

*148.

Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἕπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς·
οἳ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.

*149.

Ἐλπὶς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι·
οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφότεροι.

*150.

(Σόλωνος.)

Πολλάκι παρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ ῥεῖν
ἔργ᾽ ἀνδρῶν, βουλαῖς δ᾽ οὐκ ἐπέγεντο τέλος.

*151.

Οὔ τοι κ᾽ εἰδείης οὔτ᾽ εὔνουν οὔτε τὸν ἐχθρόν,
εἰ μὴ σπουδαίου πρήγματος ἀντιτύχοις.

*152.

Πολλοὶ παρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

*153.

Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὕροις κεν ἑταίρους
κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.

*154.

Ἤδη νῦν αἰδὼς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδείη γαῖαν ἐπιστρέφεται.

155.

Ἀ δειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὤμοις
σῶμα καταισχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχρὰ δέ μ᾽ οὐκ ἐθέλοντα βίῃ κακὰ πολλὰ διδάσκεις,
ἐσθλὰ μετ᾽ ἀνθρώπων καὶ κάλ᾽ ἐπιστάμενον.

156.

Εὐδαίμων εἴην κε θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,
Κύρν᾽· ἀρετῆς δ᾽ ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.

157.

Σὺν σοί, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες·
ἀλλά τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον.

158.

Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μηδ' ἀγαθοῖσιν
χαῖρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.

159.

Οὐδ' ὁμόσαι χρὴ τοῦτ'· „οὐ μήποτε πρῆγμα τόδ' ἔσται·"
θεοὶ γάρ τοι νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος·
. . . . . .
. . . . . .
καὶ πρῆξαι μέντοι τι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο,
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ· καί τε πενιχρὸς ἀνὴρ
αἶψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὃς μάλα πολλὰ πέπαται,
ἐξαπίνης ἀπὸ πάντ' ὤλεσε νυκτὶ μιῇ.
καὶ σώφρων ἥμαρτε, καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα
ἕσπετο, καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὢν ἔλαχεν.

160.

Εὐήνου.

Εἰ μὲν χρήματ᾽ ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἷά περ ἤδη,
οὐκ ἄν ἀνιώμην† τοῖς ἀγαθοῖσι συνών·
νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ᾽ ἄφωνος
χρημοσύνῃ, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι,
οὕνεκα νῦν φερόμεσθα καθ᾽ ἱστία λευκὰ βαλόντες
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·
ἀντλεῖν δ᾽ οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων· ἦ μάλα τις χαλεπῶς
σώζεται, οἷ᾽ ἔρδουσι· κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν
ἐσθλόν, ὅ τις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
χρήματα δ᾽ ἁρπάζουσι βίῃ, κόσμος δ᾽ ἀπόλωλεν,
δασμὸς δ᾽ οὐκέτ᾽ ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον,
φορτηγοὶ δ᾽ ἄρχουσι, κακοὶ δ᾽ ἀγαθῶν καθύπερθεν.
δειμαίνω μή πως ναῦν κατὰ κῦμα πίῃ.
ταῦτά μοι ἠνίχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν·
γινώσκοι δ᾽ ἄν τις (νῦν) κακόν, ἢν σοφὸς ᾖ.

161.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἀϊδρίες· οἱ δὲ τὰ καλὰ
ζητοῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ.
ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται·
εἴργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.

162.

Οὐκ ἔστι θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

*163.

†*Οὐ χρὴ πημαίνειν ὅ τι μὴ πημαντέον εἴη*†,
οὐδ' ἔρδειν ὅ τι μὴ λώϊον ἢ τελέσαι.

*164.

Χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου,
καί σε Ποσειδάων χάρμα φίλοις ἀνάγοι.

*165.

(Σόλωνος.)

Πολλούς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφραίνοντας·
γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῇ.

166.

Οὐ δύναμαί σοι, θυμέ, παρασχεῖν ἄρμενα πάντα.
τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὕτι σὺ μοῦνος ἐρᾷς.

*167.

Εὖ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ πολλοὶ φίλοι· ἢν δέ τι δεινὸν
συγκύρσῃ, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.
. . . . . .
. . . . . .
πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἥδε,
πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος,
οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθυος αὐτοῦ,
πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,
ὅστε καὶ ἐξ Ἀΐδεω πολυϊδρείῃσιν ἀνῆλθεν,
πείσας Περσεφόνην αἰμυλίοισι λόγοις,
ἤτε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλάπτουσα νόοιο —
ἄλλος δ' οὔπω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
ὄντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,
κυανέας τε πύλας παραμείψεται, αἵτε θανόντων
ψυχὰς εἴργουσιν καίπερ ἀναινομένας·

ἀλλ᾽ ἄρα καὶ κεῖθεν πάλιν ἦλυθε Σίσυφος ἥρως
ἐς φάος ἠελίου σφῇσι πολυφροσύναις· —
οὐδ᾽ εἰ ψευδέα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
ὠκύτερος δ᾽ εἴησθα πόδας ταχέων Ἁρπυιῶν
καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ† εἰσὶ† πόδες.
ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτῃ καταθέσθαι,
ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

168.

Σόλωνος (22).

Ἶσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ᾽ ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ τὰ δέοντα πάρεστιν,
γαστρί τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν,
παιδός τ᾽ ἠδὲ γυναικός, ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται
ὥρη, σὺν δ᾽ ἥβη γίνεται ἁρμοδία,
ταῦτ᾽ ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ᾽ ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἀΐδεω,
οὐδ᾽ ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

*169.

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερα ποικίλ' ἔχουσαι,
μυρόμεναι ψυχῆς εἵνεκα καὶ βιότου.

---

*170.

Ζεῦ πάτερ, εἴθε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἁλιτροῖς
ὕβριν ἀδεῖν†, καί σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον,
θυμῷ σχέτλια ἔργα μετὰ φρεσί θ' ὅστις ἀθειρὴς
ἐργάζοιτο†, θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος,
αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τῖσαι κακά, μηδ' ἔτ' ὀπίσσω
πατρὸς ἀτασθαλίαι παισὶ γένοιντο κακόν·
παῖδες δ' οἵτ' ἀδίκου πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες
ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν χόλον ἀζόμενοι,
ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
μή τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίνειν πατέρων.
ταῦτ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς φίλα· νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.

* * *

Καὶ τοῦτ᾽, ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
μή τιν᾽ ὑπερβασίην κατέχων μηδ᾽ ὅρκον ἀλιτρόν,
ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ;
τίς δή κεν βροτὸς ἄλλος, ὁρῶν πρὸς τοῦτον, ἔπειτα
ἅζοιτ᾽ ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
ὁππότ᾽ ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τευ ἀνδρῶν
οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος,
ὑβρίζῃ πλούτῳ κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι
τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ;

---

*171.

Ταῦτα μαθών, φίλ᾽ ἑταῖρε, δικαίως χρήματα ποιοῦ,
σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλίης,
αἰεὶ τῶνδ᾽ ἐπέων μεμνημένος· ἐς δὲ τελευτὴν
αἰνήσεις μύθῳ σώφρονι πειθόμενος.

172.

Ζεὺς μὲν τῆσδε πόληος ὑπειρέχοι, αἰθέρι ναίων,
αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ᾽ ἐπ᾽ ἀπημοσύνῃ,
ἄλλοι τ᾽ ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
ὀρθώσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον.
φόρμιγξ δ᾽ αὖ φθέγγοιθ᾽ ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλός·
ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι †
πίνωμεν, χαρίεντα μετ᾽ ἀλλήλοισι λέγοντες,
μηδὲν τὸν Μήδων δειδιότες πόλεμον.
ὣδ᾽ εἴη κεν ἄμεινον, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνως διάγειν
τερπομένους, τηλοῦ τε κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι
γῆράς τ᾽ οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.

*173.

Χρὴ Μουσῶν θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περ-
ισσὸν
εἰδείη, σοφίης μὴ φθονερὸν τελέθειν,
ἀλλὰ τα μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δὲ
ποιεῖν·
τί σφιν χρήσηται μοῦνος ἐπιστάμενος;

174.

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
Ἀλκαθόῳ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος·
αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβριστὴν Μήδων ἀπέρυκε
τῆσδε πόλευς, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ᾽ ἑκατόμβας,
τερπόμενοι κιθάρῃ (τ᾽ ἀμφ᾽) ἐρατῇ θαλίῃ
παιάνων τε χοραῖς ἰαχῇσί τε σὸν περὶ βωμόν·

* * *

ἦ γὰρ ἔγωγε δέδοικ᾽ ἀφραδίην ἐσορῶν
καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σύ, Φοῖβε,
Ἴλαος ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν.

175.

Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ ἐς Σικελήν ποτε γαῖαν,
ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον
Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστυ·
καί μ' ἐφίλευν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον·
ἀλλ' οὔτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

*176.

(Σόλωνος.)

Μή ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη
ἀντ' ἐρατῆς σοφίης, ἀλλὰ τόδ' αἰὲν ἔχων
τερπολίμην φόρμιγγι καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον.

177.

Μιμνέρμου (7).

Μήτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἐων
τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τοί σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

*178.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ·
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.

179.

Ἀνθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδείς·
ἀλλ' ὡς εἰ† λωΐον† μὴ πλεόνεσσι μέλοι.

180.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔσσεται οὔτε πέφυκεν,
ὅστις πᾶσιν ἀδὼν δύσεται εἰς Ἀΐδεω·
οὐδὲ γὰρ ὃς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἀδεῖν δύναται.

181.

Τόρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρὸν
εὐθύτερον χρὴ μέν†, Κύρνε, φυλασσέμεναι,
ὅττι κεν ἐν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἱέρεια
ὀμφὴν σημήνῃ πίονος ἐξ ἀδύτου·
οὔτε τι γὰρ προσθεὶς οὐδέν κ' ἔτι φάρμακον εὕροις,
οὔτ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις.

182.

Χρῆμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον,
τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρν', ἀνιηρότατον·
οἵ με φίλοι προΐδωκαν· ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεὶς
εἰδήσω καὶ τῶν ὅντιν' ἔχουσι νόον.

*183.

Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσῃ κρατερῷ ποδὶ λὰξ ἐπιβαίνων
ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.

184.

Κύρν', ἔμπης δ' ὅ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι·
ὅττι δὲ μοῖρα παθεῖν, οἴτι δέδοικα μαθεῖν.

185.

Ἐς πολυάρητον κακὸν ἥκομεν, ἔνθα μάλιστα,
Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου.

186.

Οἱ δ' ἀπὸ γηράσκοντας ἀτιμάζουσι τοκῆας,
τούτων τοι χώρη, Κύρν', ὀλίγη τελέθει.

*187.

Μήτε τιν' αὖξε τύραννον ἐπ' ἐλπίδι, κέρδεσιν εἴκων,
μήτε κτεῖνε θεῶν ὅρκια συνθέμενος.

*188.

Πῶς ὑμῖν τέτληκεν ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδειν
θυμός; γῆς δ' οὖρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
ἥτε τρέφει καρποῖσιν ἐν εἰλαπίναις φορέοντας
ξανθῇσίν τε† κόμαις πορφυρέους στεφάνους.
ἀλλ' ἄγε δή, Σκύθα, κεῖρε κόμην, ἀπόπανε δὲ κῶμον,
πένθει δ' εὐώδη χῶρον ἀπολλύμενον.

*189.

Πίστει χρήματ' ὄλεσσα, ἀπιστίῃ δ' ἐσάωσα·
γνώμη δ' ἀργαλέη γίνεται ἀμφοτέρων.

190.

Πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ· οὐδέ τις ἡμῖν
αἴτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.

*191.

Δισσαί τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσιν,
δίψα τε λυσιμελὴς καὶ μέθυσις χαλεπή·
τούτων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐδέ με πείσεις
οὔτ' ἔτι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν.

*192.

Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἓν δ' ἀχάριστον,
εὖτ' ἂν θωρήξας μ' ἄνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγῃ.

*193.

Ἀλλ' ὁπόταν καθύπερθεν ἐόνθ' ὑπένερθε γένηται,
τουτάκις οἰκαδ' ἴμεν παυσάμενοι πόσιος.

*194.

(Σόλωνος.)

Εὖ μὲν κείμενον (ἄστυ) κακῶς θέμεν εὐμαρές ἐστιν,
εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

*195.

(Σόλωνος.)

Λὰξ ἐπίβα δήμῳ κενεόφρονι, τύπτε δὲ κέντρῳ
ὀξέϊ, καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ' εὑρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

*196.

Ζεὺς ἄνδρ᾽ ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὅς τὸν ἑταῖρον
μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.

*197.

Ἴιδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λώϊα δὴ νῦν,
οὕνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί᾽ ἔστι χάρις.

198.

Πολλάκι δὴ πόλις ἥδε δι᾽ ἡγεμόνων κακότητα
ὥσπερ κεκλιμένη ναῦς παρὰ γῆν ἔδραμεν.

*199.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μέν τις ὁρᾷ μέ τι δειλὸν ἔχοντα,
αὐχέν᾽ ἀποστρέψας οὐδ᾽ ἐσορᾶν ἐθέλει·
ἢν δέ τι μοι ποθεν ἐσθλόν, ἃ παυράκι γίνεται ἀνδρί,
πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω.

*200.

(Γρῖφος.)

Οἵ με φίλοι προδιδοῦσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσί τι δοῦναι
ἀνδρῶν† φαινομένων· ἀλλ᾽ ἐγὼ αὐτομάτη
ἑσπερίη τ᾽ ἔξειμι καὶ ὀρθρίη αὖτις ἔσειμι,
ἧμος ἀλεκτρυόνων φθόγγος ἐγειρομένων.

*201.

(Τυρταίου.)

Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον
ἐσθλόν, ὃς οὔτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἐὼν †
οὔτε φίλοις· ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητὴς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστυ σαοῖ.

202.

Ἔν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
χάλκεος, ἀνθρώπων δεῖμα χαμαιγενέων,
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἵ με φιλεῦσιν,
τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνίη καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

*203.

Οἶνε, τὰ μέν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σε πάμπαν
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
ἐσθλὸν καὶ κακόν ἐσσι. τίς ἂν σέ γε μωμήσαιτο;
τίς δ' ἂν ἐπαινήσαι μέτρον ἔχων σοφίης;

*204.

(Μιμνέρμου.)

Ηβα μοι, φίλε θυμέ· τάχ᾽ ἄν τινες ἄλλοι ἔσονται
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν᾽ ἔσομαι.

*205.

Πῖν᾽ οἶνον, τὸν ἐμοὶ κορυφῆς ὕπο Τηϋγέτοιο
ἄμπελοι ἤνεγκαν, τὰς ἐφύτευσ᾽ ὁ γέρων
οὔρεος ἐν βήσσῃσι θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
ἐκ Πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδώνας,
θωρηχθεὶς δ᾽ ἔσεαι πολλὸν ἐλαφρότερος.

*206.

Εἰρηνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν, ὄφρα μετ᾽ ἄλλων
χωμάζοιμι· κακοῦ δ᾽ οὐκ ἔραμαι πολέμου.

*207.

Μηδὲ λίην κήρυκος ἀν᾽ οὖς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
οὐ γὰρ πατρῴας γῆς πέρι μαρνάμεθα.

*208.

Ἀλλ᾽ αἰσχρὸν παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα
ἵππων μὴ πόλεμον δακρυόεντ᾽ ἐσιδεῖν.

*209.

Οἵ μοι ἀναλκείης· ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὄλωλεν,
Ληλάντου δ᾽ ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον,
οἱ δ᾽ ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν.
ὡς δὴ Κυψελιδέων Ζεὺς ὀλέσειε γένος.

210.

Γνώμης δ᾽ οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἐν αὐτῷ,
οὐδ᾽ ἀγνωμοσύνης, Κύρν᾽, ὀδυνηρότερον.

211.

Κύρν᾽, εἰ πάντ᾽ ἄνδρεσσι καταθνητοῖς χαλεπαίνειν †
γινώσκων καὶ νοῦν οἷον ἕκαστος ἔχει
ἐντὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔργματα τῶν τε δικαίων
τῶν τ᾽ ἀδίκων, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆν.

---

*212.

Ἔστιν ὁ μὲν χείρων ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον·
οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

*213.

Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ κατὰ χρήματα θηρῶν,
κυδίστην ἀρετὴν τοῖς συνιεῖσιν ἔχει.
εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βιότου τέλος ἦν, ὁπόσον τις
ἤμελλ' ἐκτελέσας εἰς Ἀΐδαο περᾶν,
εἰκὸς ἄν ἦν, ὅς μὲν πλείω χρόνον αἶσαν ἔμιμνεν,
φείδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον·
νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρεν,
καὶ δάκνομαι ψυχὴν καὶ δίχα θυμὸν ἔχω,
ἐν τριόδῳ δ' ἕστηκα. δύ' εἰσὶ πρόσθεν ὁδοί μοι·
φροντίζω τούτων ἥντιν' ἴω προτέρην·
ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι,
ἢ ζώω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ' ὅς ἐφείδετο κοὔποτε γαστρὶ
σῖτον ἐλευθέριον πλούσιος ὢν ἐδίδου·

ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄϊδος εἴσω,
χρήματα δ' ἀνθρώπων οὐπιτυχὼν ἔλαβεν,
ὥστ' ἐς ἄκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ᾧ κ' ἐθέλῃ τις.
εἶδον δ' ἄλλον, ὃς ἦ γαστρὶ χαριζόμενος
χρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ' „ὑπάγω φρένα τέρψας·“
πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.
οὕτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ' ἄριστον ἁπάντων
τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέμεν.
οὔτε γὰρ ἂν προκαμὼν ἄλλῳ κάματον μεταδοίης,
οὔτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελέοις†·
οὐδ' εἰ γῆρας ἵκοιο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραίη·
ἐν δὲ τοιῷδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.
εἰ μὲν γὰρ πλουτεῖς, πολλοὶ φίλοι, ἢν δὲ πένηαι,
παῦροι, κοὐκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός.

* * *

φείδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
οὐδείς, ἢν μὴ ὁρᾷ χρήματα λειπόμενα.

*214.

(Σόλωνος.)

Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
ὄλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.

Τυρταίου (7).

πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἵ τε κατ᾽ αὐτὸν
χώρης εἴκουσιν τοί τε παλαιότεροι.
γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
βλάπτειν οὔτ᾽ αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

*215.

Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ᾽ ἀειδέμεν ὥσπερ ἀηδών·
καὶ γὰρ τὴν προτέρην νύκτ᾽ ἐπὶ κῶμον ἔβην.
οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι· ἀλλά μ᾽ ἑταῖρος
ἐκλείπει, σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενος.

*216.

Ἐγγύθεν αὐλητῆρος ἀείσομαι ὧδε καταστὰς
δεξιός, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

*217.

(Σόλωνος).

Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν, οὐδετέρωσε
κλινόμενος· χρὴ γάρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.
πατρίδα κοσμήσω λιπαρὴν πόλιν, οὔτ' ἐπὶ δήμῳ
τρέψας οὔτ' ἀδίκοις ἀνδράσι πειθόμενος.

*218.

(Σόλωνος.)

Νεβρὸν ὑπὲξ ἐλάφοιο λέων ὣς ἀλκὶ πεποιθὼς
ποσσὶ καταιμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον·
τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβὰς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
ζευξάμενος δ' ἵππους ἅρματος οὐκ ἐπέβην·
πρήξας δ' οὐκ ἔπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
δρήσας δ' οὐκ ἔδρησ', ἤνυσα δ' οὐκ ἀνύσας.

*219.

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι δύω κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
χηρεύσει κτεάνων, καὶ χάρις οὐδεμία.

*220.

Εἴ τι παθὼν ἀπ᾽ ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
χρῄζων ἡμετέρους αὖτις ἵκοιο δόμους.

221.

Ἕστε μὲν αὐτὸς ἔπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
ἡδὺ (τέως) ἐδόκει καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ·
νῦν δ᾽ ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ᾽ ἀναμίσγεται ἰλυῖ,
ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ†.

222.

Μή ποτ᾽ ἐπαινήσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνέως,
ὀργὴν καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὅντιν᾽ ἔχει.
πολλοί τοι κίβδηλοι ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες
κρύπτουσ᾽, ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
τούτων δ᾽ ἐκφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἑκάστου.
καὶ γὰρ ἐγὼν γνώμης πολλὸν ἄρ᾽ ἐκτὸς ἔβην·
ἔφθην αἰνήσας πρίν σου κατὰ πάντα δαῆναι
ἤθεα· νῦν δ᾽ ἤδη ναῦς ἅθ᾽ ἑκὰς† διέχω.

223.

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιοίνιον ἆθλον ἑλέσθαι;
πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.

224.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὃν πρῶτ' † ἐπὶ γαῖα καλύψῃ
ἔς τ' Ἔρεβος καταβῇ, δώματα Περσεφόνης,
τέρπεται οὔτε λύρης οὔτ' αὐλητῆρος ἀκούων,
οὔτε Διωνύσου δῶρ' ἔτ' ἀειρόμενος.
ταῦτ' ἐσορῶν κραδίῃ εὖ πείσομαι, ὄφρ' ἔτ' ἐλαφρὰ
γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω.

*225.

Μή μοι ἀνὴρ εἴη γλώσσῃ φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ·
χερσίν τε σπεύδοι χρήμασί τ', ἀμφότερα·
μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα θέλγοι,
ἀλλ' ἔρδων φαίνοιτ', εἴ τι δύναιτ', ἀγαθόν.

*226.

(Μιμνέρμου.)

Ἡμεῖς δ' ἐν θαλίῃσι φίλον καταθώμεθα θυμόν,
ὄφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρῃ.
αἶψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἥβη·
οὐδ' ἵππων ὁρμὴ γίνεται ὠκυτέρη,
αἵτε ἄνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν,
λάβρως πυροφόρῳ σπερχόμεναι πεδίῳ.

*227.

Πῖν', ὁπόταν πίνωσιν· ὅταν δέ τι θυμὸν ἀσηθῇς,
μηδεὶς ἀνθρώπων γνῷ σε βαρυνόμενον.

*228.

Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνιήσεαι, ἄλλοτε δ' ἕρδων
χαιρήσεις· δύναται † δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνήρ.

*229.

Εἰ θείης, Ἀχάδημε, ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν,
ἆθλον δ' ἐν μέσσῳ παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων
σοί τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι θηρισάντοιν,
γνοίης χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.

*230.

Τῆμος δ' — ἠέλιος (γὰρ) ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
ἄρτι παραγγέλλει μέσσατον ἦμαρ ἔχων —
δείπνου δὴ λήγοιμεν, ὅσον τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριξάμενοι.
χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω
εὐειδὴς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

231.

Τυρταίου. (7.)

Ἤδ' ἀρετή, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῷ·
ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληϊ τε παντί τε δήμῳ,
ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ.

*232.

(Μιμνέρμου.)

Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἥβης
ἀγλαὸν ἄνθος ἔχων ἐν φρεσὶν ἐσθλὰ νοῇ,
τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν· οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
δὶς πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου
θνητοῖς ἀνθρώποισι. καλὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέγχει
οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἅπτεται ἀκροτάτης.

*233.

(Μιμνέρμου.)

Ἆ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
ἄθλων εἰς Ἀΐδεω δῶμα μέλαν καταβῇ,
πρὶν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβλῆναί περ ἀνάγκῃ,
ἐξετάσαι τε φίλους, ὅντιν' ἔχουσι νόον.

234.

Μιμνέρμου. (5).

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρώς,
πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης
τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὤφελεν εἶναι·
ἀλλ' ὀλιγοχρόνιος γίνεται ὥσπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεσσα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.

*235.

Οὔποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω
δύσλοφον, οὐδ' εἴ μοι Τμῶλος ἔπεστι κάρῃ.

*236.

Δειλοί τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰσίν,
τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ πρήξιες ἰθύτεραι.

237.

Ῥηϊδίη τοι πρῆξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

238.

Τόλμα θυμὲ κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθώς·
δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὀξυτέρη·
μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
ἄχθεο, μηδ' ἄχθει μητὲ φίλους ἀνία
μηδ' ἐχθροὺς εὔφραινε. θεῶν δ' εἱμαρμένα δῶρα
οὐκ ἄν ῥηϊδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
οὔτ' ἄν πορφυρέης καταδὺς ἐς πυθμένα λίμνης,
οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχῃ Τάρταρος ἠερόεις.

239.

Ἄνδρα τοι ἐστ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἐξαπατῆσαι,
ὡς ἐν ἐμοὶ γνώμη, Κύρνε, πάλαι κέκριται.

*240.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
μὴ πίνουσ' ἄστρου καὶ κυνὸς ἀρχομένου.

*241.

(Ἀρχιλόχου.)

Δεῦρο σὺν αὐλητῆρι· παρὰ κλαίοντι γελῶντες
πίνωμεν, κείνου κήδεσι τερπόμενοι.

*242.

Εὔδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλευς φυλάκεσσι μελήσει
ἀστυφέλης† ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.

*243.

Ναὶ μὰ Δί', εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὕδει,
ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἀρπαλέως.

*244

Νῦν μὲν πίνοντες τερπώμεθα, καλὰ λέγοντες·
ἄσσα δ' ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

245.

Σοὶ δ᾽ ἐγὼ οἷά τε παιδὶ πατὴρ ὑποθήσομαι αὐτὸς
ἐσθλά· σὺ δ᾽ ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλευ·
μή ποτ᾽ ἐπειγόμενος πρήξῃς κακόν, ἀλλὰ βαθείῃ
σῇ φρενὶ βούλευσαι σῷ ἀγαθῷ τε νόῳ.
τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμός τε νόος τε,
βουλὴ δ᾽ εἰς ἀγαθὸν καὶ νόος ἐσθλὸν ἄγει.

*246.

(Μιμνέρμου.)

Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάσομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σὺ
αὔλει, καὶ Μουσῶν μνησόμεθ᾽ ἀμφότεροι.
αὗταί γὰρ τάδ᾽ ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἐμοὶ μέλπειν ἀμφιπεριχτίοσιν.

*247.

Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργὴν ἀπάτερθεν ὁρῶντι
γινώσκειν χαλεπόν, καίπερ ἐόντι σοφῷ.
οἱ μὲν γὰρ κακότητα καταχρύψαντες ἔχουσιν
πλούτῳ, τοὶ δ᾽ ἀρετὴν οὐλομένῃ πενίῃ.

*248.

(Μιμνέρμου.)

Ἐν δ' ἥβῃ πάρα μὲν ξὶν ὁμήλικι πάννυχον εὕδειν,
ἱμερτῶν ἔργων ἐξ ἔρον ἱέμενον,
ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' αὐλητῆρος ἀείδειν. 106
τούτων οὐδέν τοι† ἄλλ' ἐπιτερπνότερον
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί· τί μοι πλοῦτός τε καὶ αἰδώς;
τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.

*249.

(Μιμνέρμου.)

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτε θανόντας
κλαίουσ', οὐδ' ἥβης ἄνθος ἀπολλύμενον. 107

[250] = 38.

Κύρνε, φίλους προς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
συμμίσγων ὀργὴν οἷος ἕκαστος ἔφυ.
νῦν μὲν τῷδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἀλλοῖος πέλευ ὀργήν·
χρεισσων τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

*251.

Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτὴν
γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι·
ὄρφνη γὰρ τέταται πρό γε τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι,
κοὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης.

*252.

Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἐόντα,
οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον.

[253] = 5.

Κύρνε, κύει πόλις ἥδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκῃ ἄνδρα
ὑβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος·
ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔασι σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.

*254.

Οὕτω χρὴ τόν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα
ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ.

---

*255.

Δημῶναξ, σὺ δὲ πολλὰ φέρεις βαρύ· οὐ γὰρ ἐπίστῃ
τοῦθ' ἕρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ἦι.

*256.

Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἳ ἐν Λακεδαίμονι δίη
ναίετ' ἐπ' Εὐρώτᾳ καλλιρόῳ ποταμῷ,
εἴ ποτε βουλεύσαιμι φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι·
εἰ δέ τι κεῖνος ἐμοί, δὶς τόσον αὐτὸς ἔχοι.

*257.

Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος·
οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι,
γινώσκων χαλεπὸν μέν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται,
ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.

*258.

Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον, ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη
τοῦθ' ἕρδειν· τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.
ἤδη καὶ πτερύγεσσιν ἐπαίρομαι ὥστε πετεινὸν
ἐκ λίμνης μεγάλης, ἄνδρα κακὸν προφυγών,
βρόχον ἀπορρήξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτὼν
ὕστερον ἡμετέρην γνώσῃ ἐπιφροσύνην.

*259.

Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καί σ' ἐκέλευσεν
οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλίην . . . . .

260.

Ὕβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε καὶ Κολοφωνα
καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ὔμμ' ἀπολεῖ.

---

*261 (= 86).

[Ἐς βάσανον δ᾽ ἐλθὼν παρατριβόμενός τε μολύβδῳ]
χρυσὸς ἄπεφθος ἐὼν καλὸς ἅπασιν ἔσῃ.

*262.

Ὤ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
τοῖς δὲ φίλοισι πόνος δεινὰ παθὼν γενόμην.

263. (= 6).

Κύρν᾽, οἱ πρόσθ᾽ ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
νυν ἀγαθοί· τίς κεν ταῦτ᾽ ἀνέχοιτ᾽ ἐσορῶν,
τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμοτέρους, κακίους δὲ λαχόντας
τιμῆς; μνηστεύει δ᾽ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνήρ.
ἀλλήλους δ᾽ ἀπατῶντες ἐπ᾽ ἀλλήλοισι γελῶσιν,
οὔτ᾽ ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

*264.

Χρήματ' ἔχων πενίην μοι ὀνείδισας· ἀλλὰ τὰ μέν μοι
ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενος.

*265.

Πλοῦτε, θεῶν κ'λλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων,
σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὢν γίνεται ἐσθλὸς ἀνήρ.

*266.

Ἥβης μέτρον ἔχοιμι, φιλοῖ δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
Λητοίδης καὶ Ζεύς, ἀθανάτων βασιλεύς,
ὄφρα δίκῃ ζώοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
ἥβῃ καὶ πλούτῳ θυμὸν ἰαινόμενος.

267.

Μή με κακῶν μίμνησκε· πεπονθά τοι οἷά τ' Ὀδυσσεύς,
ὅστ' Ἀΐδεω μέγα δῶμ' ἦλυθεν ἐξαναδύς,
ὃς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλέϊ θυμῷ
Πηνελόπης ἔμφρων κουριδίης ἀλόχου,
ἣ μιν δήθ' ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδὶ μένουσα,
ὄφρ' ἧς γῆς ἐπέβη δαιδαλέου τε λέχους.

*268.

(Μιμνέρμου.)

Ἐμπίομαι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων,
οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἵ με λέγουσι κακῶς·
ἀλλ' ἧβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἣ μ' ἐπιλείπει,
κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

269.

Κύρνε, παροῦσι† φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
ζητῶμεν δ' ἔλκει φάρμακα φυομένῳ.

*270.

Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποις μούνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν,
ἄλλοι δ' Οὔλυμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν·
ᾤχετο μὲν Πίστις μεγάλη θεός, ᾤχετο δ' ἀνδρῶν
Σωφροσύνη· Χάριτές τ', ὦ φίλε, γῆν ἔλιπον·
ὅρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἄζεται ἀθανάτους·
εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιται, οὐδὲ θέμιστας
οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐνομίας.
ἀλλ' ὄφρα τις ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
εὐσεβέων περὶ θεούς, Ἐλπίδα προσμενέτω,
εὐχέσθω δὲ θεοῖσι, καὶ ἀγλαὰ μηρία καίων
Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεί,
οἳ θεῶν ἀθανάτων οὐδὲν ὀπιζόμενοι
αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα,
αἰσχρὰ † κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι.

[271] = 303.

Μή ποτε τόν παρεόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεύνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

*272.

Εἴη μοι πλουτεῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνέων
ζώειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

*273.

Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὔχομαι, ἀλλὰ μοι εἴη
ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

*274.

(*Πλοῦτος καὶ σοφίη θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεί·*
οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαις·)
ὡς δ' αὕτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,
ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι.

[275] = 83.

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἄμεινον·
αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

*276.

Ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὔατα καὶ νόος ἀνδρῶν
ἐν μέσσῳ στηθέων ἐν συνετοῖς φύεται.

*277.

Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μή ποθ' ὁμάρτει,
εὖτ' ἂν ὁδοῦ στέλλῃ τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην.

*278.

Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·
τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.

*279.

Ἐκ κακεταιρείης κακὰ γίνεται· εὖ δὲ καὶ αὐτὸς
γνώσῃ, ἐπεὶ μεγάλους† ἤλιτες ἀθανάτους.

280.

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον·
ἀνθρώποις γνώμη πείρατα παντὸς ἔχει.
ὦ μάκαρ, ὅστις δή μιν ἔχει φρεσίν· ἢ πολὺ κρείσσων
ὕβριος οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου
ἔστι· κακῶν δὲ βροτοῖσι (κυρεῖ) τῶνδ' οὔτι κάκιον·
πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότης.

281.

Εἴ κ' εἴης ἔργων αἰσχρῶν ἀπαθὴς καὶ ἀεργός,
Κύρνε, μεγίστην κεν πεῖραν ἔχοις ἀρετῆς.

282.

Κύρνε, θεοὺς αἰδοῦ καὶ δείδιθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
εἴργει μήθ' ἔρδειν μήτε λέγειν ἀσεβῆ.

*283.

Δημοφάγον δὲ τύραννον, ὅπως ἐθέλεις, καταχλῖναι
οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

284.

Οὐδένα, Κύρν', αὐγαὶ φαεσιμβρότου ἠελίοιο
ἄνδρ' ἐφορῶσ' ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέμαται.

*285.

Νοῦς ἀγαθὸν καὶ γλῶσσα· τὰ δ' ἐν παύροισ. πέφυκεν
ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.

*286.

Οὔτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖαν
δυστυχίην, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι.
οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμποι,
θνητὸς ἀνὴρ δώροις βουλόμενος† προφύγοι.

*287.

Οὐκ ἔραμαι κλισμῷ βασιληΐῳ ἐγκατακεῖσθαι
τεθνεώς, ἀλλά τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.
ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖοιν στρῶμα θανόντι·
τὸ† ξύλον† ἢ σκληρὸν γίνεται ἢ μαλακόν.

*288.

Μήτι θεοὺς ἐπίορκον ἐπόμνυθι· οὐ γὰρ ἀνεκτὸν
ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον.

289.

Ὄρνιθος φωνήν, Πολυπαΐδη ὀξὺ βοώσης
ἤκουσ', ἥτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
ὡραίου· καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
ὅττι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς,
οὐδέ μοι ἠμίονοι κύφων' ἕλκουσιν ἀρότρου,
τῆς ἄλλης† μνηστῆς† εἵνεκα ναυτιλίης.

*290.

Οὐκ εἶμ', οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ κεκλήσεται, οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
οἰμωχθεὶς ὑπὸ γῆν εἶσι τύραννος ἀνήρ.
οὐδ' ἂν ἐκεῖνος ἐμοῦ τεθνηότος οὔτ' ἀνιῷτο,
οὔτε κατὰ βλεφάρων θερμὰ βάλοι δάκρυα.

*291.

Οὔτε σε κωμάζειν ἀπερύκομεν οὔτε καλοῦμεν·
ἀρπαλέος παρεών, καὶ φίλος, εὖτ' ἂν ἀπῇς.

*292.

Αἴθων† μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θήβην
οἰκῶ, πατρῴας γῆς ἀπερυκόμενος.

*293.

Μή μ' ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
Ἀργυρί· σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπι,
ἡμῖν δ' ἄλλα μέν ἐστι, γύναι, κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
φεύγομεν, ἀργαλέη δ' οὐκ ἔπι δουλοσύνη,
οὐδ' ἡμᾶς περνᾶσι· πόλις γε μέν ἐστι καὶ ἡμῖν
καλή, Ληθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.

294.

Μή ποτε παρ κλαίοντα καθεζόμενοι γελάσωμεν,
τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύρν', ἐπιτερπόμενοι.

295.

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεῖ ἐξαπατῆσαι,
Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥᾴδιον ἐξαπατᾶν.

296.

(*Πολλὰ φέρειν εἴωθε δέος θνητοῖσι βροτοῖσιν*
πταίσματα, τῆς γνώμης, Κύρνε, ταρασσομένης.)

297.

(*Οὐδέν, Κύρν', ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα*
πημαίνει, θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.)

298.

(*Οὐδέν, Κύρν', ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός.* 12
μάρτυς ἐγώ, σὺ δ' ἐμοὶ γίνου ἀληθοσύνης.)

299.

(*Ἤδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός,* 12
τεθνηκὼς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι.) 12

Ἐλεγείων β'.

*300.

Σχέτλι' Ἔρως, μανίαι σ' ἐτιθηνήσαντο λαβοῦσαι·
ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ἰλίου ἀκρόπολις,
ὤλετο δ' Αἰγείδης Θησεὺς μέγας, ὤλετο δ' Αἴας
ἐσθλὸς Ὀϊλιάδης σῇσιν ἀτασθαλίαις.

*301.

Ὦ παῖ, ἄκουσον ἐμεῦ, δαμάσας φρένας· οὔ τοι ἀπειθῇ
μῦθον ἐρῶ τῇ σῇ καρδίῃ οὐδ' ἄχαριν·
ἀλλὰ τλῆθι νόῳ συνιεῖν ἔπος· οὔ τοι ἀνάγκη
τοῦθ' ἕρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ᾖ.

302.

Μή ποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεύνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος·
πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια
καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ· τῶν δὲ σὺ μὴ ξυνίει.

*303.

Χαιρήσεις τῇ πρόσθε παροιχομένῃ φιλότητι,
τῆς γὰρ ἐπερχομένης οὐκέτ᾽ ἔσῃ ταμίης.

*304. (= 132)

[*Δὴν δὴ, παῖ, φίλοι ὦμεν· ἔπειτ᾽ ἄλλοισιν ὁμίλει,]*
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστιος ἀντίτυπον.

305.

Οὔποθ᾽ ὕδωρ καὶ πῦρ συμμίξεται· οὐδέ ποθ᾽ ἡμεῖς 12
πιστοὶ ἐπ᾽ ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἐσσόμεθα.

306.

Φρόντισον ἔχθος ἐμὸν καὶ ὑπέρβασιν, ἴσθι δὲ θυμῷ,
ὥς σ᾽ ἐφ᾽ ἁμαρτωλῇ τίσομαι ὡς δύναμαι·

307.

Παῖ, σὺ μὲν αὔτως ἵππῳ, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,

* * *

αὖθις ἐπὶ σταθμοὺς ἦλυθες ἡμετέρους, 12
ἡνίοχόν τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλὸν
κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσεά τε σκιερά.

308.

Σόλωνος (21.)

Ὄλβιος, ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
θηρευταί τε κύνες καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.

*309.

(Σόλωνος.)

Οστις μὴ παῖδάς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους
καὶ κύνας, οὔποτέ οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ.

*310.

Ὦ παῖ, (ὃς) ἰκτίνοισι πολυπλάγκτοισιν ὁμοῖος
ὀργήν, ἄλλοτε τοῖς, ἄλλοτε τοῖσι φιλέαι.

*311.

Ὦ παῖ, τὴν μορφὴν μὲν ἔφυς καλός, ἀλλ᾽ ἐπίκειται
καρτερὸς ἀγνώμων σῇ κεφαλῇ στέφανος·
ἰκτίνου γὰρ ἔχεις ἀγχιστρόφου ἐν φρεσὶν ἦθος,
ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

---

*312.

Ὦ παῖ, ὃς εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
οὐδέ τις ἀντ᾽ ἀγαθῶν ἐστὶ χάρις παρὰ σοί·
οὐδέν πώ μ᾽ ὤνησας· ἐγὼ δὲ σὲ πολλάκις ἤδη
εὖ ἔρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον.

*313.

Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον· οὔτε γὰρ ἵππος
ἡνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κονίῃ,
ἀλλὰ τὸν ὕστερον ἄνδρα φέρει κριθαῖσι κορεσθείς·
ὡς δ᾽ αὕτως καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ.

*314.

Ὦ παῖ, μαργοσύνῃς ἀπὸ μὲν νέον ὤλεσας ἐσθλόν,
αἰσχύνη δὲ φίλοις ἡμετέροις ἐγένου,
ἄμμε δ᾽ ἀνέψυξας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θυελλῶν
ἦκά † γ᾽ ἐνωρμίσθην νυκτὸς ἐπειγόμενος.

*315.

Ὥραιος καὶ Ἔρως ἐπιτέλλεται, ἡνίκα περ γῆ
ἄνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεξομένη,

* * *

τῆμος Ἔρως προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον,
εἶσιν ἐπ᾽ ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς.

*316.

Οὐκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ᾽ εἴ μοι ἄμεινον
πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσσεται, ὦ καλὲ παῖ·
οὐ γὰρ ἁμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικραῖσι κάθημαι,
τῶν δὲ καλῶν παίδων οὐ τίσις οὐδ᾽ ἀδίκων.

*317.

Ὦ παῖ, μή μ᾽ ἀδίκει, ἔτι σοι καταθύμιος εἶναι
βούλομαι, εὐφροσύνῃ τοῦτο συνεὶς ἀγαθῇ·
οὐ γάρ τοί με δόλῳ παρελεύσεαι· οὐδ᾽ ἀπάτῃσι
νικήσας ποτ᾽ ἔχεις τὸ πλέον ἐξοπίσω.
ἀλλά σ᾽ ἐγὼ τρώσω φεύγοντά περ, ὥς ποτέ φασιν
Ἰασίου κούρην, παρθένον† Ἰασίην†,
ὡραίην περ ἐοῦσαν, ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν
φεύγειν· ζωσαμένη δ᾽ ἔργ᾽ ἀτέλεστα τέλει,
πατρὸς νοσφισθεῖσα δόμων, ξανθὴ Ἀταλάντη·
ὤχετο δ᾽ ὑψηλὰς ἐς κορυφὰς ὀρέων,
φεύγουσ᾽ ἱμερόεντα γάμον, χρυσῆς Ἀφροδίτης
δῶρα· τέλος δ᾽ ἔγνω καὶ μάλ᾽ ἀναινομένη.

*318.

Ὦ παῖ, μή με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,
μηδέ με σὴ φιλότης δώματα Περσεφόνης
οἴχηται προφέρουσα· θεῶν δ᾽ ἐποπίζεο μῆνιν
βάξιν τ᾽ ἀνθρώπων, ἤπια νωσάμενος.

*319.

Ὦ παῖ, μέχρι τίνος με προφεύξεαι; ὥς σε διώκων
δίζημ᾽· ἀλλά τί μοι τέρμα γένοιτο κιχεῖν
σῆς ὀργῆς· σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμὸν
φεύγεις, ἰκτίνου σχέτλιον ἦθος ἔχων.
ἀλλ᾽ ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν· οὐκέτι δηρὸν
ἕξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου.

*320.

Θυμῷ γνούς, ὅτι παιδείας πολυηράτου ἄνθος
ὠκύτερον σταδίου, τοῦτο συνεὶς χάλασον
δεσμοῦ, μή ποτε καὶ σὺ βιήσεαι, ὄβριμε παίδων,
Κυπρογενοῦς δ᾽ ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,
ὥσπερ ἐγὼ νῦν οἶδ᾽ ἐπὶ σοί· σὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,
μηδέ σε νικήσῃ παῖδα ἴση κακότης.

*321.

Οὐκ ἔλαθες κλέψας, ὦ παῖ· καὶ γάρ σε διῶμμαι·
τούτοις δ' οἷσπερ νῦν ἄρθμιος ἠδὲ φίλος
ἔπλευ, ἐμὴν δὲ μεθῆκας ἀτίμητον φιλότητα,
οὐ μὲν δὴ τούτοις γ' ἦσθα φίλος πρότερον.
ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων σ' ἐδόκουν θήσεσθαι ἑταῖρον
πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἔχεισθα φίλον.
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδων κεῖμαι· σὲ δὲ μήτις ἁπάντων
ἀνθρώπων ἐσορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.

*322.

Ὦ παῖ, ἐπεί τοι δῶκε θεὰ χάριν ἱμερόεσσαν
Κύπρις, σὸν δ' εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει,
τῶνδ' ἐπάκουσον ἐπῶν καὶ ἐμὴν χάριν· ἔνθεο θυμῷ,
γνους ἔρος ὡς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.

*323.

Κυπρογένη, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
θυμοβόρους, τρέψον δ' αὖθις ἐς εὐφροσύνας,
μερμήρας δ' ἀπόπαυε κακάς, δὸς δ' εὔφρονι θυμῷ
μέτρ' ἥβης τελέσαντ' ἔργματα σωφροσύνης.

*324.

Ὦ παῖ, ἕως ἂν ἔχῃς λείαν γέννν, οὔποτέ σ᾽ αἰτῶν
παύσομαι, οὐδ᾽ εἰ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.
σοί τε διδοῦν ἔτι καλόν, ἐμοί τ᾽ οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
αἰτεῖν· ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων·
αἰδέο μ᾽, ὦ παῖ, (ἐμοὶ δὲ) δίδου χάριν, εἰ ποτε καὶ συ
ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου,
χρῄζων καὶ ἐπ᾽ ἄλλον ἐλεύσεαι, ἀλλά σε δαίμων
δοίη τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

*325.

Ὄλβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἴκαδε δ᾽ ἐλθὼν
εὕδει σὺν καλῷ παιδὶ πανημέριος.

*326.

Οὐκέτ᾽ ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ᾽ ἀπελάκτισ᾽ ἀνίας,
μόχθους τ᾽ ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφυγον,
ἐκλέλυμαι δὲ πόθου πρὸς ἐϋστεφάνου Κυθερείης·
σοὶ δ᾽, ὦ παῖ, χάρις ἔστ᾽ οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ

*327.

Αἰαῖ, παιδὸς ἐρῶ ἁπαλόχροος, ὅς με φίλοισιν
πᾶσι μάλ᾽ ἐκφαίνει, κοὐκ ἐθέλοντος ἐμοῦ·
τλήσομαι οὐ κρύψας ἀεκούσια πολλὰ βίαια·
οὐ γὰρ ἐπ᾽ αἰκελίῳ παιδὶ δαμεὶς ἐφάνην.

*328.

(Εὐήνου.)

Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεί ποτε καὶ Γανυμήδους
ἤρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεύς,
ἁρπάξας δ᾽ ἐς Ὄλυμπον ἀνήγαγε, καί μιν ἔθηκεν
δαίμονα, παιδείης ἄνθος ἔχοντ᾽ ἐράτον.
οὕτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὕνεκα κἀγὼ
ἐξεδάμην† καλοῦ παιδὸς ἔρωτι δαμείς.

329.

Ὦ παῖ, μὴ κώμαζε, γέροντι δὲ πείθεο ἀνδρί·
οὔ τοι κωμάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέῳ.

330.

Πικρὸς καὶ γλυκύς ἐστι καὶ ἁρπαλέος καὶ ἀπηνής,
ὄφρα τέλειος ἔῃ, Κύρνε, νέοισιν ἔρως·
ἢν μὲν γὰρ τελέσῃ, γλυκὺ γίνεται· ἢν δὲ διώκων
μὴ τελέσῃ, πάντων τοῦτ᾽ ἀνιηρότατον.

*331.

Αἰεὶ παιδοφίλῃσιν ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι κεῖται
δύσμορον, ἀργαλέον μνῆμα φιλοξενίης†.
χρὴ γάρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
ὥσπερ κληματίνῳ χεῖρα πυρὶ προσάγειν.

*332.

Ναῦς πέτρῃ προσέκυρσας ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτών,
ὦ παῖ, καὶ σαπροῦ πείσματος ἀντελάβου.

*333.

Οὐδαμά σ᾽ οὐδ᾽ ἀπεὼν δηλήσομαι· οὐδέ με πείσει
οὐδεὶς ἀνθρώπων ὥστε με μή σε φιλεῖν.

*334.

Ὦ παίδων κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων,
στῆθ' αὐτοῦ καί μου παῦρ' ἐπάκουσον ἔπη.

*335.

Παιδός τοι χάρις ἐστί, γυναικὶ δὲ πιστὸς ἑταῖρος
οὐδείς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρεόντα φιλεῖ.

*336.

Παιδὸς ἔρως καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθέσθαι·
πολλὸν δ' εὑρέσθαι ῥῆτερον ἢ τελέσαι.
μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέμαται κακά, μυρία δ' ἐσθλά·
ἀλλ' ἔν τοι ταύτῃ † καί τις ἔνεστι χάρις.

*337.

Οὐδαμά πω κατέμεινας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
αἰεὶ σπουδαίην ἔρχεαι ἀγγελίην.

*338.

Ὄλβιος ὅστις παιδὸς ἐρῶν οὐκ οἶδε θάλασσαν,
οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νὺξ ἐπιοῦσα μέλει.

*339.

Καλὸς ἐὼν κακότητι φρενῶν δειλοῖσιν ὁμιλεῖς
ἀνδράσι καὶ διὰ τοῦτ᾽ αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχεις,
ὦ παῖ· ἐγὼ δ᾽ ἀέκων τῆς σῆς φιλότητος ἁμαρτών,
ὠνήμην ἔρδων οἷά τ᾽, ἐλεύθερος ὤν.

*340.

Ἄνθρωποί σ᾽ ἐδόκουν χρυσῆς παρὰ δῶρον ἔχοντα
ἐλθεῖν Κυπρογενοῦς . . . . . .

*341.

. . . . . (Κυπρογενοῦς) δῶρον ἰοστεφάνου
γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,
ἢν μὴ Κυπρογενὴς δῷ λύσιν ἐκ χαλεπῶν.

*342.

Κυπρογενὲς Κυθέρεια δολοπλόκε, σοί τι περισσὸν
Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν·
δαμνᾷς δ᾽ ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας, οὐδέ τίς ἐστιν
οὕτως ἴφθιμος καὶ σοφὸς ὥστε φυγεῖν.

ΠΥΘΕΡΜΟΣ.

Σκόλιον.

Οὐδὲν ἦν ἄρα τἄλλα πλὴν ὁ χρυσός.

ΙΠΠΩΝΑΞ.

Βιβλίον α'.

1.

Ἔβωσε Μαίης παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν·
„Ἑρμῆ κυνάγχα, Μηονιστὶ Κανδαῦλα,
φωρῶν ἑταῖρε, δεῦρό μοι σκαπαρδεῦσαι.“

2.

Ὡς οἱ μὲν ἀγεῖ Βουπάλῳ κατηρῶντο.

3.

Τί τῷ τάλαντι Βουπάλῳ συνοίκησας;

*4.

Ἰκούσατ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἄλλ' ἥκω . . . .

* * *

Ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλος κατήσχυνεν . . .

5.

Τούτοισι θήπων τοὺς Ἐρυθραίων παῖδας
οὕς [φησι] μητροκοίτας Βούπαλος σὺν Ἀρήτῃ
†κνίζων καὶ φελίζων τὸν δυσώνυμον ἄρτον†.

6.

Ὁ δ' ἐξολισθὼν ἱκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἑπτάφυλλον, ἣν θίεσκε Πανδώρῃ
Θαργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμάκου.

7.

Ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
κύλιξ, ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξεν.

8.

. . . . . ἐκ δὲ τῆς πέλλης
ἔπινον, ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη
προὔπινεν.

9.

Πᾶσαν (δ' ἑταῖρ') ὅδευε τὴν ἐπὶ Σμύρνης·
ἴθι διὰ Λυδῶν παρὰ τὸν Ἀττάλεω τύμβον
καὶ σῆμα Γύγεω καὶ μεγάστρου† στήλην
†καὶ μνήματ' ὥτος μυτάλιδι† πάλμυδος,
πρὸς ἥλιον δίνοντα γαστέρα τρέψας. 5

10.

Ερμῆ, φίλ' Ἑρμῆ, Μαιαδεῦ, Κυλληναῖε,
ἐπεύχομαί τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ.

11.

Λὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγῶ
καὶ βαμβακύζω.

12.

Λὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι καὶ κυπασσίσκον
καὶ σαμβαλίσκα κἀσκερίσκα καὶ χρυσοῦ
στατῆρας ἑξήκοντα τοὐτέρου τοίχου†.

13.

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε κω χλαῖναν
δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς,
οὔτ' ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσιν
ἔκρυψας, ὡς μή μοι χίμετλα ῥήγνυται.

14.

Ἐμοὶ δὲ Πλοῦτος, ἔστι γὰρ λίην τυφλός
ἐς τῳχί' ἐλθὼν οὐδάμ' εἶπεν· Ἱππῶναξ,
δίδωμί σοι μνᾶς ἀργύρου τριήκοντα,
καὶ πόλλ' ἔτ' ἄλλα· τὰς φρένας γὰρ δείλαιος.

Βιβλίον β'.

15.

Ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

Ἐξ ἀδήλων βίβλων.

Χωλίαμβοι.

*16.

Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἷς ἀργός.

17.

Δύ' ἡμέραι γυναικός εἰσιν ἥδισται,
ὅταν γαμῇ τις κἀκφέρῃ τεθνηκυῖαν.

18.

Ὦ Ζεῦ πάτερ, θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ,
τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσὸν † ἀργύρου, πάλμυ;

REESE LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA.

19.

Παρ' ᾧ σὺ λευκόπεπλον ἡμέρην μεινας
προς μὲν κυνήσειν τὸν Φλυησίων Ἑρμῆν.

20.

Συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην.

21.

Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύβδην
θυννίδα τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν
πέτρας ὀρείας, σῦκα μέτρια τρώγων,
καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

* * *

οὐκ ἀτταγᾶς τε καὶ λαγὼς καταβρύκων,
οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων,
οὐδ' ἀττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων.

22.

Ἐπ' ἁρμάτων τε καὶ Θρηϊκίων πώλων
λευκῶν ἰών κοτ' ἐγγὺς Ἰλίου πύργων
ἀπηναρίσθη Ῥῆσος, Αἰνειῶν πάλμυς.

23.

Κακοῖσι δώσω την πολύστονον ψυχήν,
ἢν μη ἀποπέμψῃς ὡς τάχιστά μοι κριθέων
μέδιμνον, ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
κυκεῶνα, πίνων φάρμακον πονηρίης.

24.

. . . . . Καὶ Μύσων, ὃν ὠπόλλων
ἀνεῖπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

25.

Καὶ τοὺς σολοίκους, ἢν λάβωσι, περνᾶσιν,
Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφιτεύσοντας.

26.

Οἴκει δ' ὄπισθε τῆς πόλιος ἐν Σμύρνῃ,
μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

27.

Μιμνῆ κακομήχανε, μηκέτι γράψῃς
ὄφιν τριήρευς ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ
ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
αὕτη γάρ ἐστι συμφορή τε καὶ κλῃδὼν
† Νικύρτα καὶ Σάβαυνι τῷ κυβερνήτῃ,
ἢν αὐτὸν ὄπφις τωντικνήμιον δάκνῃ.

28.

Ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυρσιν,
ὅκου τὸν ἕρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
ἄνθρωπον εὗρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα
— οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα — πυθμένι στοιβῆς.

29.

Κριγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κῆρυξ.

Τρίμετρα.

*30.

Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,
τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔδνον λαμβάνειν·
αὕτη γὰρ ἡ προὶξ οἰκίαν σώζει μόνη.
ὅστις δὲ τρυφερὰν τὴν γυναῖκ' ἄγει λαβὼν
. . . . . .
συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
εὔνουν, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

31.

Ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

Τετράμετρα.

32.

Λάβετέ μου θαἰμάτια, κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν·
ἀμφιδέξιος γάρ εἰμι κοὐχ ἁμαρτάνω κόπτων.

33.

Καὶ δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέος κρέσσων.

34.

Εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρεινα.

Ἑξάμετρα.

35.

Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν ποντοχάρυβδιν, τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, ὃς ἐσθλει οὐ κατὰ κόσμον, ἔννεφ᾽, ὅπως ψηφῖδι κακὸς κακὸν οἶτον ὄληται βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θῖν᾽ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.

ΑΝΑΝΙΟΣ.

Χωλίαμβοι.

1.

Χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τἆλλα.

* * *

Εἴ τις καθείρξαι χρυσὸν ἐν δόμοις πολλὸν
καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δύ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνοίη χ' ὅσῳ τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.

2.

Καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.

3.

Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις,
ἢ Νάξον ἢ Μίλητον ἢ θείην Κλάρον,
ἵκου καθ' ἱερῶν, ἢ Σκύθας ἀφίξεαι.

Τετράμετρα.

4.

Ἔαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χειμῶνι·
τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκέης φύλλου·
ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ κρεῖας·
δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν †·
καὶ κυνῶν αὕτη τόθ' ὥρη καὶ λαγῶν κἀλωπήκων.
ὄϊος αὖθ', ὅταν θέρος τ' ᾖ κἠχέται βαβράζωσιν.
εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρῶμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπὴς ἐν μυττωτῷ.
βοῦς δὲ πιανθείς, δοκέω μέν, καὶ μεσέων νυκτῶν ἡδὺς
κἠμέρης.

ΑΝΑΚΡΕΩΝ.

Μέλη.

1—2.

(Ὕμνοι κλητικοί).

1.

(εἰς Ἄρτεμιν).

Γουνοῦμαί σ', ἐλαφηβόλε,
ξανθὴ παῖ Διός, ἀγρίων
δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν·
ἥ κου νῦν ἐπὶ Ληθαίου
δίνῃσι θρασυκαρδίων
ἀνδρῶν ἑσκατορᾷς πόλιν
χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
ποιμαίνεις πολιήτας.

2.

(εἰς Διόνυσον.)

Ὦναξ, ᾧ δαμάλης Ἔρως
καὶ Νύμφαι κυανώπιδες
πορφυρέη τ᾽ Ἀφροδίτη
συμπαίζουσιν· ἐπιστρέφεαι δ᾽
ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων,
γουνοῦμαί σε· σὺ δ᾽ εὐμενὴς
ἔλθ᾽ ἡμῖν, κεχαρισμένης δ᾽
εὐχωλῆς ἐπακούειν.
Κλευβούλῳ δ᾽ ἀγαθὸς γενεῦ
σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ᾽ ἔρωτ᾽,
ὦ Δεύννσε, δέχεσθαι.

3—4.

(πρὸς Κλεόβουλον.)

3.

Κλευβούλου μὲν ἔγωγ' ἐρῶ,
Κλευβούλῳ δ' ἐπιμαίνομαι,
Κλεύβουλον δὲ διοσκέω.

4.

Ὦ παῖ παρθένιον βλέπων,
δίζημαί σε, σὺ δ' οὐ κοεῖς,
οὐκ εἰδώς, ὅτι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

5.

(πρὸς Λεύκασπιν.)

Ψάλλω δ' εἴκοσι (Λυδίην)
χορδῇσιν μαγάδην ἔχων,
ὦ Λεύκασπι, σὺ δ' ἠβᾷς.

Πρὸς Σμερδίην.

6.

Μεγάλῳ δηὖτέ μ' Ἔρως
ἔκοψεν ὥστε χαλκεὺς
πελέκει, χειμερίῃ
δ' ἔλουσεν ἐν χαράδρῃ.

* * *

ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς
κόμης ἄμωμον ἄνθος.

7.

Θρῃκίην σίοντα χαίτην.

8—10.

(εἰς Μεγίστην.)

8.

Ὁ Μεγίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες, ἐπεί τε στεφανοῦταί τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.

9.

Μυθιῆται (δ') ἀνὰ νῆσόν τε, Μεγίστη, διέπουσιν ἱερόν τ' ἄστυ τὸ Νυμφέων.

10.

. . . . . ἐγὼ δὲ μισέω πάντας, ὅσοι χθονίους† ἔχουσι ῥυθμοὺς καὶ χαλεπούς· μεμάθηκά σ', ὦ Μεγίστη, τῶν ἀβακιζομένων.

11—12.

Εἰς Ἀρτέμωνα.

11.

Ξανθῇ δέ γ' Εὐρυπύλῃ μέλει ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.

12.

Πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον,
καλύμματ᾽ ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους
ἐν ὠσί, καὶ ψιλὸν περὶ
πλευρῇσι (δέρμ᾽ ἦει) βοός,

νήπλυτον εἴλυμα κακῆς
ἀσπίδος, ἀρτοπώλισιν
καθελοπόρνοισιν ὁμι-
λέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
κίβδηλον εὑρίσκων βίον·

πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ δεθεὶς
αὐχένα, πολλὰ δ᾽ ἐν τροχῷ,
πολλὰ δὲ νῶτον σκυτίνῃ
μάστιγι θωμιχθείς, κόμην
πώγωνά τ᾽ ἐκτετιλμένος.

νῦν δ᾽ ἐπιβαίνει σατινέων,
χρύσεα φορέων καθέρματα
πάϊς Κύκης, καὶ σκιαδί-
σκην ἐλεφαντίνην (ἀβραῖς)
φορεῖ γυναιξὶν αὔτως.

13.

Πῶλε Θρηϊκίη, τί δή με
λοξὸν ὄμμασιν βλέπουσα
νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δέ
μ᾽ οὐδὲν εἰδέναι σοφόν;

ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἄν τοι
τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
ἡνίας δ᾽ ἔχων στρέφοιμί
σ᾽ ἀμφὶ τέρματα δρόμου.

νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκεαι
κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις·
δεξιὸν γὰρ ἱππόσειρην
οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

14.

Φέρ᾽ ὕδωρ, φέρ οἶνον, ὦ παῖ,
φέρε δ᾽ ἀνθεμεῦντας ἡμὶν
στεφάνους, ἔνεικον, ὡς δὴ
πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω.
. . . . . .
. . . . . .

* * *

Ἄγε δή, φέρ᾽ ἡμίν, ὦ παῖ,
κελέβην, ὅκως ἄμυστιν
προπίω, τὰ μὲν δέκ᾽ ἐγχέας
ὕδατος, τὰ πέντε δ᾽ οἴνου
κυάθους, ὡς ἀνυβριστὶ
ἀνὰ δηὖτε βασσαρήσω.

* * *

Ἄγε δηὖτε μηκέθ᾽ οὕτω
πατάγῳ τε καὶ λαλητῷ
Σκυθικὴν πόσιν παρ᾽ οἴνῳ
μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις
(κλείσωμεν Διόνυσον.)

15.

Ἠρίστησα μὲν ἰτρίου
λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς,
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον,
νῦν δ' ἁβρῶς ἐρόεσσαν
ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ
κωμάζων παϊδὶ ἁβρῇ.

16.

Μεὶς μὲν δὴ Ποσιδηϊὼν
ἕστηκεν, νεφέλας δ' ὕδωρ
βαρύνει, (Δία τ') ἄγριοι
χειμῶνες κατάγουσιν

* * *

Ἐγὼ δ' οὔτ' ἂν Ἀμαλθίης
βουλοίμην κέρας, οὔτ' ἔτεα
πεντήκοντά τε καὶ ἑκατὸν
Ταρτησσοῦ βασιλεῦσαι.

17.

Σφαίρῃ δηῦτέ με πορφυρέῃ
βάλλων χρυσοκόμης Ἔρως
νήνι ποικιλοσαμβάλῳ
συμπαίζειν προκαλεῖται·

ἡ δ', ἐστὶν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
λευκὴ γάρ, καταμέμφεται,
πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκει.

18.

Πολιοὶ μὲν ἡμὶν ἤδη
κρόταφοι κάρη τε λευκόν,
χαρίεσσα δ' οὐκέθ' ἥβη
πάρα, γηράλεοι δ' ὀδόντες.

γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς
βιότου χρόνος λέλειπται·
διὰ ταῦτ' ἀνασταλύζω
θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς.

Ἀΐδεω γάρ ἐστι δεινὸς
μυχός, ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν
κάθοδος· καὶ γὰρ ἑτοῖμον
καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

19.

Τὸν Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρὸν
μέλομαι βρύοντα μίτραις
πολυανθέμοις ἀείδειν·
ὅδε γὰρ θεῶν δυναστής,
ὅδε καὶ βροτοὺς δαμάζει.

20.

Ἐμὲ γὰρ λόγων (σοφῶν) εἵ-
νεκα παῖδες ἂν φιλοῖεν·
χαρίεντα μὲν γὰρ ᾄδω,
χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

21.

Ἔραμαι (δέ) τοι συνηβᾶν·
χαριτεῦν ἔχεις γὰρ ἦθος

22.

[Ἀ]στραγάλαι δ' Ἔρωτός εἰσιν
μανίαι τε καὶ κύδοιμοι.

23.

Παρὰ δηῦτε Πυθόμανδρον
κατέδυν Ἔρωτα φεύγων.

24.

. . . οὐδ᾽ αὖ† μ᾽ ἐάσεις
μεθύοντ᾽ οἴκαδ᾽ ἀπελθεῖν;
* * *
. . . καί μ᾽ ἐπίβωτον
κατὰ γειτονας ποιήσεις.

25.

Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ᾽·
οὐ γὰρ ἂν ἄλλη
λύσις ἐκ πόνων γένοιτ᾽
οὐδαμὰ τῶνδε.

26.

Ἀγανῶς οἷά τε νεβρὸν [νεοθηλέα]
γαλαθηνόν, ὅστ᾽ ἐν ὕλῃς
κεροέσσης ἀπολειφθεὶς
ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

27.

Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων στεφανίσκους
θέμενοι θάλειαν ὁρτὴν ἀγάγωμεν
Διονύσῳ.

28.

Καθαρῇ δ' ἐν κελέβῃ πέντε (τε) καὶ τρεῖς ἀναχείσθων.

29.

Φίλη γὰρ εἶ ξένοις, ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

30.

Ἐκδῦσα χιτῶνα δωριάζειν.

31.

Κλῦθί μευ γέροντος εὐέθειρα χρυσόπεπλε κούρα.

32.

Ἀλκίμων σ', Ὡριστόκλειδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων,
ὤλεσας δ' ἥβην, ἀμύνων πατρίδος δουλήϊην.

33.

Εὖτέ μοι λευκαὶ μελαίναις
ἀναμεμίξονται τρίχες.

34.

(Ἐν) μελαμφύλλῳ δάφνᾳ χλω-
ρᾷ τ᾽ ἐλαίᾳ τανταλίζει.

35.

Ἔρως παρθένιος πόθῳ
στίλβων (αἰὲν) ἀνάπλεως
μύρων καὶ γεγανωμένος.

36.

. . . Τί λίην πέτεαι
σηράγγων κοϊλώτερα
στήθεα χρισάμενος μύρῳ;

37.

Ἀρθεὶς δηῦτ᾽ ἀπὸ Λευκάδος
πέτρης ἐς πολιὸν κῦμα κολυμ-
βῶ μεθύων ἔρωτι.

38.

. . . τίς ἐρασμίην
τρέψας θυμὸν ἐς ἥβην τερένων
ἡμιόπων ὑπ᾽ αὐλῶν
ὀρχεῖται;

39.

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῷ
πηκτιδ᾽ ἔχοντα καλήν.

40.

Ἐκ ποταμοῦ ᾽πανέρχομαι
πάντα φέρουσα λαμπρά.

41.

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις διὰ τὸν Ἔρωτ᾽· οὐ γὰρ ἐμοὶ παῖς ἐθέλει συνηβᾶν.

* * *

. . . . . (Ἔρως), ὥς μ᾽ ἐσιδὼν γένειον ὑποπόλιον χρυσοφαέννων πτερύγων ἀήταις παραπέτεται.

42.

. . . Ἐγω δ' ἀπ' αὐτῆς φύγον ὥστε κόκκυξ.

* * *

Ἀσπίδα ῥίψας ποταμοῦ καλλιρόου παρ' ἰχθας.

43.

Ὠινοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρὸν
οἶνον, τριχύαθον κελέβην ἔχουσα.

44.

Οὐδ' ἀργυρέη κω τότ' ἔλαμπε Πειθώ.

45.

Αἰνοπαθῆ πατρίδ' ἐπόψομαι.

46.

Πλεκτὰς δ' ὑποθυμίδας
περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

47.

Οὐδ' εὐπέμπελός εἰμι,
οὐδ' ἀστοῖσι προσηνής.

48.

Ἀδυμελές, χαρίεσσα χελιδοῖ.

49.

Οὔτε γὰρ ἡμετέρειον οὔτε καλόν.

50.

Νῦν δ' ἀπὸ μὲν στέφανος πόλεος ὄλωλεν.

51.

Μηδ' ὥστε κῦμα πόντιον
λάλαζε, τῇ πολυκρότῃ
σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

*52.

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω.

53.

Ἐρῶ τε δηὖτε κοὐκ ἐρῶ
καὶ μαίνομαι κοὐ μαίνομαι.

54.

Ἐγὼ δ' ἔχων σκύπφον Ἐρξίωνι
τῷ Λευκολόφου μεστὸν ἐξέπινον.

55.

Στεφάνους δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίνους, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

56.

Ἔστε ξένοισι μειλίχοις ἐοικότες
στέγης (τε) μοῦνον καὶ πυρὸς κεχρημένοις.

57.

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἅλικμοι Μιλήσιοι.

Ἐλεγεῖα.

58.

Οὐ φιλέω, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
ἀλλ᾽ ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ᾽ Ἀφροδίτης
συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

59.

Οὐκέτι Θρηϊκίης (πώλου) ἐπιστρέφομαι.

60.

Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι.

Ἐπιγράμματα.

61.

Ἄβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
πᾶσ᾽ ἐπὶ πυρκαϊῇς ᾤδ᾽ ἐβόησε πόλις·
οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
ἠνάρισεν στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

62.

Καρτερὸς ἦν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα.
Ἄρης δ᾽ οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

63.

Οὗτος Φειδόλα ἵππος ἀπ᾽ εὐρυχόροιο Κορίνθου
ἄγκειται Κρονίδᾳ, μνᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς.

64.

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστεϊ κόσμον
Θεσσαλίας μ᾽ ἀνέθηκ᾽ ἀρχὸς Ἐχεκρατίδας.

65.

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἱδρύσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
ἔκγονοι ἔστασαν, τοῖς χάριν ἀντιδίδου.

66.

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
υἱός· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

67.

Παιδὶ φιλοστεφάνῳ Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος,
μνᾶμα χοροῦ νίκας υἱὸς Ἀρηϊφίλου.

68.

Ῥυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐκ πολέμοιο
ἀσπὶς Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέμαται.

69.

Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ' Ἑλικωνιάς, ἥ τε παρ' αὐτὴν
Ξανθίππη, Γλαύκη τ' ἐνσχερὼ ἐρχομένη,
ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρουσιν
κισσὸν καὶ σταφυλὴν πίονα καὶ χίμαρον.

70.

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
εἶμα τόδε· ξυνὴ δ' ἀμφοτέρων σοφίη.

71.

Πρόφρων, Ἀργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
Ναυκράτει, εὐχωλὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

72.

Εὔχεο Τιμώναχτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
ἤπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαΐην προθίροις
Ἑρμῇ τε κρειοντι καθέσσατο· τὸν δ' ἐθέλοντα
ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

73.

Τέλλιδι ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱέ,
ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος·
δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
ναίειν αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

*74.

Καὶ σέ, Κλεηνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης
θαρσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερίῃ·
ὥρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

[75.]

Βουκόλε τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοίδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς.

[76.]

Βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ ὑπὸ γήρως
χαλκωθέν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

ΛΑΣΟΣ.

Ὕμνος εἰς τὴν Ἑρμιόνι Δήμητρα

Δάματρα μέλπω κόραν τε
Κλυμένοι' ἄλοχον Μελίβοιαν,
ὕμνων ἀναγνῶν Αἰολῇδα
βαρύβρομον ἁρμονίαν.

ΙΠΠΑΡΧΟΣ.

Ἐπιγράμματα ἐπὶ τοῖς Ἑρμαῖς.

1.

(ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἑρμοῦ.)

Ἐν μέσσῳ Κεφαλῆς τε καὶ ἄστεος, (ἄνερ, ὄϑ')
Ἑρμῆς.

(ἐπὶ δεξιὰ.)

Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· στεῖχε δίκαια φρονῶν.

2.

(ἐν Ἑρμῇ ἐπὶ τῇ Στειριακῇ ὁδῷ.)

Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· μὴ φίλον ἐξαπάτα.

ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

Ἐπιγράμματα.

1.

Ἐν Ὀλυμπίᾳ.

(ἐπὶ κέρατι ἐλεφαντίνῳ καλ. Ἀμαλθείας.)

Ζηνί μ᾽ ἄγαλμ᾽ ἀνέθηκαν Ὀλυμπίῳ ἐκ Χερονήσου
τεῖχος ἑλόντες Ἀράτου, ἐπῆρχε δὲ Μιλτιάδης σφίν.

2—3.

Ἐν Ἀθήναις.

2.

(ἐπ᾽ Ἀπόλλωνος βωμῷ ἐν τῷ Πυθίῳ.)

Μνῆμα τόδε ἧς ἀρχῆς Πεισίστρατος Ἱππίου υἱος
θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

3.

(ἐπ᾽ Ἔρωτος βωμῷ πρὸς τῇ Ἀκαδημίᾳ.)

Ποικιλομήχαν᾽ Ἔρως, σοὶ τόνδ᾽ ἱδρύσατο βωμὸν
Χάρμος ἐπὶ σκιεροῖς τέρμασι γυμνασίου.

4—5.

Ἐν Ὀλυμπίᾳ.

4.

(ἐπ' ἀνδριάντων Δαμαρέτου καὶ Θεοπόμπου Ἡραιέων).

Εὐτελίδας καὶ Χρυσόθεμις τάδε ἔργα τέλεσσαν
Ἀργεῖοι, τέχναν εἰδότες ἐκ πατέρων.

5.

(ἐπὶ Κλεοσθένους ἅρματι.)

Κλεοσθένης μ' ἀνέθηκεν ὁ Πόντιος† ἐξ Ἐπιδάμνου
νικήσας ἵπποις καλὸν ἀγῶνα Διός.

6.

Ἐν Σάμῳ.

(ἐπὶ ζωγραφήματι ἐν τῷ Ἡραίῳ.)

Βόσπορον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε
Μανδροκλέης Ἥρῃ μνημόσυνον σχεδίης,
αὐτῷ μὲν στέφανον περιθείς, Σαμίοισι δὲ κῦδος,
Δαρείου βασιλέος ἐκτελέσας κατὰ νοῦν.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ.

Σκόλια.

Ἁρμοδίου μέλος.

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

Φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔ τι που τέθνηκας,
νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεύς,
Τυδεΐδην τέ φασιν ἐσθλὸν Διομήδεα.

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἵππαρχον ἐκαινέτην.

Αἰεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
φίλταθ' Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

1—2.

Σκόλια.

1.

Αἰαῖ, Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας;
οἳ τότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἔσαν.

2.

Ἐνικήσαμεν, ὡς ἐβουλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθηνᾶν

Ἐπιγράμματα.

3.

Ἐν Ἀθήναις.

(Ἡ πόλις) ἔστεισ(έν με β)ροτοῖς μνημεῖον ἀληθὲς
(πᾶσιν) σημαίνε(ιν μ)έτρ(ον) ὁδοιπορίας·
(ἔστιν γὰρ τ)ὸ μεταχσὺ θεῶμ προς δώδεκα βωμὸν
(πέντ' ἐπὶ) τεσσαράκοντ' ἐγ λιμένος στάδιοι.

Ἐν Ὀλυμπίᾳ.

4.

(ἐν τῇ τοῦ κέλητος Λύκου στήλῃ.)

Ὠκυδρόμας Λύκος Ἴσθμι' ἅπαξ, δύο δ' ἐνθάδε νίκαις
Φειδώλα παίδων ἐστεφάνωσε δόμους.

5.

(ἐπὶ πίνακι χαλκῷ.)

Παντάρης μ' ἀνέθηκε Μενεκράτιος Διος (ἆθλον)
. . . . . (νικάσας, πέδου ἐκ κλει)τοῦ Γελοαίου.

6.

Ἐν Δήλῳ.

(ἐπὶ τῷ σκέλει δεξιῷ εἰκόνος λιθίνης.)

Νικάνδρη μ' ἀνέθηκεν Ἑκηβόλῳ ἰοχεαίρῃ,
κούρη Δεινοδίκεω τοῦ Ναξίου, ἔξοχος ἀλλέων,
Δεινομένεος δὲ κασιγνήτη, Φράξου δ' ἄλοχος μ(ήν).

7.

Ἐν Νάξῳ.

(ἐπ' Ἀπόλλωνος εἰκόνι χαλκῇ.)

Δειναγόρης μ' ἀνέθηκεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.
δεκάτη.

INCERTA

SAECULI SEXTI.

ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

Μέλη.

Σκόλια.

1.

Παλλὰς Τριτογένει᾽, ἄνασσ᾽ Ἀθάνα,
ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
ἄτερ ἀλγέων καὶ στάσεων
καὶ θανάτων ἀώρων σύ τε καὶ πατήρ.

2.

Πλούτου μητέρ᾽, Ὀλυμπίαν ἀείδω
Δήμητρα στεφανηφόροις ἐν ὥραις,
σέ τε παῖ Διὸς Φερσεφόνη·
χαίρετον, εὖ δὲ τάνδ᾽ ἀμφέπετον πόλιν.

3.

Ἐν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατώ,
Φοῖβον χρυσοκόμαν ἄνακτ' Ἀπόλλω,
ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν
Ἄρτεμιν, ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

4.

Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
δεύτερον δὲ φυὰν καλὸν γενέσθαι,
τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων

5.

Εἶθ' ἐξῆν ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος
τὸ στῆθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
ἐσιδόντα, κλείσαντα πάλιν,
ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

Ὕμνοι.

6.

Εἰς Διόνυσον.

(ἐν τοῖς Ληναϊκοῖς ἀγῶσι).

ὁ ἀδοῦχος·

καλεῖτε θεόν.

οἱ μύσται·

Σεμελήϊ' Ἴακχε πλουτοδότα.

7.

(οἱ σπένδοντες.)

Τίς τῇδε; — Πολλοὶ κἀγαθοί.
Ἐκκέχυται· κάλει θεόν.

8.

Ἴουλος.

Πλεῖστον οὖλον ἴει, ἴουλον ἴει.

9.

Λίνος.

Ὦ Λίνε (πᾶσι) θεοῖσιν
τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν
φωναῖς λιγυραῖς ἀείσαι·
Φοῖβος δὲ κότῳ σ᾽ ἀναιρεῖ,
Μοῦσαι δέ σε θρηνέουσιν.

* 10.

(ἐπὶ τῷ Λίνου τάφῳ ἐν Θήβαις.)

Ὦ Λίνε, πᾶσι θεοῖσι τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
ἀθάνατοι πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν ἀείσαι
ἐν ποδὶ δεξιτέρῳ· Μοῦσαι δέ σε θρήνεον αὐταὶ
μυρόμεναι μολπῇσιν, ἐπεὶ λίπες ἠλίου αὐγάς.

11.

Χελιδόνισμα.

(ἐν Ῥόδῳ.)

Ἦλθ', ἦλθε χελιδών,
καλὰς ὥρας ἄγουσα,
καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,
ἐπὶ νῶτα μέλαινα.
παλάθαν σὺ προκύκλει
ἐκ πίονος οἴκου,
οἴνου τε δέπαστρον,
τυρῶν τε κάνυστρον·
καὶ πύρνα χελιδὼν
καὶ λεκιθίταν
οὐκ ἀπωθεῖται.
πότερ' ἀπίωμες, ἢ λαβώμεθα;
εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν,
ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ τοὐπέρθυρον,
ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέναν·
μικρὰ μέν ἐστι, ῥᾳδίως μιν οἴσομεν.
ἂν δὲ φέρῃς τι,
μέγα δή τι φέροις.
ἄνοιγ', ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·
οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.

12—13.

Εἰρεσιώνη.

12.

(ἐν Σάμῳ.)

Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
ὃς μὲγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεί.
αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισιν
πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρποι μάζα,
νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν . . .
. . . . . .
τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφραδα βήσεται ὔμμιν,
ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα·
αὐτὴ δ' ἱστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα.
νεῦμαί τοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδὼν
ἔστηκ' ἐν προθύροις ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα
. . . πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνι γυιάτιδος . . . . . .

* * * *

εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐχ ἑστήξομεν·
οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

13.

(ἐν Ἀθήναις.)

Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους
καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι
καὶ κύλικ᾽ εὔζωρον, ὡς ἂν μεθύουσα καθεύδῃ.

14.

Προηρόσια.

Πάριθι, κόρη, γέφυραν·
ὅσον οὔπω τρὶς πολέουσιν.

15—20.

Γρῖφοι.

15.

Ἁλιεῖς.

Ὅσσ᾽ ἕλομεν, λιπόμεσθ᾽· ὅσα δ᾽ οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

16.

Τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;

17.

Τί ταὐτόν (ἐστιν) οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;

18.

(*Τί ταὐτόν ἐστ᾽ ἐν οὐρανῷ κἀν γῇ τε κἀν θαλάττῃ ;*)

19.

Κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίει.

20.

Ἐν φανερᾷ γενόμαν, πάτραν δέ μου ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἀμφὶς ἔχει· μήτηρ δ᾽ ἔστ᾽ ἀριθμοῖο πάϊς.

Ἴαμβοι.

21.

Ἀνθεῦσαν ἀγαθοῖς πᾶσιν, οἷς θάλλῃ πόλις.

22.

Πολλὰ δ᾽ ἐν μεταιχμίῳ
Νότος κυλίνδει κύματ᾽ εὐρείης ἁλός.

23.

Οὐδεὶς ἑκὼν πονηρὸς οὐδ᾽ ἄκων μάκαρ.

24.

Βαῖνε λάξ, ἐπὶ τραχήλου βαῖνε, καὶ πέλα χθονί.

Ἐπιγράμματα.

25.

(ἐν τῷ Φυτάλου τάφῳ ἐπὶ τῇ ἱερᾷ ἰδῷ.)

Ἐνθάδ᾽ ἄναξ ἥρως Φύταλός ποτε δέξατο σεμνὴν
Δήμητραν, ὅτε πρῶτον ὀπώρας καρπὸν ἔφηνεν,
ἣν ἱερὰν συκῆν θνητῶν γένος ἐξονομάζει·
ἐξ οὗ δὴ τιμὰς Φυτάλου γένος ἔσχεν ἀγήρως.

26.

(ἐπὶ τῇ Μεθάπου εἰκόνι ἐν Ἀνδανίᾳ.)

. . . . . .

Ἤγνισα δ᾽ Ἑρμείαο δόμους (μεγάλης) τε κέλευθα
Δήμητρος καὶ πρωτογόνου Κούρας, ὅθι φασὶ
Μεσσήνην θεῖναι μεγάλαισι θεαῖσιν ἀγῶνα
Φλυάδεω κλεινοῖο γόνου Καυκωνιάδαο.
θαύμασα δ᾽, ὡς σύμπαντα Λύκος Πανδιόνιος φὼς
Ἀτθίδος ἱερὰ ἔργα παρ᾽ Ἀνδανίῃ θέτο κεδνῇ.

. . . . . .

Ἐν Ἀθήναις.

27.

(Εἴτ᾽ ἀστό)ς τις ἀνὴρ εἴτε ξένος ἄλλοθεν ἐλθών,
Τέττιχον οἰκτίρας ἄνδρ᾽ ἀγαθὸν παρίτω,
ἐν πολέμῳ φθίμενον νεαρὰν ἥβην ὀλέσαντα·
ταῦτ᾽ ἀποδυράμενοι νεῖσθε ἐπὶ πρᾶγμ᾽ ἀγαθόν.

28.

(πρὸς τῷ Διπύλῳ).

Σῆμα πατὴρ Κλεόβουλος ἀποφθιμένῳ Ξενοφάντῳ
θῆκε τόδ᾽ ἀντ᾽ ἀρετῆς ἠδὲ σαοφροσύνης.

29.

Σῆμα Φρασικλείας· κούρη κεκλήσομαι αἰεί,
ἀντὶ γάμου παρὰ θεῶν τοῦτο λαχοῦσ᾽ ὄνομα.

30.

Παι(δος ἀπ)οφθιμένοιο Κ(λεοί)του τοῦ Μενεσαίχμου
μνῆμ᾽ ἐσορῶν οἰκτιρ᾽, ὡς καλὸς ὢν ἔθανε.

31.

Ἑρμῆ τετρακέφαλε, καλὸν Τελεσαρχίδου ἔργον,
πάνθ᾽ ὁράᾳς . . . . . .

32—33.

(παρὰ Σουνίῳ.)

32.

. . . . . .
. . . . . (ἦν) γὰρ ἁπάσης·
νοῦν τε καὶ ἀνορέαν ἔξοχος ἡλικίας.

(Ἐπ)ιστήμων τόδ' ἐπόει Ἱππος(τράτ)ου σῆμα.

33.

(Τ)ούπικλέους παιδὸς Δαμασιστράτου ἐνθάδε σῆμα
Πεισιάναξ κατέθηκε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντω(ν).

34.

(ἐν τῷ δήμῳ Παιανίᾳ.)

Σῆμα τόδε Κύλων παίδοιν ἐπέθηκεν θανόντοιν
μνῆμα φιλημοσύνης . . . . . .

35.

Σῆμα τὸδ' ἐνγὺς ὁδοῦ Θεοσήμου (στῆσα . . . .)
ἀνδρὸς ἐμο(ί τ)ε φίλου κἀγαθοῦ, ἀνφότερον.

36.

Ἀρχένεως τόδε σ(ῆμα . . . . . .
ἔστησ' ἐνγὺς ὁδῷ ἀγαθοῦ καὶ (σώφρονος ἀνδρός).

37.

Λυσέᾳ ἐνθάδε σῆμα πατὴρ Σήμων ἐπέθηκεν.

38.

(ἐν τῷ δήμῳ Κεφαλῇ.)

Λοιμῷ θανούσης εἰμὶ σῆμα Μυρρίνης.

Ἐν Κερκύρᾳ.

39.

Στάλα Ξενϝάρεος τοῦ Μείξιός εἰμ' ἐπὶ τύμῳ.

40.

(Σᾶμ' Ἐχε)τίμου ματρὸς ἐγὼ ἕσταχ' ἐπὶ τύμῳ
Πωλυνόϝας· σ(τοναχὰ δὲ νἱῷ κατελεί)πετο μητρός.

41.

Ἐν Ὀλυμπίᾳ.

(Δέξο ϝάναξ) Κρονίδᾳ, (Ζ)εῦ Ὀλύνπιε, καλὸν ἄγαλμα
ἱλήϝῳ (θυ)μῷ τῷ Λακεδαιμονίῳ.

42.

(ὑπ' ἀναγλυφῇ ἠρημένῃ παρ' Ὀργομένῳ.)

Ἀλξήνωρ ἐποίησεν ὁ Νάξιος, ἀλλ' ἐσίδεσθε.

43.

(ἐν τῷ ἐν Ἑλικῶνι Μουσείῳ.)

Ἀμφότερ', ὠρχεύμαν τε, καὶ ἐν Μώσαις ἐδίδασκον
ἄνδρας· ὁ δ' αὐλητὰς ἦν Ἄναξος Φιγαλεύς.
εἰμὶ δὲ Βαχχείδας Σικυώνιος· ἦ ῥα θεοῖσιν
τοῖς Σικυῶνι καλὸν τοῦτ' ἀνέκειτο γέρας.

44—46.

(ἐπὶ κεραμίοις.)

44.

(Βοιωτικοῖς γράμμασιν.)

Μογέα
δίδωτι τᾷ γυναικὶ δῶρον Εὐχάρι
τηὐτρητιφάντου κότυλον, ὡς χάδαν πίῃ.

45—46.

Ἐν Κορίνθῳ.

45.

Σιμίων μ᾽ ἀνέθηκε Ποτειδάϝωνι ϝάναχτι.

46.

. . . . . .
. . . . *ἐπαγγείλας· τὺ δὲ δὸς χαρίεσσαν ἀμοιϝάν.*

INDICES.

Digitized by Google

FRAGMENTORUM

TABULA I.

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.	ann.
Saeculum VIII			
Eumelus			
1	1	9	c. a. 745
Callinus			
1	1	10	„ 724
2	2	11	696/95
3	3	„	„
4	4	„	„
Saeculum VII			
Terpander			
1	1	15	
2	2	„	
*3	Zenob. V 99	„	
*4	3	16	
5	5	„	
6	6	„	

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk	pg.
Archilochus		
1	1	17
2	2	„
3	3	„
4	4	18
5	6	„
6	8	„
*7	14	„
8	7	„
9	9	19
10	10	„
11	11	„
12	12	20
13	13	„
14	16	„
15	15	„
16	17	21
17	18	„
18	19	„

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
Archilochus		
19	21	22
20	22	„
21	24	„
22	25	„
23	39	23
24	28	„
25	29	„
26	30	„
27	31	„
28	32	„
29	36	24
30	27	„
31	43	„
32	52	„
33	53	„
34	50	„
35	56	25
36	69	„
37	58	„
38	59	„
39	60	„
40	61	26
41	68	„
42	55	„
43	64	„
44	65	„
45	66	„
46	70	27
47	54	27
48	71	„
49	72	„
50	73	„
51	74	28
52	75	„
53	77	„
54	51	„
55	84	29
56	85	„
57	86—88	„
58	89—91	30
59	94	„
60	96	„
61	93	31
62	98	„
63	99	„
64	100	„
65	103	„
66	106	„
67	107	„
68	119	32
Simonides Amorg.		
1	Simon. Ceius 87	33
2	1	34
3	2	35
4	3	„

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.	ann.
Simonides Amorg.			
5	4	35	
6	6	„	
7	7	36	
8	10	41	
9	14	„	
10	16	„	
11	13	„	
Adespota			
1	Plat.Phaedr.264	42	p. a. 696
2	Paus. XI 11, 1	43	
3	Herodot. V 59	„	
4	„ „ 60	„	c. a. 700-660
5	„ „ 61	„	c. a. 700-660
Alcman			
1	1	44	
2	2	„	
3	3	„	
4	4	„	
*5	6	45	
6	7	„	
7	9	„	
*8	10	„	
9	86	„	
10	16	46	
11	21	„	
12	22	„	

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
13	23	47
14	24	52
15	45	„
16	25	„
17	66	„
18	26	53
19	27	„
20	28	„
21	29	„
22	33	54
23	34	„
24	74 B	„
25	75	55
26	76	„
27	35	„
28	36	„
29	37	„
30	38	56
31	60	„
32	48	„
33	58	„
34	62	57
35	81	„
36	49	„
37	47	„
38	42	„
39	40	„
40	41	„
41	63	58

Digitized by Google

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
	Alcman	
42	50	58
43	89	„
44	87	„
	Adespota	
1	Carm. pop. 44	59
	Asios	
1	1	60
	Pisander	
1	1	61
2	Stob. flor. XII 6	„
	Tyrtaeus	
1	2	62
2	3	„
3	4	63
4	5—7	64
5	10	65
6	11	66
7	12	68
8	13	70
9	14	„
10	15	71
11	16	„
12	Carm. pop. 18	„

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
	Adespota	
1	Carm. pop. 28	72
2	III 666	„
	Mimnermus	
1	1	73
2	2	74
3	3	75
4	4	„
5	5	„
6	6	76
7	7	„
8	8	„
9	15	„
10	9	77
11	11	„
12	12	78
13	14	79
	Arion	
1	Ael. hist. a. XII 45	80
*2	1	81
	Saeculum VI	
	Alcaeus	
1	1	85
2	5	„
3	9	86
4	13 B	„

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
Alcaeus		
5	15	87
6	49	88
7	33	„
8	18. 19	89
9	Scol. 15	90
10	26	„
11	16	„
12	17	„
13	20	91
14	21	„
15	23	„
16	25	„
17	82	„
*18	27	92
*19	30	„
20	77	„
21	34. 68	93
22	36	94
23	37 A	„
24	39	„
25	40	95
26	41	„
27	44	„
28	42	„
29	45	„
30	46	96
31	47	„
32	43	„
33	53	96
34	54 A	„
35	55	97
36	56	„
37	57	„
38	59	„
39	83	98
40	84	„
41	92	„
Pittacus		
1	Diog. L. I 78	99
Sappho		
1	1	100
2	2	102
3	3	103
4	4	„
5	6. 5	„
6	9	104
7	10	„
8	11	„
9	12	„
10	14	„
11	17	105
12	19	„
13	22	„
14	26	„
15	28	106

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
Sappho		
16	27	106
17	35	„
18	32	„
19	36	„
20	33. 34	107
21	41	„
22	40	„
23	42	„
24	39	„
25	45	„
*26	52	108
27	53	„
*28	54	„
29	58	„
30	59	„
31	65	„
32	60	109
*33	62. 63	„
34	68. 69	„
35	70	„
36	72	110
37	75	„
38	76	„
39	77	„
40	78	„
41	80. 79	111
*42	85	„
43	86	„
44	90	111
45	51	112
46	91	„
47	92	„
48	133	113
49	95	„
50	93	„
51	94	„
52	97	„
53	98	114
54	99. 100	„
55	101	„
*56	104	„
57	83	115
58	105	„
59	106	„
60	109	„
61	118	116
62	119	„
63	120	„
Erinna		
1	1	117
2	3	„
3	2	„
4	4	118
5	5	„
*6	6	119

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
	Adespota	120
1	Carm. pop. 43	Nro. 1: a. 590—580. 2—3: saec. VI ineunt. 6: a. 588. 7: c. a. 617—560
2	JGA 314	
3	„ 342	
4	„ 343	
5	„ 412	
6	Diog. L. VIII 49	
7	Paus. V 10	
8	*Ἐφημ. ἀρχαιολ.* 1883 p. 190	
9	JGA 15	
	Solon	
1	1—3	123
2	4	124
3	5	126
4	6	„
5	7	„
6	8	„
7	10	127
8	9	128
9	11	„
10	12	„
11	13	129
12	14	132
13	15	„
14	16	133
15	17	„
16	18	„
17	19	133
18	20	134
19	22	„
20	23	„
21	24	135
22	25	„
23	26	„
24	29	„
25	27	136
26	31	137
27	33	„
28	32	138
29	34	„
30	35	„
31	36. 37	139
32	30	140
33	38—40	„
34	42	„
	Bias	
1	Diog. L. I 85	141
	Chilo	
1	Diog. L. I 71	142
	Thales	
1	Diog. L. I 35	143
	Cleobulus	
1	2	144
*2	1	„

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.	ann.
Cleobuline			
1	1	145	
2	2	„	
Echembrotus			
1	1	146	a. 586
Aesopus			
*1	1	147	
Stesichorus			
1	5	148	
2	7	„	
3	8	„	
4	26	149	
5	29	„	
6	32	„	
7	35	150	
8	36	„	
9	37	„	
10	42	„	
11	44	151	
12	50	„	
13	51	„	
14	52	„	
Ibycus			
1	1	152	
2	2	153	
3	3	„	
4	5	153	
5	6	154	
6	7	„	
7	16	„	
8	22	„	
9	24	155	
10	27	„	
11	21	„	
Demodocus			
1	1	156	
2	2	„	
*3	3	„	
*4	4	157	
5	6	„	
Phocylides			
1	1	158	
[2]	2A	„	
[3]	2B	„	
4	3	159	
5	4	„	
6	5	„	
7	6	160	
8	16	„	
9	7	„	
10	8	„	
11	9	„	
12	10	„	

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
Phocylides		
13	11	161
14	12	„
15	13. 14	„
16	15	„
17	17	„
Adespota		
1	II p. 73	162
2	„ 72	„
3	„ 73	„
4	„ „	163
5	„ „	„
Xenophanes		
1	3. 4	164
2	1	165
3	2	166
4	5	167
5	6	„
6	7	„
7	8	„
8	Sext. Emp. adv. Math. IX 193, I 289	168
9	Athen. II 54 E	„
Theognis		
1	vs 1	169
296	vs 1221	262
297	vs 1223	262
298	„ 1225	„
299	„ 1229	„
Pythermus		
1	Scol. 1	276
Hipponax		
1	1	277
2	11	„
3	12	„
*4	13	„
5	14	278
6	37	„
7	38	„
8	39	„
9	15	„
10	16	279
11	17	„
12	18	„
13	19	„
14	20	„
15	26	280
16	28	„
17	29	„
18	30 AB	„
19	32	281
20	34	„
21	35. 36	„

Digitized by Google

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
Hipponax		
22	42	281
23	43	282
24	45	„
25	46	„
26	47	„
27	49	„
28	51	283
29	54	„
*30	72	„
31	73	„
32	83	284
33	79	„
34	90	„
35	85	„
Ananius		
1	2. 3	285
2	4	„
3	1	„
4	5	286
Anacreon		
1	1	287
2	2	288
3	3	289
4	4	„
5	18	290
6	47. 48	„
7	49	290
8	41	291
9	16	„
10	74	„
11	21	„
12	„	292
13	75	293
14	62. 63	294
15	17	295
16	6. 8	„
17	14	296
18	43	297
19	65	298
20	45	„
21	44	„
22	46	„
23	61	299
24	56. 60	„
25	50	„
26	51	„
27	54	300
28	42	„
29	57	„
30	59	„
31	76	„
32	114	„
33	77	301
34	78	„
35	13 A	„

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
Anacreon		
36	9	301
37	19	„
38	20	302
39	22	„
40	23	„
41	24. 25	„
42	29. 28	303
43	32	„
44	33	„
45	36	„
46	39	„
47	15	304
48	67	„
49	71	„
50	72	„
51	90	„
*52	92	„
53	89	305
54	82	„
55	83	„
56	84	„
57	85	„
58	94	306
59	96	„
60	97	„
61	100	307
62	101	„

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.	ann.
63	102	307	a.516/12
64	103	„	
65	104	308	
66	105	„	
67	106	„	
68	107	„	
69	108	„	
70	109	309	
71	110	„	
72	111	„	
73	112	„	
*74	113	310	
[75]	115	„	
[76]	116	„	
Lasus			
1	1	311	
Hipparchus			
1	II p. 237. 1	312	
2	2	„	
Adespota			
1	Paus. VI 19, 6	313	
2	CJA IV 373 e	„	a.525/13
3	II p. 379	„	
4	III p. 433 adn.	314	a.520/16
5	Paus. VI 10, 7	„	a. 516
6	Herod. IV 88	„	a. 515

Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
	Callistratus	315
1	Scol. 9—12	a.514
	Adespota	316
1	Scol. 14	c.a.512
2	Scol. 6	316
3	II 237	317
4	III 282	a.508
5	JGA 512a	317
6	„ 407	318
7	„ 408	„
	Incerta saec. VI	
	Adespota	
1	Scol. 2	321
2	„ 3	„
3	„ 4	322
4	„ 8	„
5	„ 7	„
6	Carm. pop. 5	323
7	„ 11	„
8	„ 1	324
9	„ 2	„
*10	III 655	„
11	Carm. pop. 41	325
12	Hom. Epigr. 15	326
13	Plut. Thes. 22	327
14	Carm. pop. 9	„
15	Hom. Epigr. 16	„
16	Carm. pop. 31	„
17	„ 32	„
18	Carm. pop. 32	328
19	„ 33	„
20	„ 29	„
21	Adesp. 18	„
22	„ 20A	„
23	III 738	„
24	Adesp. 22	„
25	Paus. I 37, 2	329
26	„ IV 1, 8	„
27	CJA 463	330
28	„ 477b	„
29	„ 469	„
30	„ 477c	„
31	II 42	„
32	CJA 471	331
33	„ 470	„
34	„ 472	„
35	„ 473	„
36	„ 465	„
37	„ 468	332
38	„ 475	„
39	JGA 344	„
40	„ 340	„
41	„ 75	333
42	„ 410	„
43	Ath. XIV 629A	„
44	Kaib. ep.gr.1130	334
45	JGA 20, 7	„
46	JGA 20, 108a	„

TABULA II.

Bergk.	Nro.
Eumelus	
1	1
Callinus	
1	1
2	2
3	3
4	4
Terpander	
1	1
2	2
3	4
5	5
6	6
Archilochus	
1	1
2	2
3	3
4	4

Bergk.	Nro.
6	5
7	8
8	6
9	9
10	10
11	11
12	12
13	13
14	7
15	15
16	14
17	16
18	17
19	18
21	19
22	20
24	21
25	22
27	30
28	24
29	25
30	26
31	27

Bergk.	Nro.
32	28
36	29
39	23
43	31
50	34
51	54
52	32
53	33
54	47
55	42
56	35
58	37
59	38
60	39
61	40
64	43
65	44
66	45
68	41
69	36
70	46
71	48
72	49

Bergk.	Nro.
Archilochus	
73	50
74	51
75	52
77	53
84	55
85	56
86—88	57
89—91	58
93	61
94	59
96	60
98	62
99	63
100	64
103	65
106	66
107	67
119	68
Simonides Am.	
1	2
2	3
3	4
4	5
6	6
7	7
10	8
13	11
14	9
16	10

Bergk.	Nro.
Alcman	
1	1
2	2
3	3
4	4
6	5
7	6
9	7
10	8
16	10
21	11
22	12
23	13
24	14
25	16
26	18
27	19
28	20
29	21
33	22
34	23
35	27
36	28
37	29
38	30
40	39
41	40
42	38
45	15
47	37
48	32

Bergk.	Nro.
49	36
50	42
58	33
60	31
62	34
63	41
66	17
74B	24
75	25
76	26
81	35
86	9
87	44
89	43
Asius	
1	1
Pisander	
1	1
Tyrtaeus	
2	1
3	2
4	3
5—7	4
10	5
11	6
12	7
13	8
14	9
15	10
16	11

Bergk.	Nro.
Mimnermus	
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	10
11	11
12	12
14	13
15	9
Arion	
1	2
Alcaeus	
1	1
5	2
9	3
13 B	4
15	5
16	11
17	12
18. 19	8
20	13
21	14
23	15
25	16
26	10
27	18
30	19
33	7
34	21
36	22
37 A	23
39	24
40	25
41	26
42	28
43	32
44	27
45	29
46	30
47	31
49	6
53	33
54 A	34
55	35
56	36
57	37
59	28
68	21, 11
77	20
82	17
83	39
84	40
92	41
Pittacus	
1	1
Sappho	
1	1
2	2
3	3
4	4
5. 6	5
9	6
10	7
11	8
12	9
14	10
17	11
19	12
22	13
26	14
27	16
28	15
32	18
33. 34	20
35	17
36	19
39	24
40	22
41	21
42	23
45	25
51	45
52	26
53	27
54	28
58	29

Bergk.	Nro.
Sappho	
59	30
60	32
62. 63	33
65	31
68. 69	34
70	35
72	36
75	37
76	38
77	39
78	40
79. 80	41
83	57
85	42
86	43
90	44
91	46
92	47
93	50
94	51
95	49
97	52
98	53
99. 100	54
101	55
104	56
105	58
106	59
109	60
118	61
119	62
120	63
133	48
Erinna	
1	1
2	3
3	2
4	4
5	5
6	6
Solon	
1—3	1
4	2
5	3
6	4
7	5
8	6
9	8
10	7
11	9
12	10
13	11
14	12
15	13
16	14
17	15
18	16
19	17
20	18
22	19
23	20
24	21
25	22
26	23
27	25
29	24
30	32
31	26
32	28
33	27
34	29
35	30
36. 37	31
38. 40	33
42	34
Bias	
1	1
Chilo	
1	1
Thales	
1	1
Cleobulus	
1	2
2	1
Cleobuline	
1	1
2	2

Bergk.	Nro.
Echembrotus	
1	1
Aesopus	
1	1
Stesichorus	
5	1
7	2
8	3
26	4
29	5
32	6
35	7
36	8
37	9
42	10
44	11
50	12
51	13
52	14
Ibycus	
1	1
2	2
3	3
5	4
6	5
7	6
16	7
21	11
22	8
24	9
27	10
Demodocus	
1	1
2	2
3	3
4	4
6	5
Phocylides	
1	1
2 A	2
2 B	3
3	4
4	5
5	6
6	7
7	9
8	10
9	11
10	12
11	13
12	14
13. 14	15
15	16
16	8
17	17
Xenophanes	
1	2
2	3
3. 4	1
5	4
6	5
7	6
8	7
Theognis	
.	.
Hipponax	
1	1
11	2
12	3
13	4
14	5
15	9
16	10
17	11
18	12
19	13
20	14
26	15
28	16
29	17
30 A. B	18
32	19
34	20
35. 36	21
37	6
38	9

Bergk.	Nro.
Hipponax	
39	8
42	22
43	23
45	24
46	25
47	26
49	27
51	28
54	29
72	30
73	31
79	33
83	32
85	35
90	34
Ananius	
1	3
2. 3	1
4	2
5	4
Anacreon	
1	1
2	2
3	3
4	4
6. 8	10
9	36
13 A	35
14	17
15	47
16	9
17	15
18	5
19	37
20	38
21	11. 12
22	39
23	40
24. 25	41
28. 29	42
32	43
33	44
36	45
39	46
41	8
42	28
43	18
44	21
45	20
46	22
47. 48	6
49	7
50	25
51	26
54	27
56. 60	24
57	29
59	30
60 vid. 56	
61	23
62. 63	14
65	19
67	48
71	49
72	50
74	10
75	13
76	31
77	33
78	34
82	54
83	55
84	56
85	57
89	53
90	51
92	52
94	58
96	59
97	60
100	61
101	62
102	63
103	64
104	65
105	66
106	67
107	68
108	69
109	70

Bergk.	Nro.
Anacreon	
110	71
111	72
112	73
113	74
114	32
115	75
116	76
Lasus	
1	1
Hipparchus	
1	1, 2
2	2

Bergk.	Nro.
Scolia	
1	Pythermus
2	321, 1
3	„ 2
4	322, 3
6	316, 2
7	322, 5
8	„ 4
9—12	Callistratus
14	316, 1
15	Alcaeus 9
Carmina popularia	
1	324, 8
2	„ 9
5	323, 6

Bergk.	Nro.
9	327, 14
11	323, 7
18	Tyrt. 12
28	72, 1
29	328, 20
31	327, 16
32	„ 17
33	328, 19
41	325, 11
43	120, 1
44	p. 59
Adespota	
18	328, 21
20 A	„ 22
22	„ 24
III 738	„ 23

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
Sappho		
16	27	106
17	35	„
18	32	„
19	36	„
20	33. 34	107
21	41	„
22	40	„
23	42	„
24	39	„
25	45	„
*26	52	108
27	53	„
*28	54	„
29	58	„
30	59	„
31	65	„
32	60	109
*33	62. 63	„
34	68. 69	„
35	70	„
36	72	110
37	75	„
38	76	„
39	77	„
40	78	„
41	80. 79	111
*42	85	„
43	86	„
44	90	111
45	51	112
46	91	„
47	92	„
48	133	113
49	95	„
50	93	„
51	94	„
52	97	„
53	98	114
54	99. 100	„
55	101	„
*56	104	„
57	83	115
58	105	„
59	106	„
60	109	„
61	118	116
62	119	„
63	120	„
Erinna		
1	1	117
2	3	„
3	2	„
4	4	118
5	5	„
*6	6	119

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
	Adespota	120
1	Carm. pop. 43	
2	JGA 314	
3	„ 342	
4	„ 343	
5	„ 412	
6	Diog. L. VIII 49	
7	Paus. V 10	
8	*Ἐφημ. ἀρχαιολ.* 1883 p. 190	
9	JGA 15	
	Solon	
1	1—3	123
2	4	124
3	5	126
4	6	„
5	7	„
6	8	„
7	10	127
8	9	128
9	11	„
10	12	„
11	13	129
12	14	132
13	15	„
14	16	133
15	17	„
16	18	„

Nro. 1: a. 590—580. 2—3: saec. VI ineunt. 6: a. 588. 7: c. a. 617—560

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
17	19	133
18	20	134
19	22	„
20	23	„
21	24	135
22	25	„
23	26	„
24	29	„
25	27	136
26	31	137
27	33	„
28	32	138
29	34	„
30	35	„
31	36. 37	139
32	30	140
33	38—40	„
34	42	„
	Bias	
1	Diog. L. I 85	141
	Chilo	
1	Diog. L. I 71	142
	Thales	
1	Diog. L. I 35	143
	Cleobulus	
1	2	144
*2	1	„

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.	ann.
Cleobuline			
1	1	145	
2	2	„	
Echembrotus			
1	1	146	a. 586
Aesopus			
*1	1	147	
Stesichorus			
1	5	148	
2	7	„	
3	8	„	
4	26	149	
5	29	„	
6	32	„	
7	35	150	
8	36	„	
9	37	„	
10	42	„	
11	44	151	
12	50	„	
13	51	„	
14	52	„	
Ibycus			
1	1	152	
2	2	153	
3	3	„	
4	5	153	
5	6	154	
6	7	„	
7	16	„	
8	22	„	
9	24	155	
10	27	„	
11	21	„	
Demodocus			
1	1	156	
2	2	„	
*3	3	„	
*4	4	157	
5	6	„	
Phocylides			
1	1	158	
[2]	2A	„	
[3]	2B	„	
4	3	159	
5	4	„	
6	5	„	
7	6	160	
8	16	„	
9	7	„	
10	8	„	
11	9	„	
12	10	„	

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
	Phocylides	
13	11	161
14	12	„
15	13. 14	„
16	15	„
17	17	„
	Adespota	
1	II p. 73	162
2	„ 72	„
3	„ 73	„
4	„ „	163
5	„ „	„
	Xenophanes	
1	3. 4	164
2	1	165
3	2	166
4	5	167
5	6	„
6	7	„
7	8	„
8	Sext. Emp. adv. Math. IX 193, I 289	168
9	Athen. II 54 E	„
	Theognis	
1	vs 1	169
296	vs 1221	262
297	vs 1223	262
298	„ 1225	„
299	„ 1229	„
	Pythermus	
1	Scol. 1	276
	Hipponax	
1	1	277
2	11	„
3	12	„
*4	13	„
5	14	278
6	37	„
7	38	„
8	39	„
9	15	„
10	16	279
11	17	„
12	18	„
13	19	„
14	20	„
15	26	280
16	28	„
17	29	„
18	30 AB	„
19	32	281
20	34	„
21	35. 36	„

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
Hipponax		
22	42	281
23	43	282
24	45	„
25	46	„
26	47	„
27	49	„
28	51	283
29	54	„
*30	72	„
31	73	„
32	83	284
33	79	„
34	90	„
35	85	„
Ananius		
1	2. 3	285
2	4	„
3	1	„
4	5	286
Anacreon		
1	1	287
2	2	288
3	3	289
4	4	„
5	18	290
6	47. 48	„
7	49	290
8	41	291
9	16	„
10	74	„
11	21	„
12	„	292
13	75	293
14	62. 63	294
15	17	295
16	6. 8	„
17	14	296
18	43	297
19	65	298
20	45	„
21	44	„
22	46	„
23	61	299
24	56. 60	„
25	50	„
26	51	„
27	54	300
28	42	„
29	57	„
30	59	„
31	76	„
32	114	„
33	77	301
34	78	„
35	13 A	„

Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.	Fragm. Nro.	Fragm. Bergk.	pg.	ann.
Anacreon			63	102	307	a.516/12
			64	103	„	
36	9	301	65	104	308	
37	19	„	66	105	„	
38	20	302	67	106	„	
39	22	„	68	107	„	
40	23	„	69	108	„	
41	24. 25	„	70	109	309	
42	29. 28	303	71	110	„	
43	32	„	72	111	„	
44	33	„	73	112	„	
45	36	„	*74	113	310	
46	39	„	[75]	115	„	
47	15	304	[76]	116	„	
48	67	„	**Lasus**			
49	71	„				
50	72	„	1	1	311	
51	90	„	**Hipparchus**			
*52	92	„				
53	89	305	1	II p. 237.	1	312	
54	82	„	2	2	„	
55	83	„	**Adespota**			
56	84	„				
57	85	„	1	Paus. VI 19, 6	313	
58	94	306	2	CJA IV 373 e	„	a.525/13
59	96	„	3	II p. 379	„	
60	97	„	4	III p. 433 adn.	314	a.520/16
61	100	307	5	Paus. VI 10, 7	„	a. 516
62	101	„	6	Herod. IV 88	„	a. 515

Nro.	Fragm. Bergk.	pg.
	Callistratus	315
1	Scol. 9—12	a.514
	Adespota	316
1	Scol. 14	c.a.512
2	Scol. 6	316
3	II 237	317
4	III 282	a.508
5	JGA 512a	317
6	„ 407	318
7	„ 408	„
	Incerta saec. VI	
	Adespota	
1	Scol. 2	321
2	„ 3	„
3	„ 4	322
4	„ 8	„
5	„ 7	„
6	Carm. pop. 5	323
7	„ 11	„
8	„ 1	324
9	„ 2	„
*10	III 655	„
11	Carm. pop. 41	325
12	Hom. Epigr. 15	326
13	Plut. Thes. 22	327
14	Carm. pop. 9	„
15	Hom. Epigr. 16	„
16	Carm. pop. 31	„
17	„ 32	„
18	Carm. pop. 32	328
19	„ 33	„
20	„ 29	„
21	Adesp. 18	„
22	„ 20A	„
23	III 738	„
24	Adesp. 22	„
25	Paus. I 37, 2	329
26	„ IV 1, 8	„
27	CJA 463	330
28	„ 477b	„
29	„ 469	„
30	„ 477c	„
31	II 42	„
32	CJA 471	331
33	„ 470	„
34	„ 472	„
35	„ 473	„
36	„ 465	„
37	„ 468	332
38	„ 475	„
39	JGA 344	„
40	„ 340	„
41	„ 75	333
42	„ 410	„
43	Ath. XIV 629A	„
44	Kaib. ep.gr.1130	334
45	JGA 20, 7	„
46	JGA 20, 108a	„

TABULA II.

Bergk.	Nro.
Eumelus	
1	1
Callinus	
1	1
2	2
3	3
4	4
Terpander	
1	1
2	2
3	4
5	5
6	6
Archilochus	
1	1
2	2
3	3
4	4
6	5
7	8
8	6
9	9
10	10
11	11
12	12
13	13
14	7
15	15
16	14
17	16
18	17
19	18
21	19
22	20
24	21
25	22
27	30
28	24
29	25
30	26
31	27
32	28
36	29
39	23
43	31
50	34
51	54
52	32
53	33
54	47
55	42
56	35
58	37
59	38
60	39
61	40
64	43
65	44
66	45
68	41
69	36
70	46
71	48
72	49

Bergk.	Nro.
Archilochus	
73	50
74	51
75	52
77	53
84	55
85	56
86—88	57
89—91	58
93	61
94	59
96	60
98	62
99	63
100	64
103	65
106	66
107	67
119	68
Simonides Am.	
1	2
2	3
3	4
4	5
6	6
7	7
10	8
13	11
14	9
16	10

Bergk.	Nro.
Alcman	
1	1
2	2
3	3
4	4
6	5
7	6
9	7
10	8
16	10
21	11
22	12
23	13
24	14
25	16
26	18
27	19
28	20
29	21
33	22
34	23
35	27
36	28
37	29
38	30
40	39
41	40
42	38
45	15
47	37
48	32

Bergk.	Nro.
49	36
50	42
58	33
60	31
62	34
63	41
66	17
74B	24
75	25
76	26
81	35
86	9
87	44
89	43
Asius	
1	1
Pisander	
1	1
Tyrtaeus	
2	1
3	2
4	3
5—7	4
10	5
11	6
12	7
13	8
14	9
15	10
16	11

Bergk.	Nro.
Mimnermus	
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	10
11	11
12	12
14	13
15	9
Arion	
1	2
Alcaeus	
1	1
5	2
9	3
13 B	4
15	5
16	11
17	12
18. 19	8
20	13
21	14
23	15
25	16
26	10
27	18
30	19
33	7
34	21
36	22
37 A	23
39	24
40	25
41	26
42	28
43	32
44	27
45	29
46	30
47	31
49	6
53	33
54 A	34
55	35
56	36
57	37
59	28
68	21, 11
77	20
82	17
83	39
84	40
92	41
Pittacus	
1	1

Bergk.	Nro.
Sappho	
1	1
2	2
3	3
4	4
5. 6	5
9	6
10	7
11	8
12	9
14	10
17	11
19	12
22	13
26	14
27	16
28	15
32	18
33. 34	20
35	17
36	19
39	24
40	22
41	21
42	23
45	25
51	45
52	26
53	27
54	28
58	29

Bergk.	Nro.
Sappho	
59	30
60	32
62. 63	33
65	31
68. 69	34
70	35
72	36
75	37
76	38
77	39
78	40
79. 80	41
83	57
85	42
86	43
90	44
91	46
92	47
93	50
94	51
95	49
97	52
98	53
99. 100	54
101	55
104	56
105	58
106	59
109	60
118	61
119	62
120	63
133	48
Erinna	
1	1
2	3
3	2
4	4
5	5
6	6
Solon	
1—3	1
4	2
5	3
6	4
7	5
8	6
9	8
10	7
11	9
12	10
13	11
14	12
15	13
16	14
17	15
18	16
19	17
20	18
22	19
23	20
24	21
25	22
26	23
27	25
29	24
30	32
31	26
32	28
33	27
34	29
35	30
36. 37	31
38. 40	33
42	34
Bias	
1	1
Chilo	
1	1
Thales	
1	1
Cleobulus	
1	2
2	1
Cleobuline	
1	1
2	2

Bergk.	Nro.
Echembrotus	
1	1
Aesopus	
1	1
Stesichorus	
5	1
7	2
8	3
26	4
29	5
32	6
35	7
36	8
37	9
42	10
44	11
50	12
51	13
52	14
Ibycus	
1	1
2	2
3	3
5	4
6	5
7	6
16	7
21	11
22	8
24	9
27	10
Demodocus	
1	1
2	2
3	3
4	4
6	5
Phocylides	
1	1
2 A	2
2 B	3
3	4
4	5
5	6
6	7
7	9
8	10
9	11
10	12
11	13
12	14
13. 14	15
15	16
16	8
17	17
Xenophanes	
1	2
2	3
3. 4	1
5	4
6	5
7	6
8	7
Theognis	
.	.
Hipponax	
1	1
11	2
12	3
13	4
14	5
15	9
16	10
17	11
18	12
19	13
20	14
26	15
28	16
29	17
30 A. B	18
32	19
34	20
35. 36	21
37	6
38	9

Bergk.	Nro.
Hipponax	
39	8
42	22
43	23
45	24
46	25
47	26
49	27
51	28
54	29
72	30
73	31
79	33
83	32
85	35
90	34
Ananius	
1	3
2. 3	1
4	2
5	4
Anacreon	
1	1
2	2
3	3
4	4
6. 8	10
9	36
13 A	35
14	17
15	47
16	9
17	15
18	5
19	37
20	38
21	11. 12
22	39
23	40
24. 25	41
28. 29	42
32	43
33	44
36	45
39	46
41	8
42	28
43	18
44	21
45	20
46	22
47. 48	6
49	7
50	25
51	26
54	27
56. 60	24
57	29
59	30
60 vid. 56	
61	23
62. 63	14
65	19
67	48
71	49
72	50
74	10
75	13
76	31
77	33
78	34
82	54
83	55
84	56
85	57
89	53
90	51
92	52
94	58
96	59
97	60
100	61
101	62
102	63
103	64
104	65
105	66
106	67
107	68
108	69
109	70

Bergk.	Nro.
Anacreon	
110	71
111	72
112	73
113	74
114	32
115	75
116	76
Lasus	
1	1
Hipparchus	
1	1, 2
2	2

Bergk.	Nro.
Scolia	
1	Pythermus
2	321, 1
3	„ 2
4	322, 3
6	316, 2
7	322, 5
8	„ 4
9—12	Callistratus
14	316, 1
15	Alcaeus 9
Carmina popularia	
1	324, 8
2	„ 9
5	323, 6

Bergk.	Nro.
9	327, 14
11	323, 7
18	Tyrt. 12
28	72, 1
29	328, 20
31	327, 16
32	„ 17
33	328, 19
41	325, 11
43	120, 1
44	p. 59
Adespota	
18	328, 21
20 A	„ 22
22	„ 24
III 738	„ 23

POETAE.

	pg.		pg.
Adespota	42	Demodocus	156
„	59	Echembrotus	146
„	72	Erinna	117
„	120	Eumelus	9
„	162	Hipparchus	312
„	313	Hipponax	277
„	316	Ibycus	152
„ incerta Saec. VI	321	Lasus	311
Aesopus	147	Mimnermus	73
Alcaeus	85	Phocylides	158
Alcman	44	Pisander	61
Anacreon	287	Pittacus	99
Ananius	285	Pythermus	276
Archilochus	17	Sappho	100
Arion	80	Simonides Amorg.	33
Asius	60	Solon	123
Bias	141	Stesichorus	148
Callinus	10	Terpander	15
Callistratus	315	Thales	143
Chilo	142	Theognis	169
Cleobuline	145	Tyrtaeus	62
Cleobulus	144	Xenophanes	164

Lipsiae, typis J. B. Hirschfeldi.

REGENTS OF THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA.

Digitized by Google

14 DAY USE
RETURN TO DESK FROM WHICH BORROWED
LOAN DEPT.
RENEWALS ONLY—TEL. NO. 642-3405
This book is due on the last date stamped below, or on the date to which renewed.
Renewed books are subject to immediate recall.

REC'D LD JUL 28'70-10 PM

39157

750
P791
v. 1

Pomtow.
Poetae lyrici Graeci
Minores.

THE UNI RARY

3915 1